

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

59. vuosikerta

5. huhtikuuta 2016

Sisältö

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Alueiden komitea

116. täysistunto, 10.–11. helmikuuta 2016

2016/C 120/01	Päätöslauselma Euroopan komission vuotuisesta kasvuselvityksestä 2016	1
2016/C 120/02	Päätöslauselma EU:n avointen sisärajojen Schengen-alueeseen kohdistuvista uhista	4

LAUSUNNOT

Alueiden komitea

116. täysistunto, 10.–11. helmikuuta 2016

2016/C 120/03	Euroopan alueiden komitean lausunto – Ikäystävällinen matkailu	6
2016/C 120/04	Euroopan alueiden komitean lausunto aiheesta ”Innovointi ja maaseudun talouden modernisointi” . . .	10
2016/C 120/05	Euroopan alueiden komitean lausunto – Aluekehityksen indikaattorit – BKT ja muut tunnusluvut . . .	16
2016/C 120/06	Euroopan alueiden komitean lausunto – Nuorisoalan eurooppalainen yhteistyö (2010–2018)	22

Valmistelevat säädökset

ALUEIDEN KOMITEA

116. täysistunto, 10.–11. helmikuuta 2016

2016/C 120/07	Euroopan alueiden komitean lausunto – Pitkäaikaistyöttömien työllistäminen	27
---------------	--	----

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT
ALUEIDEN KOMITEA

116. TÄYSISTUNTO, 10.–11. HELMIKUUTA 2016

Päätöslauselma Euroopan komission vuotuisesta kasvuselvityksestä 2016

(2016/C 120/01)

EUROOPAN ALUEIDEN KOMITEA

- ottaa huomioon Euroopan komission tiedonannon vuotuisesta kasvuselvityksestä 2016 sekä vuoden 2016 EU-ohjausjakson käynnistymisen ⁽¹⁾.
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausuntoluonnoksen eurooppalaisesta ohjausjaksosta talouspolitiikan koordinoitua varten: vuotuinen kasvuselvitys 2016 (2015/2285(INI)).

Investointien käynnistäminen uudelleen

1. korostaa, että kriisin jälkeinen investointivaje heikentää EU:n talouskasvua ja työllisyyttä, mikä huonontaa kilpailukykyä ja uhkaa taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta. Komitea on huolissaan siitä, että investointitoiminnan jatkuminen pitkään vähäisenä rajoittaa pitkän aikavälin mahdollisuuksia luoda työpaikkoja ja madaltaa näiden työpaikkojen laatua.
2. toteaa, että budjettileikkaukset ovat vaikuttaneet kielteisesti julkisiin infrastruktuuri-investointeihin, kuten AK:n ja OECD:n äskettäin tekemä yhteinen selvitys ⁽²⁾ vahvistaa, sekä koulutukseen, ammatilliseen koulutukseen, terveydenhuoltoon, sosiaalipalveluihin, lastenhoitoon ja asumispalveluihin tehtäviin investointeihin aikana, jolloin vaisut odotukset talouden kasvuvauhdin suhteen vähentävät yksityissektorin investointihalukkuutta.
3. korostaa tarvetta poistaa yksityisiä ja julkisia investointeja haittaavat esteet saattamalla sisämarkkinoiden toteuttaminen päätökseen, erityisesti palvelualan osalta, toteuttamalla rakenneuudistuksia, joilla on tarkoitus luoda laadukkaita työpaikkoja ja torjua eriarvoisuutta, parantamalla liiketoiminta- ja sääntely-ympäristöä, torjumalla petoksia ja harmaata taloutta ja kannustamalla yrittäjyyteen. Komitea korostaa tässä yhteydessä EU-varojen tehokkaan ja tuloksellisen käytön merkitystä yhteistyössä yksityisen sektorin kanssa, jotta julkisilla ja yksityisillä varoilla voidaan yhteisesti tuottaa myönteisiä vaikutuksia ruohonjuuritasolla. Kun otetaan huomioon Euroopan komission aikomus käynnistää vuoropuhelu jäsenvaltioiden kanssa tällaisten esteiden havaitsemisesta, komitea painottaa, että esteitä on erityisesti analysoitava kaikilla hallintotasoilla ja että AK on otettava mukaan tähän prosessiin.

⁽¹⁾ COM(2015) 700 final.

⁽²⁾ OECD:n ja AK:n valtiotasoa alempana oleville hallintotasoille järjestämä kuuleminen Infrastructure planning and investment across levels of government: current challenges and possible solutions (Infrastruktuurisuunnitelmat ja -investoinnit eri hallintotasoilla: nykyiset haasteet ja mahdolliset ratkaisut), marraskuu 2015.

4. kannustaa EU:n jäsenvaltioita ottamaan maansa paikallis- ja alueyhteisöt mukaan hyödyntämään rakennerahastoja ja Euroopan investointiohjelmaa (Euroopan strategisten investointien rahasto) parhaalla mahdollisella tavalla. Rakennerahastojen osuus kaikista julkisista investoinneista on keskimäärin noin 14 prosenttia, mutta yhdeksässä jäsenvaltiossa osuus on yli 50 prosenttia. Euroopan investointiohjelmaa tulee toteuttaa joustavasti ja siten, että se täydentää rakennerahastoja, jotta voidaan hyödyntää täysimääräisesti sen kykyä lisätä sekä julkisia että yksityisiä investointeja.

5. kannattaa ylöspäin suuntautuvaa taloudellista ja sosiaalista lähentymistä mutta korostaa, että sosiaaliset, taloudelliset ja alueelliset erot saadaan poistettua vain soveltamalla alueellista ja paikallista visiota, joka mahdollistaa alhaalta ylöspäin suuntautuvan lähestymistavan paremman toteuttamisen ja jossa paikallalähtöiseen poliittiseen lähestymistapaan yhdistetään tarkistetun Eurooppa 2020 -strategian alueellinen ulottuvuus ja tulossuuntautunut EU:n koheesipolitiikka.

Rakenneuudistusten toteuttaminen

6. toteaa, että ehdotetun rakenneuudistusten tukiohjelman tulisi, sen jälkeen kun se on käsitelty tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä, olla valtiollisten, alue- ja paikallisviranomaisten käytettävissä jäsenvaltioiden nykyisen toimivallanjaon mukaisesti. Komitea korostaa, ettei rakenneuudistusten tukiohjelman toteuttaminen saisi vähentää Euroopan rakenne- ja investointirahastojen määrärahoja.

7. tähdentää, että tehokkaiden hallinnollisten valmiuksien kehittäminen kaikilla hallintotasoilla, myös paikallis- ja aluehallinnossa, on ensisijaisen tärkeää pitkän aikavälin investointien uudelleen käynnistämiseksi, rakenneuudistusten toteuttamiseksi sekä vastuullisen ja tuloksekkaan varainkäytön toteutumiseksi.

Vastuullisen finanssipolitiikan toteuttaminen

8. korostaa, että on tärkeää, että kullakin jäsenvaltiolla on terve talouspolitiikka ja vakaa julkinen talous, sillä ne ovat tarvittavien lyhyen ja pitkän aikavälin julkisten investointien edellytys.

9. katsoo että vuotuinen kasvuseelvitys 2016 antaa komissiolle vahvat perusteet harkita yhteisen rahoituskapasiteetin ehdottamista Euroopan unionille suhdanteita tasoittavan politiikan toteuttamista ja elpymisen vauhdittamista varten. Yhteisen rahoituskapasiteetin olisi oltava toissijaisuusperiaatteen mukainen, ja siinä olisi varmistettava riittävä joustavuus, jotta voidaan panna täytäntöön paikallisiin tarpeisiin soveltuvia toimintapolitiikkoja ottamalla paikallis- ja alueviranomaiset mukaan politiikkojen muotoiluun.

10. toistaa kehoituksensa soveltaa julkisessa tilinpidossa nk. kultaista sääntöä, jonka mukaan pitkän aikavälin investoinnit pidetään erillään juoksevista menoista. Komitea toistaa tähän liittyen Euroopan komissiolle esittämänsä kehoituksen julkaista valkoinen kirja, joka tukeutuu OECD:n määrittelemiin, kaikkia eri hallintotasoja koskeviin tuloksekkaiden julkisten investointien periaatteisiin ja jossa vahvistetaan EU:n tason typologia julkisten menojen kirjanpitoon sisältyvien julkisten investointien laadulle niiden pitkäaikaisten vaikutusten mukaan. Komitea kehottaa alentamaan nykyisiä menoja verotaakan keventämiseksi ja siten yksityisten investointien kannustamiseksi.

11. muistuttaa ehdotuksestaan, joka koskee investointiastetta kuvaavan indikaattorin lisäämistä makrotalouden epätasapainon arviointiin.

12. korostaa, että vakaus- ja kasvusopimuksen sekä talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta tehdyn sopimuksen täytäntöönpanon on oltava joustavaa, jotta paikallis- ja alueyhteisöjen investointivalmiuksia edistetään eikä niitä rajoiteta. Komitea viittaa komission vuoden 2015 tammikuussa julkistamaan tiedonantoon ja odottaa komissiolta sen jatkoksi konkreettisia ehdotuksia, jotta tämä näkökohta otetaan huomioon pantaessa sopimuksia täytäntöön tai mahdollisesti uudistettaessa niitä.

Eurooppa 2020 -strategian tarkistus ja vuotta 2020 pidemmälle ulottuva uusi lähestymistapa kestävä kehityksen suhteen

13. on tyytyväinen siihen, että Eurooppa 2020 -strategia tunnustetaan monitasoisen politiikan pitkän aikavälin kehikseksi. Komitea korostaa, että on tärkeää antaa strategialle alueellinen ulottuvuus. Komitea aikoo kuulla paikallis- ja alueviranomaisia voidakseen auttaa tarkistetun Eurooppa 2020 -strategian indikaattoreiden ja tavoitteiden määrittämisessä. Paikallis- ja alueviranomaisia on niin ikään tarkoitus kuulla vuoden 2020 jälkeisestä pitkän aikavälin strategiasta, jonka Euroopan komissio on ilmoittanut esittävänsä vuonna 2016. Komitea ehdottaa uutta lippulaivahanketta väestökehityksen haasteita varten laaja-alaiseksi välineeksi, jotta kaikki alueet, joilla on erilaisia väestökehitykseen liittyviä haasteita, voisivat kasvaa älykkäällä, kestäväällä ja osallistavalla tavalla.

EU-ohjausjakso

14. korostaa, että kansallisissa uudistusohjelmissa ja maakohtaisissa suosituksissa olisi oltava myös alueellinen ja paikallinen ulottuvuus talouskasvun maksimoimiseksi ja alueellisten ja paikallisten erojen vähentämiseksi.
15. toistaa komissiolle ja Euroopan parlamentille osoittamansa kehotuksen ottaa käyttöön käytännesäännöt, joilla varmistetaan paikallis- ja alueviranomaisten järjestelmällinen osallistuminen EU-ohjausjaksoon. Komitea vahvistaa lupauksensa esittää asiasta konkreettinen ehdotus vuonna 2016 ja sitoutuu käymään Euroopan komission kanssa säännöllistä vuoropuhelua erityisesti ohjausjaksoprosessin EU-osion yhteydessä.
16. suhtautuu myönteisesti aikomukseen integroida euroalue ja EU:n talouden ohjausjärjestelmän kansalliset ulottuvuudet entistä paremmin siten, että vuotuinen kasvuselvitys 2016 esitetään yhdessä euroaluetta koskevien suositusten kanssa EU-ohjausjakson 2016 alussa.
17. kannattaa Euroopan parlamentin kehotusta, jonka mukaan EU-ohjausjaksoon olisi sisällytettävä sisämarkkinapilari ja siinä olisi oltava mekanismi, jolla sisämarkkinoiden yhdentymistä seurataan ja arvioidaan säännöllisesti, ja katsoo, että tähän mekanismiin olisi sisällytettävä määrälliset ja laadulliset indikaattorit, vertaileva analyysi, vertaisarviointi sekä hyvien käytänteiden vaihto.
18. pitää tervetulleena, että komission vuotuisessa kasvuselvityksessä varoituskansalautta koskevaan vuoden 2016 kertomukseen on lisätty kolme sosiaalista indikaattoria (työllisyysaste, nuorisotyöttömyys ja pitkäaikaistyöttömyys), mikä vastaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 9 artiklassa asetettuja tavoitteita.
19. antaa puheenjohtajan tehtäväksi toimittaa tämä päätöslauselma komissiolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle.

Bryssel 10. helmikuuta 2016.

*Euroopan alueiden komitean
puheenjohtaja*

Markku MARKKULA

Päätöslauselma EU:n avointen sisärajojen Schengen-alueeseen kohdistuvista uhista

(2016/C 120/02)

EUROOPAN ALUEIDEN KOMITEA, joka

- ottaa huomioon käynnissä olevan poikkeuksellisen muuttoliikkeen,
  - ottaa huomioon EU:sta tehdyn sopimuksen 3 artiklassa ja EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen 67 artiklassa vahvistetun tavoitteen tarjota EU:n kansalaisille vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen, jolla ei ole sisärajoja,
  - ottaa huomioon EU:n perusoikeuskirjan 18 artiklan, jossa taataan oikeus turvapaikkaan, sekä asiaan liittyvät EU:n jäsenvaltioiden kansalliset ja kansainväliset velvoitteet,
1. muistuttaa, että henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehty Schengenin sopimus, jossa on tällä hetkellä mukana 26 maata, joista 22 on EU:n jäsenvaltioita, on yksi Euroopan unionin rakentamishankkeen onnistuneimmista kulmakivistä. Schengenin sopimus EU:n perussopimukseen sisällytettynä kytkeytyy erottamattomasti sisämarkkinoihin ja muodostaa ratkaisevan tärkeän osan neljästä liikkumisvapaudesta – tavaroiden, palvelujen, henkilöiden ja pääoman vapaa liikkuvuus – Euroopan unionissa.
  2. korostaa, että liikkumisvapaus ja sisärajojen poistaminen ovat Euroopan yhdentymisen keskeisiä saavutuksia, joilla on tärkeiden taloudellisten, sosiaalisten ja alueellisten vaikutusten lisäksi myös merkittävä symbolinen arvo EU:lle ja sen kansalaisille, sillä ne liittyvät suoraan hankkeeseen Euroopan kansojen yhä tiiviimmästä unionista.
  3. korostaa, että avoimet sisäraajat ovat Euroopan talouden selkäranka. Kun otetaan huomioon, että EU:n jäsenvaltioiden välisen kaupan arvo on 2 800 miljardia euroa, että alalla työskentelee 1,7 miljoonaa rajatyöntekijää ja että siihen liittyy 57 miljoonaa valtioiden rajat ylittävää tiekuljetusta vuosittain, AK korostaa, että liikkuvuuden ja kauppavaihdon edellytysten muuttaminen Schengen-alueella aiheuttaisi erittäin tuntuvia työllisyys- ja investointivaikutuksia monissa Euroopan maissa. Komitea painottaa, että vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue EU:ssa ilman sisärajoja edellyttää alueen ulkorajojen asianmukaista turvaamista yhteisvoimin.
  4. korostaa, että paikallis- ja alueviranomaiset eri puolilla Euroopan unionia hyötyvät avoimista sisärajoista talouskehityksen, sosiaalisen ja kulttuurivaihdon, rajat ylittävän yhteistyön ja erityisesti Euroopan alueellisen yhteistyön ohjelmien ja eurooppalaisten alueellisen yhteistyön yhtymien toteuttamisen muodossa.
  5. tähdentää, että Schengenin sopimuksen rajoittavien lausekkeiden soveltamisella ja siitä johtuvalla vapaan liikkuvuuden rajoittamisella voisi olla erityisen kielteisiä seurauksia rajat ylittävien yhteistyöhankkeiden keskeisten tavoitteiden kannalta.
  6. myöntää, että kansainvälistä suojelua tarvitsevien pakolaisten ja laittomasti taloudellisista syistä EU:hun pyrkivien muuttajien suuri joukko asettaa EU:lle ja sen jäsenvaltioille sekä alueille, kaupungeille ja kunnille valtavan haasteen. Komitea muistuttaa, että EU:hun saapumisen laillisuus tulee varmistaa ja tulijat rekisteröidä tarkasti, nopeasti ja tehokkaasti Euroopan unionin perusoikeuskirjaa noudattaen. Komitea korostaa, että olisi osoitettava enemmän resursseja EU:n ulkorajojen turvaamiseen ja sen varmistamiseen, että EU:hun saapuminen tapahtuu laillisella tavalla järjestyneesti. Lisäksi tarvitaan kattavia toimia ja uudistuksia, jotta EU:hun saapuvat muuttajat voivat alkaa työskennellä ja kotoutua. Komitea tähdentää, että Schengen-alueen ulkorajoilla tehtävät tarkastukset on suoritettava siten, että noudatetaan jäsenvaltioiden kansainvälisiä velvoitteita pakolaisia kohtaan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjaa, myös oikeutta ihmisarvoon ja syrjimättömyyteen.
  7. toteaa, että tämänhetkiset ongelmat Schengen-järjestelmässä johtuvat osittain koordinoinnin puutteesta ja puutteellisista resursseista saapuvien pakolaisten ja muuttajien suuren joukon hallinnoimiseen sekä paikallis- ja alueviranomaisten riittämättömästä osallistamisesta. Osasyynä on myös se, ettei laillisiin tavoin rajanylityspaikkojen kautta tapahtuvasta saapumisesta ole välitetty asianmukaista poliittista viestiä.

8. korostaa, että Schengenin sopimuksen arvojen suojeleminen ja Schengen-alueen vakauden säilyttäminen ovat ensisijaisia painopisteitä. Lisäksi EU:n ulkorajat on saatava uudelleen hallintaan ja rajaturvallisuusvalmiuksia on vahvistettava. Komitea painottaa, että tarvitaan välittömiä toimia sellaisen järjestelmän kehittämiseksi, jonka avulla voidaan seurata laittomien muuttajien liikkumista Schengen-alueella ja estää näin heidän katoamisensa viranomaisilta. Komitea toteaa, että olisi nopeutettava niiden turvapaikanhakijoiden palauttamista ja takaisinottoa alkuperämaihin, joiden hakemus on hylätty.

9. korostaa, että tähän haasteeseen on löydettävä yhteisiä ratkaisuja kaikkien hallintotasojen välisen keskinäisen yhteistyön pohjalta, sillä koordinoimattomilla ratkaisuilla on vakavia vaikutuksia muihin jäsenvaltioihin ja niiden alueisiin ja kuntiin, ja tämä kärjistää yleisiä ongelmia ja heikentää kansalaisten jo koetuksella olevaa luottamusta. Komitea painottaa tässä yhteydessä sitä, että syyttämällä yksittäisiä maita tai toimielimiä nykyisestä tilanteesta ja uhkaamalla Schengen-alueen jäseniä poissulkemisella ei edistetä pysyvän ratkaisun löytämistä, vaan voidaan luoda vaarallinen ennakkotapaus, jolla on äärimmäisen haitallisia seurauksia Eurooppa-hankkeelle pitkällä aikavälillä. Komitea toteaa myös, ettei nykyinen Schengenin sopimus sisällä määräyksiä jäsenvaltion poissulkemisesta.

10. on erittäin huolissaan nykyisistä vaikeuksista noudattaa EU:n perussopimuksissa yhteisesti sovittuja sääntöjä ulkorajojen turvaamisesta, toimenpiteiden tehostamisesta laittoman muuttoliikkeen ja ihmiskaupan estämiseksi ja torjumiseksi, tehokkaasta palauttamispolitiikasta, yhteisistä pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden vastaanotto- ja rekisteröintivaatimuksista ja yhteisen muuttopolitiikan täytäntöönpanosta.

11. on vakuuttunut siitä, että Schengenin poliittisten, taloudellisten ja sosiaalisten saavutusten vaarantaminen palauttamalla rajatarkastukset pysyvästi ei voi olla vastaus EU:n kansalaisten odotuksiin turvallisuuden parantamisesta ja elintason säilyttämisestä. Komitea pitää samalla erittäin tärkeänä, että kansalaisille annetaan välittömästi konkreettisia ja vastuuntuntoisia vastauksia.

12. kehottaa siksi EU:n jäsenvaltioita ja EU:n toimielimiä omaksumaan ripeästi rakentavan lähestymistavan, välttämään kiusauksen luvata liian yksinkertaisia ratkaisuja ja tarkastelemaan huolellisesti kaikkien ehdotusten riskejä ja etuja. Komitea korostaa, että läheinen yhteistyö paikallis- ja alueviranomaisten kanssa ja sen selittäminen kansalaisille, miten rajojen palauttaminen vaikuttaisi heidän arkielämäänsä, on ratkaisevan tärkeää Euroopan unionin uskottavuuden palauttamiseksi nykyisessä kriisitilanteessa. Komitea painottaa tässä yhteydessä, että Schengenin rajasäännöstössä selkeästi määriteltyjen edellytysten mukaan tilapäisiä rajatarkastuksia ei voida jatkaa loputtomiin ja että niiden jatkaminen korkeintaan kahdella vuodella on mahdollista vain poikkeuksellisissa olosuhteissa, kun ulkorajavalvontaan liittyvät jatkuvat vakavat puutteet vaarantavat sisärajan alueen toimivuuden.

13. korostaa, että on tarpeen kiireellisesti laatia yhteinen, kestäväpohjainen ja kunnianhimoinen eurooppalainen lähestymistapa EU:n ulkorajojen hallinnoimiseksi – erityisesti perustamalla järjestelykeskuksia kolmansiin maihin – jotta voidaan turvata Schengen-alue, varmistaa vapaa liikkuvuus ja välttää vakava EU:n uskottavuuskriisi. Komitea kehottaakin kaikkia asianomaisia tahoja laatimaan selkeät etenemissuunnitelmat ja aikataulut sekä lyhyen että pitkän aikavälin ratkaisuille. Komitea korostaa samalla tarvetta määritellä, mitä jaettuun vastuuseen ja solidaarisuuteen perustuvat toimenpiteet merkitsevät, ja ottaa huomioon eri maiden, alueiden ja paikallisviranomaisten sekä muuttajien odotukset, tarpeet ja kotouttamisvalmiudet.

14. kannattaa tässä yhteydessä EU:n yhteisen, turvallisten alkuperämaiden luettelon laatimista. Se mahdollistaisi ”turvallisiksi” luokiteltujen maiden kansalaisten turvapaikkahakemusten nopeutetun käsittelyn turvapaikkamenettelydirektiivissä määriteltyjen kriteerien mukaisesti ja palauttamiskiellon periaatetta täysimääräisesti noudattaen, sen sijaan että käytettäisiin koordinoimattomia kansallisia luetteloita, mikä saattaisi johtaa kilpailuun alhaisimmasta turvapaikan myöntämistasteesta.

15. antaa puheenjohtajan tehtäväksi toimittaa tämä päätöslauselma Euroopan komissiolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle.

Bryssel 11. helmikuuta 2016

*Euroopan alueiden komitean
puheenjohtaja*

Markku MARKKULA

LAUSUNNOT

ALUEIDEN KOMITEA

116. TÄYSISTUNTO, 10.–11. HELMIKUUTA 2016

Euroopan alueiden komitean lausunto – Ikäystävällinen matkailu

(2016/C 120/03)

Esittelijä: Annemiek JETTEN, Sluisin kunnanjohtaja (NL, PES)

POLIITTISET SUOSITUKSET

EUROOPAN ALUEIDEN KOMITEA

1. korostaa tarvetta kartoittaa erilaiset ryhmät iäkkään väestön keskuudessa ja määrittellä niiden markkinoita koskevat mieltymykset ja tarpeet, jotta voidaan laatia liiketoimintasuunnitelmia, jotka on mukautettu niin, että voidaan parhaalla mahdollisella tavalla kehittää ikäystävällistä matkailua EU:ssa sekä ryhmä- että yksilömatkailutarjonnan osalta. Komitea painottaa myös tarvetta kartoittaa erilaiset esteet, joita iäkkäät matkailijat saattavat kohdata (esimerkiksi kieli, tietojen saatavuus, organisointiin liittyvät haasteet, ikäsyrrjintä, terveydenhuolto- ja pelastuspalvelujen saatavuus, matkavakuutus), ja ehdottaa tapoja ja keinoja niiden poistamiseksi.
2. korostaa olevan erittäin tärkeää, että tulevaisuudessa seniorimatkailua käsiteltäessä sovitaan yhdestä viiteikäryhmästä tai yhdestä määritelmästä, jotta voidaan toteuttaa seurantaa ja tuottaa vertailukelpoisia tutkimuksia ja siten **hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla** tämän kasvavan markkinasegmentin tarjoamaa potentiaalia.
3. korostaa pitävänsä laajamittaisia aloitusmarkkinoita ja **laajakaistayhteyksien** käyttöönottoa kaikkialla Euroopassa olennaisen tärkeänä, jotta asiaankuuluvilla alueilla on kaikki mahdollisuudet rakentaa strategisesti kestävä (matkailualan) kilpailuetua ja **hyödyntää** sitä. Tästä voivat **hyötyä** erityisesti pienet ja keskiuuret matkailualan yritykset.
4. kehottaa komissiota antamaan **EU:n digitaalistrategiassa** seniorimatkailulle selvä rooli mekanismina, joka kaventaa digitaalista kuilua.
5. katsoo, että **ikäystävällistä matkailua** koskevassa politiikassa **on noudatettava kokonaisvaltaista lähestymistapaa**. Etenkin paikallis- ja alueviranomaisten tulisi harkita **monialaista lähestymistapaa**, jossa tuodaan yhteen erilaisia organisaatioita esimerkiksi terveydenhuollon, fyysisen esteettömyyden ja liikenteen alalta.
6. toteaa pitävänsä tärkeänä, että luodaan **eurooppalainen tietokanta**, joka sisältää tietoa ikääntyneiden muodostamasta taloudellisesti vauraasta ja useimmiten itsenäisestä ryhmästä. Tällaisessa jäsentyneessä kehyksessä voidaan laatia analyyseja ja indikaattoreita, jotta voidaan selvittää tehokkaasti, miten ikääntyneiden määrän kasvu vaikuttaa matkailupalvelujen tarjontaan, kun ajatellaan matkakohteita, liikenteenharjoittajia, nähtävyyksiä, majoituspalveluja, kauppapalveluja sekä tiedotustoimistoja ja tiedotusvälineitä, jotka jakavat matkailijoille ideoita ja tietoa, jotka voivat rikastuttaa huomattavalla tavalla näiden henkilökohtaista matkailukokemusta. Kun otetaan huomioon seniorimatkailun kasvu, tällaisella tietokannalla on yhä suurempi merkitys.

7. viittaa vuonna 2010 asetettuihin EU:n matkailupolitiikan tavoitteisiin⁽¹⁾, joiden mukaan on edistettävä kestävä, vastuullista, laadukasta ja yhdenmukaista matkailua sekä siihen liittyvää työllisyyttä ja sosiaalista kehitystä EU:ssa.

8. kehottaa Euroopan komissiota antamaan Euroopan rakenne- ja investointirahastoissa (ERI) enemmän sijaa matkailun kehittämiseksi sen jälkeen, kun paikallis- ja alueyhteisöjen tarpeet on arvioitu. Lisäksi komissio voisi asettaa käyttöön rahoitustukea jatkamalla Calypso-ohjelmaa ja varmistamalla, että matkailualan yrityksiin kiinnitetään COSME-ohjelmassa erityistä huomiota, sekä perustamalla senioreille suunnattu Erasmus+-rahasto. Kun otetaan huomioon alan tarjoamat työllistämismahdollisuudet, matkailun edistämisen tulisi kuulua vuoden 2021 jälkeistä kautta koskevan monivuotisen kehityksen keskeisiin tavoitteisiin etenkin pk-yrityksiä ajatellen.

9. korostaa, että esteettömyydellä on kaikenlaisen matkailutoiminnan sujuvuuden kannalta olennainen merkitys erityisesti ikääntyneille, sillä ennakoedellytys sille, että he ylipäättään matkustavat on, että he pääsevät matkailukohteisiin ja nähtävyyksiin (hotellit, kylpylät jne.) kestävyysperiaatteiden mukaisilla, mukavilla ja kohtuuhintaisilla liikennevälineillä, jotka on mukautettu matkailijoiden eri ikäryhmien tarpeisiin. Olisikin suotavaa kutsua toimintaan mukaan liikennepalvelujen tarjoajat, kuten lento-, matkustajalaiva- ja linja-autoyhtiöt, rautatieliikenteen harjoittajat ja risteily-yritykset, yhteistyön luomiseksi niiden kesken, jotta varmistetaan intermodaalisuus eri liikennemuotojen välillä niin, että ikääntyneet voivat helposti ja vaivattomasti päästä matkailukohteisiinsa myös syrjäisillä alueilla.

10. kannattaa tässä yhteydessä Euroopan matkailun kehittämistä käsittelevän Euroopan parlamentin laajennetun työryhmän ehdotusta nimetä vuosi 2018 **eurooppalaiseksi matkailun teemavuodeksi**. Teemavuoden puitteissa on kiinnitettävä erityishuomiota ikääntyneiden palveluihin ja matkailun edistämiseen matkailusesongin ulkopuolella ja välikausina.

11. korostaa, että matkailuala on sen edustamien tulojen ja työpaikkojen johdosta erittäin tärkeä monille Euroopan alueille ja joillekin alueille jopa välttämätön kilpailuedun edistämiseksi ja lujittamiseksi. Matkailun kasvupotentiaali on merkittävä, ja alalla on suora tai välillinen yhteys lukuisiin talouden, yhteiskunnan ja kulttuurialan sektoreihin. Matkailu toimii usein alueiden kilpailukyvyyn kokonaisvaltaisen, strategisen ja kestävä kehittämisen ja vahvistamisen moottorina. Paikallis- ja alueviranomaisilla on tässä ratkaiseva rooli. Onkin erittäin tärkeää hyödyntää mahdollisimman tehokkaasti niiden tietämystä ja kokemuksia edistämällä paikallista ja alueellista yhteistyötä Euroopan tasolla.

12. toistaa, että seniorikansalaisten osuus Euroopan matkailuteollisuudessa on merkittävä, ja heissä piilee valtaisa markkinapotentiaali. Lisäksi on hyvä muistaa, että yli 65-vuotiailla eurooppalaisilla on jo nyt yli 3 000 miljardin euron kulutuskapasiteetti ja että iän tuomista rajoitteista kärsivien henkilöiden lukumäärä kasvaa 84 miljoonaan vuonna 2020, kun se oli 68 miljoonaa vuonna 2005. Tällä hetkellä EU:n väestöstä yli 128 miljoonaa eli noin 25 prosenttia on 55–80-vuotiaita. Jopa 41 prosenttia EU:n kansalaisista 28 jäsenvaltiossa ei ole kuitenkaan koskaan matkustanut oman maansa rajojen ulkopuolelle, ja seitsemän kymmenestä ikäihmisestä matkustaa vain kotimaassaan.

13. toteaa, että väestökehityksellä on huomattavia vaikutuksia matkailupalvelujen kysyntään ja siten työmarkkinoihin. Matkailuteollisuus on kestänyt ulkoisia häiriöitä ja kriisejä selvästi odotettua paremmin. Virkistykseen ja matkailuun käytetään edelleen huomattavasti varoja myös nykyisessä taloudellisessa tilanteessa. Matkailuala on erittäin työvoimavaltainen, se vaikuttaa merkittävästi työllisyyteen ja sosiaaliseen kehitykseen ja siihen olisi kiinnitettävä enemmän huomiota seuraavassa monivuotisessa toimintakehyksessä.

14. huomauttaa, että matkailuala joutuu kohtaamaan lukuisia haasteita, joita ovat esimerkiksi a) väestörakenteen muutos, b) digitaaliteknologia ja c) matkailupalvelujen tarjonnan monipuolistaminen. Globaali kilpailu on tuonut perinteisten markkinointistrategioiden tilalle strategioita, joiden myötä palvelut ovat helpommin ja joustavammin matkailijoiden saatavilla.

15. on vakuuttunut siitä, että korkea laatu, kestävyysajattelu, jatkuva innovointi ja asianmukaisesti koulutettu henkilökunta ovat ikäystävällisen matkailun kehittämisessä keskeisiä näkökohtia.

⁽¹⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=celex:52010DC0352>

16. ehdottaa sen vuoksi, että väestökehityksen haasteen merkitys kansallisella ja alueellisella tasolla kartoitetaan alueellisissa toimenpideohjelmissa. Nämä ohjelmat koskevat muun muassa pienten ja keskisuurten yritysten kilpailukykyä, työllisyyttä sekä työmarkkinoita ja sosiaalista osallisuutta. Tällainen kartoitus on tärkeää, jotta voidaan torjua kausityöttömyyttä ja matkailualan työpaikkoihin heijastuvaa vipuvaikutusta.

17. toteaa, että paikallisen ja alueellisen matkailukauden pidentämiseksi poliittisten päättäjien tulisi kiinnittää tiettyjen ikäryhmien lisäksi huomiota myös ikäryhmien sisällä oleviin erityisryhmiin, joilla on yhteisiä kiinnostuksen kohteita, kuten kulttuuriperintö, historia, koulutus, uskonto, urheilu ja virkistystoiminta.

18. toteaa, että terveysmatkailu on yhä merkittävämpi osa EU:n matkailualaa ja että sen kahta osa-aluetta (lääketieteelliset hoidot ja hyvinvointimatkailu) olisi tuettava. Erityisesti alueellisesta näkökulmasta on tärkeää edistää kilpailukykyä ja tehdä eurooppalaisista matkailukohteista terveysmatkailualan huippukohteita, jotka tarjoavat korkeaa lisäarvoa. Terveysmatkailusta on tulossa matkailualan nopeimmin kasvava markkinasegmentti erityisesti, kun kyse on iäkkäistä henkilöistä, joille hoitoon hakeutuminen on yksi tärkeimmistä matkustussyistä.

19. on vakuuttunut siitä, että digitaalitekniikan parantaminen tieto- ja viestintätekniikan saatavuuden nopeuttamiseksi palvelee useita tavoitteita, ”ikäystävällinen matkailu” mukaan luettuna, ja että se voidaan kytkeä EU:n tärkeisiin painopisteisiin. Teknisen infrastruktuurin saatavuuden helpottaminen edistää merkittäväällä tavalla käytettävissä olevan ostovoiman hyödyntämistä, kun otetaan huomioon, että suurin osa ostovoimasta on tällä hetkellä yli 50-vuotiaiden käsissä (senioritalouden potentiaali).

20. panee merkille ruokamatkailun merkityksen kestäväpohjaisen työllisyyden, alueellisen kasvun ja yhteenkuuluvuuden edistäjänä, sillä yli kolmannes matkailijoiden käyttämistä varoista käytetään ruokaan.

21. kehottaa paikallis- ja alueviranomaisia kiinnittämään toimenpideohjelmissa huomiota näihin toimiin omaksumalla aktiivisen roolin, edistämällä julkisten ja yksityisten tahojen yhteistoimintaa, luomalla verkostoja sekä tukemalla ja kehittämällä ikäystävällistä matkailua. Myös paikallis- ja alueviranomaisten olisi näin ollen sisällytettävä tärkeimpiin painopisteisiinsä viestintätoimet tietoisuuden lisäämiseksi ikäystävällisen matkailun markkinapotentiaalista.

22. huomauttaa, ettei ole olemassa yhtenäisiä seniorimatkailun markkinoita vaan että ikäihmiset ovat päinvastoin erilaisia yksilöitä erilaisine tarpeineen, motivaatioineen ja odotuksineen. On olemassa vaara, että ikäihmiset eristyvät sosiaalisesti. Matkailu kuitenkin auttaa heitä luomaan uusia sosiaalisia kontakteja. Tutkimukset osoittavat, että matkailutoimintaan osallistuvat ikäihmiset ovat paitsi muita terveempiä ja siksi vähemmän riippuvaisia hoitopalveluista, mutta he myös valitsevat aktiivisesti matkailukohteensa hyödyntääkseen laadukkaita terveys- ja hyvinvointipalveluja.

23. kehottaa säilyttämään liikkuvuuden, turvallisuuden, julkisten tilojen esteettömyyden, terveydenhuollon ja sosiaalihuollon edistämisen sekä aktiivisena ja terveenä ikääntymistä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden välisen yhteyden.

24. muistuttaa EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita siitä, että paikallis- ja alueviranomaisilla on tärkeä rooli erilaisten alojen, kuten liikennepolitiikan, terveydenhuollon, kaupunki- ja maaseutusuunnittelun jne., koordinoinnissa. Nämä alat puolestaan vaikuttavat suoraan ja välillisesti paikalliseen matkailualaan, joka muodostuu pienistä ja keskisuurista perheyryyksistä.

25. on yhtä mieltä siitä, että paikallisviranomaisten tulisi hyödyntää matkailun tarjoamia mahdollisuuksia ”älykkäiden” kaupunkien kehittämiseksi ja että on tukeuduttava pienten ja keskisuurten yritysten yksittäiseen osaamiseen ja tuettava näitä. Tällainen tuki voi sisältää myös erilaisia toimia tietoisuuden lisäämiseksi. Esimerkkeinä voidaan mainita valmiuksien kehittäminen tarkoituksena jakaa tietoa rahoitusmahdollisuuksista, EU-hankkeita koskevien kumppanuuksien koordinointi esimerkiksi ystävyysohjelmien välityksellä tai yhteisyritysten perustaminen tiedonsaannin, liikenneinfrastruktuurin käytettävyyden ja kaikenikäisten ihmisten tarpeisiin mukautettujen tuotteiden saatavuuden helpottamista koskevien paikallisten ja alueellisten hyvien käytänteiden pohjalta.

26. kehottaa poliittisia päättäjiä luomaan edellytykset sille, että matkailualalla pystytään

— luomaan kohtuuhintaisia ja monipuolisia matkailupalveluja

- keräämään esimerkkejä seniorijärjestöjen välisistä onnistuneista käytänteistä ja levittämään niistä tietoa esimerkiksi perustamalla senioreille suunnattuja vaihto-ohjelmia
- kehittämään senioreille kohtuuhintaisia matkailutuotteita
- auttamaan pieniä ja keskisuuria matkailuelinkeinoalan yrityksiä kokoamaan yhteen ja tuomaan markkinoille alueensa matkailupalveluja yhteistyön avulla
- edistämään seniorien rajatylittävän matkailun helpottamista
- noudattamaan EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen 195 artiklan mukaisesti toissijaisuusperiaatetta, sillä artiklan mukaan EU:lla on vain täydentävää toimivaltaa matkailun alalla.

27. huomauttaa, että varausjärjestelmät, sosiaalinen media ja sähköiset markkinapaikat ovat vain muutamia esimerkkejä yleisimmistä internetin matkailusovelluksista. Myös paikallisviranomaiset voivat päättää hyödyntää nykyaikaista viestintäteknologiaa, kuten hakukoneita, jotka tarjoavat käyttäjille avointa tietoa, jonka ansiosta ikäihmiset hahmottavat, millaista laatua voi odottaa milläkin hinnalla. Kaikki seniorikansalaiset eivät kuitenkaan osaa käyttää verkossa toimivia varausjärjestelmiä ja arviointisivustoja. Digitaalisen kuilun olemassaolon vuoksi ikäihmiset saattavat luottaa enemmän perinteisiin varustapoihin ja henkilökohtaiseen kanssakäymiseen muun muassa matkatoimistovirkailijoiden kanssa. Jotta vanhemmat sukupolvet voisivat hyödyntää digitaalisia mahdollisuuksia, paikallis- ja alueviranomaiset voisivat esimerkiksi järjestää ikäihmisille asiaa käsitteleviä kursseja.

28. yhteydenpito toisten kanssa voi auttaa ikäihmisiä pysymään terveinä, itsenäisinä ja aktiivisina työelämässä tai omassa yhteisössään. Tämä voidaan toteuttaa edistämällä sosiaalisia verkostoja ja sidosryhmien (esimerkiksi tutkimuskeskusten ja -laitosten, yksityisten tietotekniikka-alan yritysten, kansalaisyhteiskunnan, paikallisyhteisöjen jne.) osallistumista teknisten rajapintojen ja ikääntymistä tukevien yhteisöjen universaalien mallien suunnitteluun ja kehittämiseen.

29. tiedostaa, että sidosryhmien digitaalisen kanssakäymisen vaikutuskenttä on kehittynyt merkittävästi, ja pitää sen vuoksi eurooppalaisen tietokannan kehittämistä tärkeänä. Jotta olemassa olevia välineitä voitaisiin hyödyntää mahdollisimman paljon, matkailun virtuaalinen seurantakeskus voisi ylläpitää seniorimatkailun tietokantaa. On kuitenkin vielä määritettävä, kuka mallin kehittää ja kuka kerää tiedot indikaattoreita varten.

30. toteaa, että huimien terveydenhuoltokustannusten johdosta on ikääntymiseen ja **monialaisten kumppanuuksien** luomiseen alettu kiinnittää entistä enemmän huomiota. Sähköistä terveydenhuoltoa koskeva ohjelma voikin edistää ikäystävällisen matkailun kehittämistä suuresti. Terveys mainitaan usein toiseksi tärkeimpänä syynä siihen, miksi iäkkäät matkailijat eivät lähde lomalle. Jos heillä on (sähköisesti järjestetty) mahdollisuus saada laadukasta hoitoa muualla kuin asuinpaikassaan, voi tämä hälventää ja poistaa heidän pelkojaan. Näin he ehkä rohkaistuvat uusiin vapaa-ajantoimintoihin. Samaan aikaan matkailu voi ilmastonvaihdoksen ja uusien kokemusten ansiosta myös katkaista rutiinin ja vaikuttaa myönteisesti terveyteen.

31. korostaa rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevan direktiivin merkitystä ja kehottaa alue- ja paikallisviranomaisia parantamaan senioreiden mahdollisuuksia saada tietoa terveydenhuoltopalveluista ulkomailla, jotta he voivat tehdä tietoon perustuvia hoitoa ja hoivaa koskevia valintoja ja matkustaa EU:n sisällä tarvitsematta kantaa huolta terveydestään.

32. kehottaa parantamaan liikkuvuutta, käynnistämään turvallisuutta parantavia aloitteita ja lisäämään julkisen tilan esteettömyyttä kaikenikäisten kannalta. On erittäin tärkeää, että luodaan tiivis yhteys yhtäältä ikäystävällisen matkailun ja toisaalta aktiivisena ja terveenä ikääntymistä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden välille.

33. kannattaa ajatusta perustaa väestökehitystä käsittelevä eurooppalainen kaupunginjohtajien yleiskokous ja vaatii, että matkailu tunnustetaan tärkeänä politiikanalana, joka pystyy lisäämään innovointia, edistämään terveellistä ja aktiivista elämää ja tukemaan sukupolvien välistä solidaarisuutta.

Bryssel 10. helmikuuta 2016

*Euroopan alueiden komitean
puheenjohtaja*

Markku MARKKULA

Euroopan alueiden komitean lausunto aiheesta ”Innovointi ja maaseudun talouden modernisointi”

(2016/C 120/04)

Esittelijä: Randel LÄNTS, Viljandin kaupunginvaltuuston jäsen (EE, PES)**I TAUSTAA**

1. Eurooppa 2020 -strategiassa talouskasvun moottoreina pidetään erityisesti kaupunkeja ja suurkaupunkeja. Strategian tavoitteita ei kuitenkaan ole mahdollista saavuttaa ja alueellista yhteenkuuluvuutta säilyttää, ellei hyödynnetä koko potentiaalia, mihin kuuluvat myös maaseutualueiden mahdollisuudet.
2. Maaseutualueet ja välimuotoalueet muodostavat 91 prosenttia EU:n alueesta ja siellä elää 60 prosenttia EU:n väestöstä. Lisäksi siellä tuotetaan 43 prosenttia kokonaislisäarvosta ja siellä sijaitsee 56 prosenttia EU:n työpaikoista.
3. Maaseutu on rikkaan kulttuuri-, arkkitehtuuri-, luonnon-, ruoka- sekä yhteiskunnallisen ja taloudellisen perinnön lähde. Maaseutualueilla on näin ollen hyvin merkittävä rooli kestävään kehitykseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen tähtäävien uusien poliittisten suuntaviivojen laatimisessa.
4. Monet Euroopan unionin maaseutualueet ovat samankaltaisten haasteiden edessä: kulkuyhteydet, etäisyys päätöksenteon ja tutkimuksen keskuksista ja oppilaitoksista sekä teknologisen infrastruktuurin puutteellisuus ja siihen liittyvä teknologiakuilu. Osallistumisaste työmarkkinoilla on maaseutualueilla alhaisempi, ja siellä luodaan myös vähemmän työpaikkoja. Samalla maaseutualueilla on myös lukuisia etuja: luonto, ihmisystävällinen elinympäristö, vähemmän saasteita jne.
5. On muistettava, että eri maaseutualueilla voi olla hyvin erilaiset erityispiirteet ja ongelmat. Eräät niistä kärsivät maaltapaosta ja asukkaiden ikääntymisestä sekä alhaisesta väestötiheydestä ja asutuskeskusten hajanaisuudesta, kun taas toisilla, kaupunkien lähialueilla on rakennusmaan kysynnästä ja väestömäärän kasvusta syntyviä paineita. Osa alueista kärsii maataloustoiminnan vähenemisen myötä talouden taantumasta kun taas toiset hyötävät yhä enemmän luontonsa tai muun elinympäristönsä laadusta sekä matkailusta ja/tai uusista asukkaista. Eräillä alueilla on suhteellisen hyvä tieverkosto ja tieto- ja viestintätekninen infrastruktuuri kun taas toiset ovat jääneet verrattain eristyksiin. Jotkut niistä sijaitsevat mantereella ja toiset saarialueilla, jolloin niillä on ratkaistavanaan saarille ominaiset ongelmat. Yhteistä on, että maaseutualueiden kehityksaste on EU:n ja etenkin kaupunkialueiden kehityksastetta matalampi, ja tämä ero kasvaa koko ajan.
6. Joka tapauksessa EU:n lainsäädännössä tunnustetaan tietyntyyppiset maaseutualueet, kuten vuoristoalueet ja harvaan asutut alueet, joihin on sovellettava erityistä lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon sekä niiden rajoitukset että niiden kehitysmahdollisuudet.
7. Laadukkaiden julkisten tai yksityisten palveluiden säilyttäminen vaatii usein suuria poliittisia, yhteiskunnallisia tai taloudellisia panoksia ja edellyttää entistä suurempaa solidaarisuutta maaseutu- ja kaupunkialueiden välillä. Samalla on mahdollista asettaa yrityksille uusia haasteita julkisen alan palveluiden tai tuotteiden kehittämisen saralla. Esimerkiksi julkisille hankkeille asetetuilla ehdoilla yrittäjiä voidaan kannustaa etsimään entistä innovatiivisempia ratkaisuja jne.
8. YMP:n puitteissa käytettävissä olevat määrärahat ovat viime kaudella vähentyneet 11,1 prosenttia. Tämän eron kompensoimiseksi jo 11 jäsenvaltiota on päättänyt siirtää varoja ensimmäisestä pilarista toiseen ja viisi jäsenvaltiota, niiden joukossa neljä Keski- ja Itä-Euroopan maata, joiden saamat suorat tuet jäävät EU:n keskiarvon alapuolelle, on päättänyt toimia päinvastoin. Tästä huolimatta määrärahoja on edelleen osoitettu ennemminkin tulojen luomiseen, eikä niinkään maaseudun modernisointiin ja kehittämiseen.

9. Todellista maaseudun kehittämissä politiikkaa ei ole kuviteltavissa, ellei sen kaikkia osapuolia oteta huomioon. EU:n toimielinten, jäsenvaltioiden sekä alue- ja paikallisyhteisöjen tulisi maaseudun kehittämissä ohjelmien yhteydessä kiinnittää asianmukaisesti huomiota sosiaaliseen osallisuuteen, köyhyyden vähentämiseen ja talouskasvun edistämiseen maaseutualueilla. Resurssien supistumisen vuoksi paikallis- ja alueviranomaisten on hyvin vaikea rahoittaa näitä prioriteetteja.

10. Leader-ohjelmaan on varattu vain 6 prosenttia Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston talousarviosta, mikä ei kaikissa jäsenvaltioissa ehkä riitä investointien käynnistämiseksi uudelleen. Samalla Leader-ohjelman avulla on vuodesta 1991 alkaen luotu 150 000 työpaikkaa, ja se on käytännössä tärkeä väline, jolla tuetaan työpaikkojen lisäämistä ja edistetään taloudellisen ja sosiaalisen rakenteen säilymistä ja kehittämistä maaseutualueilla.

11. Talousarvion kasvattamisen lisäksi tulisi laajentaa myös paikallisen kehityksen ulottuvuutta ja sisällyttää siihen kaikki maaseutualueiden taloudelliset ja sosiaaliset kehityshankkeet. Pientuottajien keskinäistä yhteistyötä tulisi edistää, jotta voidaan lisätä tuotannon kokonaismäärää, tehostaa paikallisten markkinoiden toimintaa, ratkaista lyhyisiin toimitusketjuihin liittyviä ongelmia sekä parantaa tuotekehitystä ja yhteistä markkinointia. Näitä toimia voidaan täydentää tehostamalla yhteistyötä alueellisten ammattikoulutus- ja muiden oppilaitosten kanssa, Leader-verkostoilla ja muilla paikallisilla yhteistyömuodoilla.

12. Euroopan komission aluepolitiikan pääosaston tilaamassa tutkimuksessa Cohesion policy support for local development: best practice and future policy options (Koheesiopolitiikan tuki paikalliselle kehitykselle: parhaat käytännöt ja tulevat poliittiset vaihtoehdot) suositellaan paikallisen kehityksen koordinoitunutta foorumin perustamista. Sen tehtävänä olisi paikallisen kehityksen ulottuvuuden integroiminen Eurooppa 2020 -strategiaan. Foorumin tavoitteena olisi yksinkertaistaa menettelyitä ja seurata eri alakohtaisten politiikkojen johdonmukaisuutta. Käytännössä foorumi toimisi Euroopan komission yksiköiden välisen työryhmän muodossa, ja sitä voitaisiin tarvittaessa täydentää muiden EU-elinten edustajilla.

13. Kuten useat tutkimukset osoittavat, maaseudun kehittämissä verkostoilla on yhä tärkeämpi osuus maaseutuyhteisöjen kehityksessä ja innovoinnin edistämässä, koska ne voivat tarjota neuvoja ja tietoa, joiden avulla voidaan kehittää luovia ratkaisuja paikallisten ongelmien ratkaisemiseksi, jakaa saatua oppia ja kertyneitä myönteisiä kokemuksia jäsenten kesken sekä löytää rahoituslähteitä. Sen vuoksi komitea kannattaa eurooppalaisen maaseudun kehittämisen verkoston ja eurooppalaisen innovaatiokumppanuusverkoston perustamista asetuksen (EU) N:o 1305/2013 52 ja 53 artiklan mukaisesti.

14. Edellisellä ohjelmakaudella 2007–2013 rahoitettiin maaseudun kehitystä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta 91 miljardilla eurolla ja muista rakennerahastoista 85 miljardilla eurolla. Uusi asetus Euroopan aluekehitysrahastosta koskee kuitenkin ensisijaisesti kaupunkialueita, eikä siinä edes mainita maaseutualueita. Näin ollen voidaan kysyä, millaiset ovat todellisuudessa mahdollisuudet yhteisrahoittaa maaseudun kehittämishankkeita toisista rakennerahastoista, erityisesti Euroopan aluekehitysrahastosta ja Euroopan sosiaalirahastosta, kun otetaan huomioon, että Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa koskevassa asetuksessa varatuista määrärahoista valtaosa on osoitettu maatalouteen.

15. On myös tarkasteltava kysymystä rahastojen välillä tehtävästä yhteistyöstä, jotta erityisin avustuksin voidaan tukea alueita, joiden väestötiheys on erittäin alhainen ja jotka kärsivät vakavista ja pysyvistä väestöön liittyvistä haitoista.

16. Tuore katsaus toimenpideohjelmien täytäntöönpanosta osoittaa, että Euroopan aluekehitysrahastosta on toistaiseksi korvamerkitty vain 22,6 miljardia euroa maaseutualueilla tapahtuvaan käyttöön. Tämä on vain 11 prosenttia aluekehitysrahaston kokonaismäärärahoista.

17. On syytä tähdentää, että myös alueelliseen yhteistyöhön tarkoitettua EU:n myöntämän rahoituksen avulla voidaan yhdistää teknisiä ja henkilöresursseja rajaylittävillä alueilla näillä alueilla sijaitsevien maaseutualueiden kehittämiseksi.

18. Euroopan komissio ja Euroopan investointipankki esittivät 23. maaliskuuta 2015 maataloudelle takuumallin, jonka tarkoituksena on helpottaa lainojen saatavuutta, eli auttaa maataloustuottajien ja maaseutualueiden muiden sidosryhmien lainansaantia.

19. Väestömäärän väheneminen ja nuorten pako maaseutualueilta keskikokoisiin tai suurkaupunkeihin muodostaa koko Euroopassa vakavan haasteen. Pääasiallinen syy lähtöön on työpaikkojen puuttuminen, matala palkkataso ja vähäinen vetovoima. Toisaalta maaseutualueiden yrittäjät valittavat siitä, etteivät he saa uusia työntekijöitä, joilla on asianmukainen koulutus. Maaseutualueilla on siis pikaisesti parannettava ammattikoulutustarjontaa sekä ammatillisen peruskoulutuksen että täydennyskoulutuksen osalta.

20. On tärkeää tarjota joustavasti, nopeasti ja alueen tarpeita vastaavassa määrässä koulutusta tarvittavilla aloilla. On selvä, että koulutuksen järjestäminen on maaseutualueilla vaikeampaa kuin kaupungeissa, kun otetaan huomioon, että opiskelijat ovat hajallaan suurella alueella ja tarpeet erilaisia. Yksi helpoimmista keinoista koulutuslaitosten ja yritysten yhteensaattamiseksi on harjoittelijoiden ohjaus, mikä voi kuitenkin erityisesti ilman ulkopuolista tukea muodostaa pienyrittäjille liian suuren taakan. Kannattaisi harkita järjestelmän luomista, jolla tuettaisiin sellaisia yrittäjiä, jotka toimivat harjoittelijoiden ohjaajina, maksavat heille kunnollista palkkaa ja tarjoavat todellisia näkymiä pysyvistä työpaikoista. Alueen ammattikoulutus- ja muille oppilaitoksille tulisi osoittaa merkittäviä resursseja ja selkeitä tehtäviä täydennys- ja uudelleen koulutuksessa. On myös olemassa alueita, minne kansalaisyhteiskunnan avulla on luotu tarvittavat instituutiot, mutta näitä kokemuksia tulisi jakaa muidenkin alueiden kanssa.

21. Metsätalouden merkitys maaseudulla ja sen taloudessa on lisääntynyt teknologian nopean kehityksen ansiosta. Nykyisin metsätalous tarkoittaa huomattavasti enemmän kuin pelkästään raaka-ainetta eli puuta. Jalostettua puuta käytetään rakentamisessa ja puukuitua hyödynnetään esimerkiksi myös vaate-, auto- ja jopa elintarviketeollisuudessa.

22. Nopeiden televiestintäverkkojen saatavuus on ratkaisevan tärkeää kilpailukyvyyn ja talouskasvun kannalta. Laadukkaiden digitaalisten palveluiden tarjoaminen edellyttää nopeita ja tehokkaita laajakaistayhteyksiä. Vaikka laajakaistayhteyksien kattavuus EU:ssa on viime vuosina parantunut merkittävästi ja vaikka joillain alueilla on tarvittava infrastruktuuri jo olemassa, monin paikoin esiintyy edelleen huomattavia puutteita. Kattavuustilastot eivät myöskään aina kerro laajakaistapalvelujen laadusta maaseudulla. Euroopan digitaalistrategiassa 2020 asetettujen tavoitteiden mukaisesti on pyrittävä varmistamaan sama kapasiteetti koko EU:n alueella. Tässä erot kaupunki- ja maaseutualueiden välillä nousevat erityisesti esiin. Joillakin alueilla laajakaistayhteydet ovat periaatteessa saatavilla, mutta niihin liittyminen edellyttää loppukäyttäjältä vielä huomattavia omia investointeja. Tarvitaan lisäpyrkimyksiä virtuaalimarkkinoiden läpimurron edistämiseksi, kohtuuhintaisten digitaalisten viestintäpalvelujen saatavuuden parantamiseksi ja verkkopalvelujen kehittämiseksi maaseutualueilla.

23. Infrastruktuurin olemassaolon lisäksi on tarpeen huolehtia siitä, että asukkaat ja yrittäjät pystyvät hyödyntämään tarjolla olevia mahdollisuuksia. Eräät tutkimukset osoittavat, että hyvien internetyhteyksien saatavuudesta huolimatta valtaosa käyttäjistä hyödyntää mahdollisuuksia suhteellisen vähäisessä määrin. Koulutus ja tiedottaminen eri mahdollisuuksista, mm. nimenomaan pienyrittäjien tuotekehitykseen tarkoitettun tieto- ja viestintäteknikan mahdollisuuksien hyödyntämisestä, voisi avata maaseutualueille uusia näkymiä.

24. Nykyisin "älykkäiden kaupunkien" käsite liitetään yleensä suurkaupunkeihin, missä tapahtuu muutoksia ja missä niille etsitään kehitysratkaisuja. Kuitenkin myös maaseutualueilla on edellytykset kyseisen käsitteen omaksumiseen. "Kaupungin" ja "maaseutualueen" ei tulisi olla toistensa vastakohtia, vaan niiden välille tulisi luoda synergiaa, jota tulisi edistää uusilla teknologioilla ja niiden kehittämisellä paikan päällä. Kaupunki- ja maaseutualueiden vastakkainasettelun välttämiseksi tulisi puhua ennemminkin "älykkäistä alueista".

25. Yhteinen maatalouspolitiikka säätelee maataloutta ja sen keskeistä roolia maaseudun kehittämisessä. Aluetasolla maaseudun kehitys on kiinteästi sidoksissa maatalouden kehitykseen. Vaikka maaseutu ei välttämättä ole yhtä kuin maatalous, on päivän selvää, että maaseutualueet eivät tule toimeen ilman maataloutta. Maatalouden kehittämistä ei voida toteuttaa muusta irrallaan, vaan sekä maatalouden että maaseudun kehittämisen edellytykset ja päämäärät tulee jatkossakin sovittaa yhteen, jotta maatalouden kehitys kohentaisi osaltaan maaseudun väestön ja maataloustyöntekijöiden mutta myös lähikaupunkien asukkaiden elintasoja.

26. Eurooppalainen innovaatiokumppanuus ”Maatalouden tuottavuus ja kestävyys” on uudenlainen lähestymistapa, jonka tarkoituksena on tarttua heikkouksiin, ongelmakohtiin ja esteisiin, jotka eurooppalaisessa tutkimus- ja innovointijärjestelmässä pidättävät tai hidastavat hyvien ideoiden kehittämistä ja niiden markkinointia. Erityisesti on ratkaistava ongelmat, jotka liittyvät investointien riittämättömyyteen, vanhentuneisiin säädöksiin, standardien puuttumiseen ja markkinoiden pilkkoutumiseen.

27. Kun otetaan huomioon monien maaseutualueiden fyysisiin yhteyksiin liittyvät ongelmat, jotka estävät niiden taloudellisen potentiaalin täysimääräisen hyödyntämisen, julkisessa rahoituksessa on kiinnitettävä huomiota asianmukaisten yhteyksien varmistamiseen maaseutu- ja kaupunkialueiden välillä sellaisten nopeiden liikenneverkkojen avulla, jotka kunnioittava ympäristöä alueilla, joiden läpi ne kulkevat.

II POLIITTISET SUOSITUKSET

EUROOPAN ALUEIDEN KOMITEA

28. katsoo, että kaikilla Euroopan unionin alueilla ja etenkin maaseutualueilla esiintyviä taloudellisia, ympäristöön liittyviä ja sosiaalisia haasteita on mahdollista ratkaista vain yhdennetyllä poliittisella lähestymistavalla.

Tätä varten on

29. kannatettava vasta laadittua yhteistä strategiakehystä ja kehotettava komissiota jatkamaan rakennerahastojen toimintasääntöjen yhtenäistämistä maaseudun kehityksen suunnittelun ja ohjaamisen helpottamiseksi.

30. varmistettava rahastojen integrointiin, maatalousalan ja maaseudun innovointiin sekä yhteistoiminnallisiin lähestymistapoihin liittyvien säännösten tehokkuus ja toimivuus, koska nämä ovat maaseudun kehittämissä politiikan uudistamisen uusimpia osatekijöitä.

31. monipuolistettava panoksia, ja maaseutunäkökohdat on sisällytettävä kaikkiin EU:n politiikan aloihin, kuten nykyisin tehdään kaupunkien osalta.

32. kiinnitettävä huomiota siihen, että säästötoimet sekä maatalouteen ja maaseudun kehittämiseen ohjattujen määrärahojen yleinen vähentyminen vaarantavat maaseutualueiden elinvoiman ja ovat näin ollen ristiriidassa EU:n alueellisen yhteenkuuluvuuden periaatteen kanssa.

33. pyydettyä komissiota tukemaan paremmin maaseutualueita, joilla on jouduttu suurin ponnistuksin muuttamaan elinkeinomallia siirtymällä esimerkiksi maatalousalalta matkailualalle.

34. lisättävä EU:n taloudellista kokonaistukea maaseudun kehittämiseen, jotta voidaan kompensoida merkittäviin alueellisiin eroihin johtavaa maataloustuotannon jatkuvaa keskittymistä, sekä rajoitettava toisesta pilarista ensimmäiseen pilariin tehtäviä määrärahasiirtoja.

35. tarkasteltava monivuotisen rahoituskehityksen väliarvioinnissa mahdollisuutta ohjata ohjelmakaudella 2014–2020 lisää EU:n taloudellisia tukia paikalliseen kehitykseen.

36. varattava Leader-ohjelmalle vähimmäisosuus, joka on yli viisi prosenttia maaseuturahastosta myönnettävän tuen kokonaismäärästä, koska Leader-ohjelman merkitys maaseudun kehityksen edistämässä on tunnustettu.

37. kiinnitettävä erityishuomiota harvaan asutuille tai väestökadon uhkaamille kunnille suunnattuihin elvytys- ja kehittämissuunnitelmiin, joiden avulla on tarkoitus lisätä tällaisten kuntien historiallisen tai kulttuuriperinnön arvostusta matkailun edistämiseksi.

38. tuettava European Countryside Movement -järjestön ja Euroopan parlamentin laajennetun työryhmän ”maaseutu- ja vuoristoalueet sekä syrjäiset alueet” (RUMRA) komissiolle osoittamaa vaatimusta laatia maaseutua käsittelevä valkoinen kirja, joka toimisi vuoden 2020 jälkeisen maaseudun kehityspolitiikan perustana.

39. annettava täysi tuki paikallista kehitystä käsittelevälle koordinoituforumille, joka Euroopan komission on määrä perustaa.
40. korostettava maaseutualueiden merkitystä kehitys- ja innovointikeskuksina, jotka antavat panoksensa Eurooppa 2020 -strategiaan.
41. tunnustettava aluekehitysrahaston yhteydessä selkeästi kaupunki- ja maaseutualueiden yhteistyön ja niiden muodostaman alueen nykyistä toiminnallisemman tarkastelutavan tuoma lisäarvo, jotta kaupunki-lähiympäristö-yhteistyön tarjoamat mahdollisuudet voidaan hyödyntää täysin ja näiden toiminnallisten alueiden avulla voidaan edistää tuntuvasti alueellista yhteenkuuluvuutta.
42. vastustettava EU:n määrärahojen jakamisen makrotaloudellisen ehdollisuuden periaatetta – huomioon on otettava myös sosiaaliset ja ympäristötekijät.
43. kiinnitettävä erityishuomiota maaseudulla sovellettaviin innovatiivisiin toimintamalleihin, koska ne voivat toimia esimerkkinä muille alueille.
44. pyrittävä siihen, että Euroopan investointipankin myöntämä rahoitus, maatalouden innovointiohjelmat ja tutkimus suunnattaisiin ensisijaisesti karjankasvatusalueille, luonnonhaitta-alueille, kuten vuoristoalueille, ja pienille maatalousalan perheyriyksille, ja samalla on etsittävä ratkaisuja sosiaalisiin haasteisiin, jotta voidaan ylläpitää kestäväpohjaista maataloutta kaikilla alueilla ja turvata maaseutuyhteisöjen säilyminen ja siten vähentää alueellisia eroja.
45. korostettava innovaatiokumppanuuden merkitystä maaseutualueiden talouselämän ajantasaistamisessa. Tämä koskee etenkin ehdotusta maatalouspolitiikkojen ja tutkimuksen sekä tutkijoiden ja maataloustuottajien välisten yhteyksien tiivistämisestä. Näin ollen on hyödynnettävä täysimääräisesti toimenpiteitä, jotka on määritelty asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 painopisteen ”Tietämyksen siirron ja innovaatioiden edistäminen maa- ja metsätaloudessa sekä maaseudulla” tukemiseksi.
46. toivottavaa laatia Euroopan tasolla tarkoituksenmukaiset suuntaviivat, joissa määritellään kansallisten maaseutu-verkoston toiminnot ja tehtävät sekä säännöt vastaavien maaseudun kehittämissuunnitelmien toteuttamiselle.
47. pyrittävä parantamaan innovointipolitiikan koordinoitua Euroopan unionin tasolla.
48. kritisoitava sitä, että maaseutualueita ei ole sisällytetty Euroopan komission paikallista kehitystä varten luoman innovointikumppanuuden ”Älykkäät kaupungit ja yhteisöt” ensisijaiseen kohderyhmään.
49. pahoitettava toimenpideohjelmien täytäntöönpanoa koskevan väliraportin tuloksia, joiden mukaan nykyisin vain 11 prosenttia Euroopan aluekehitysrahaston varoista on korvamerkitty maaseutualueille.
50. ajanmukaistettava maaseutualueilla tarjottavaa ammattikoulutusta ja saatava se vastaamaan maailmanlaajuisia kilpailuvaatimuksia ja paikallisten yrittäjien tarpeita.
51. pyrittävä siihen, että osa ESR:n varoista osoitetaan maaseutualueilla järjestettävään ammattikoulutukseen, jota on kehitettävä edelleen.
52. komission, jäsenvaltioiden ja niiden toimivaltaisten alue- ja paikallisviranomaisten edistettävä yhteistyötä yritysten ja paikallisten ammattikoulutus- ja muiden oppilaitosten kesken sekä tuettava maatalouden innovointia edistävien keskustusten kehittämistä eräiden jo toteutettujen kokeilujen ja muissa jäsenvaltioissa jo saatujen kokemusten pohjalta.
53. toistettava huomautus tarpeesta valistaa koko yhteiskuntaa maaseutualueiden säilyttämisen yleisestä merkityksestä⁽¹⁾ ja näin ollen varmistettava koulutuksen, terveydenhuollon ja sosiaalipalveluiden kaltaisten julkisten peruspalveluiden tarjonta maaseutualueilla asuvalle väestölle.

⁽¹⁾ NAT-V/029.

54. luotava välineitä pienyritysten tuotekehityksen tukemiseksi ja markkinaesteiden voittamiseksi sekä edistettävä paikallisten tuotteiden kulutusta ja maatalouselintarvikkeiden lyhyitä jakeluketjuja.
55. kehoitettava lisäämään pyrkimyksiä nopeiden internetyhteyksien käyttöönottamiseksi maaseutualueilla Euroopan digitaalistrategian 2020 täytäntöönpanoa edistävien uuden sukupolven liittymäverkkojen avulla.
56. korostettava tieto- ja viestintäteknikan perustaitojen lisäämisen tarvetta.

Bryssel 10. helmikuuta 2016.

*Euroopan alueiden komitean
puheenjohtaja*

Markku MARKKULA

Euroopan alueiden komitean lausunto – Aluekehityksen indikaattorit – BKT ja muut tunnusluvut

(2016/C 120/05)

Esittelijä: Catuscia MARINI (IT, PES), Umbrian aluehallituksen puheenjohtaja**POLIITTISET SUOSITUKSET**

EUROOPAN ALUEIDEN KOMITEA

Poliittinen keskustelu BKT:stä ja muista tunnusluvuista

1. on tietoinen strategisen lähestymistavan merkityksestä poliittisessa päätöksenteossa, jossa määritellään yhteisiä tavoitteita yhteisten arvojen pohjalta ja yksilöidään toimia yhteistuumin asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Tällä tavoin ei hukata mahdollisuuksia, joita Eurooppa 2020 -strategian ja vuosien 2014–2020 rahoituskehityksen väliarviointi tarjoaa, ja tarkistus voi johtaa huomattavasti parannettuun hallintorakenteeseen, joka käsittää kaikki hallintotasot.
2. katsoo, että näyttöön perustuva lähestymistapa julkiseen politiikkaan nähden – toimintavaihtoehtojen vaikutusten ennakoiminen ja mittaaminen – on ratkaisevan tärkeä seikka johdonmukaisten poliittisten päätösten yleistä hyväksyntää ajatellen.
3. painottaa, kun kyse on keskustelusta, jota käydään edistyksen mittaamisesta yhteiskunnassa, mittaamisen, havainnoinnin ja toiminnan välisiä läheisiä yhteyksiä ja korostaa, että mittajärjestelmät on valittava laajaan yhteisymmärryksen perustuvien yhteiskunnallisten arvojen pohjalta tulevaisuuteen tähdäten.
4. huomauttaa, että indikaattorein ilmaistut toimenpiteet tai tavoitteet eivät voi koskaan korvata asianmukaista ja selkeästi ilmaistua strategiaa. Siksi ne ovat vain keinoja päämäärän saavuttamiseksi, toisin sanoen välineitä strategisten tavoitteiden toteuttamiseksi.
5. toteaa, että keskustelu aiheesta ”aluekehityksen indikaattorit – BKT ja muut tunnusluvut” on näin ollen luonteeltaan poliittista ja että sen aluksi olisi selvitettävä osallistavalla ja demokraattisella tavalla nykyisten ja tulevien sukupolvien strategiset tavoitteet, jotka on hyväksytty jonkin tietyn yhteisön poliittisin toimin.
6. katsoo tässä yhteydessä, että poliittiseen ohjaukseen EU:n tasolla nykyisin käytettäviä menetelmiä on tarpeen kehittää edelleen, jotta saadaan ajantasaisempaa ja kattavampaa tietoa, joka kuvaa paremmin todellisuutta, ja että on määriteltävä asianmukainen ja yhdenmukainen menetelmä taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristönäkökohtien ottamiseksi tilanneanalyysissä huomioon.
7. korostaa, että kaikkien hallintotasojen Euroopan unionissa tulisi osallistua tähän keskusteluun tulevista, BKT:tä pidemmälle menevistä arviointiperusteista kestävästä kehityksestä ja yhteenkuuluvuuden varmistamiseksi Euroopan unionissa.
8. korostaa, että on tärkeää kartoittaa perusteellisesti aluetasolla jo testattujen tai käytössä olevien täydentävien arviointiperusteiden, indikaattorien ja menetelmien tarve, niiden luomisen mahdollisuus ja niiden seuraukset. Komitea katsoo, että vielä on riittävästi aikaa tehdä tällaiset perusteelliset analyysit, jotta niitä voidaan hyödyntää seuraavasta ohjelmakaudesta käytävissä keskusteluissa.
9. painottaa haastetta, jonka Euroopan kasvava alueidenvälinen kuilu muun muassa julkisiin ja yksityisiin investointeihin, innovointiin, digitaalisiin palveluihin, tuottavuuteen, työllisyyteen, köyhyyteen, sosiaaliseen hyvinvointiin, väestörakenteen kehitykseen ja väestön alueelliseen jakautumiseen liittyvissä kysymyksissä asettaa, ja pyytää Euroopan komissiota ottamaan tämän huomioon arvioitaessa EU:n poliittisia linjauksia ja suunniteltaessa uusia toimintapoliittisia välineitä.
10. tähdentää tässä yhteydessä, että AK voisi osallistua tähän keskusteluun, tehdä paikallis- ja alueyhteisöjen näkökantaa tunnetuksi sekä edistää huomattavasti sellaisen menetelmän määrittelyä, jonka avulla varmistetaan tasapaino taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristöä koskevien tietojen välillä ja jolla viitekehityksenä rahoituspäätöksille olisi viime kädessä erittäin suuri merkitys alue- ja paikallisyhteisöille.

11. ehdottaa seuraavaa, vuoden 2020 jälkeistä ohjelmakautta silmällä pitäen, että Euroopan komissio aloittaa mahdollisimman varhain perinpohjaisen keskustelun paikallis- ja alueyhteisöjen kanssa politiikan tulevista tavoitteista ja edistyksen mittaamiseen tarvittavista indikaattoreista. Viimeaikainen kehitys huomioon ottaen komitea kehottaa komissiota esittämään jatkona vuoden 2009 tiedonannolle etenemissuunnitelman aiheesta "BKT ja muut tunnusluvut".

Kohti BKT:tä täydentävää menetelmää EU:n politiikan kohdentamiseksi

12. on tietoinen bruttokansantuotteen (BKT) hyvistä puolista, sillä se on yksinkertainen, yksiselitteinen ja lineaarinen indikaattori, joka perustuu selkeään menetelmään, joka mahdollistaa monien keskeisten makrotaloudellisten toimenpiteiden vertailun eri aikoina sekä maiden ja alueiden välillä ja joka sen vuoksi on hyödyllinen väline resurssien jakamista ajatellen.

13. huomauttaa kuitenkin, ettei BKT kerro tarkasti yhteiskunnan kyvystä ratkaista ilmastonmuutoksen, resurssien tehokkaan käytön ja alueiden kilpailukyvyyn, elämänlaadun, väestön ikääntymisen, sosiaalisen osallisuuden, erityisten maantieteellisten ominaispiirteiden, tulonjaon sekä resurssien ja talouskasvun tekijöiden maantieteellisen jakautumisen kaltaisia haasteita, ja toteaa lisäksi, että edellä mainitut näkökohdat ovat kansalaisten keskeisiä huolenaiheita, kuten alue- ja paikallistason edustajat ovat todenneet.

14. suhtautuu sen vuoksi myönteisesti lukuisiin kansainvälisen, kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason aloitteisiin sellaisten indeksien luomiseksi, jotka mahdollistavat edistymisen mittaamisen BKT:tä kattavammin. Niistä voi olla apua kehitettäessä EU:n laajuisia indikaattoreita, jotka kuvastavat tilannetta jäsenvaltioissa, myös alue- ja paikallistasolla.

15. muistuttaa, että vaihtoehtoisesti voidaan käyttää muun muassa – kuten YK on tehnyt kehitysohjelmansa puitteissa – inhimillisen kehityksen indeksiä, jossa indikaattoreina ovat pitkä ja terve elämä sekä koulutus ja kohtuullinen elintaso. Se voi tarjota EU:n olosuhteisiin soveltuvia menetelmiä.

16. toteaa, että Eurostat on saanut aikaan huomattavaa edistymistä, kun kyse on edistyksen mittaamisesta myös muiden mittareiden kuin BKT:n avulla "elämänlaadun", "kotitalouksien talouden" ja "kestävän kehityksen" aloilla.

17. toteaa, ettei kaikilla alueilla ja kunnilla ole tarvittavia toimivaltuuksia, resursseja ja hallinnollisia valmiuksia osallistua tavoitteidenasetteluun, ja ehdottaa, että omaksutaan ratkaisuja (muun muassa laatupainotteisempi muutoksen uraa valittaessa), joissa muutoksen suunta – toisin sanoen alueiden ja kuntien mahdollinen myönteinen vaikutus jäsenvaltioissa ja EU:n tavoitteisiin – olisi tärkeämpi kuin tiettyjen ennalta asetettujen tavoitteiden saavuttaminen. Tämä mahdollistaisi sen, että paikallis- ja alueyhteisöt voivat edetä omien mahdollisuuksiensa ja valmiuksiensa mukaisessa tahdissa.

18. huomauttaa kuitenkin, että valittujen indikaattoreiden, joita paikallis-, alue-, valtio- ja EU-tason viranomaisten on määrä käyttää laadittaessa ja täytäntöönpannassa EU:n politiikkoja ja mitattaessa edistymistä kohti yhteisiä tavoitteita, on oltava yhdenmukaisia ja johdonmukaisia.

19. huomauttaa, että kaikki metodologiset lähestymistavat – jotka tutkimusyhteisö yleensä ryhmittelee sen mukaan, onko kyse BKT:n korvaamisesta, mukauttamisesta vai täydentämisestä – eivät välttämättä sovellu yhtä hyvin EU:n laajuiseen menetelmään jäsenvaltio-, alue- ja paikallistason tilanteen ja edistymisen arvioimiseksi BKT:n ja muiden indikaattoreiden perusteella.

20. toteaa jälleen EU:n aluepolitiikan osalta, että alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoite täydentää taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden tavoitetta ja ettei niitä sen takia voida mitata pelkästään taloudellisen indikaattorin avulla. Komitea on kuitenkin samaa mieltä Euroopan komission kanssa siitä, että mikä tahansa menetelmä, jolla pyritään korvaamaan BKT sulkemalla taloudelliset indikaattorit sen havaintopiiriin ulkopuolelle, on soveltumaton, kun tarkoitus on mitata edistymistä kohti yhteisiä tavoitteita yhdenmukaisella tavalla.

21. esittää, että AK tekee jatkossakin tiivistä yhteistyötä erityisesti OECD:n kanssa aloitteissa, joista esimerkkinä mainittakoon *How is life in your region?* (Millaista on elämä alueellanne?) ja jotka ovat helposti ymmärrettävissä oleva väline ja käsittävät kokonaisvaltaisemman lähestymistavan edistymisen mittaamiseksi paikallis- ja aluetasolla. EU:lle laadittavan monivuotisen strategian osalta komitea kuitenkin vastustaa lähestymistapaa, jossa edistyksen mittaamisen lähtökohtana on yhteen ainoaan mittariin perustuva luokitus. Komitea muistuttaa tässä yhteydessä, että useat eri alueet ovat myös ilmaisseet olevansa kiinnostuneita OECD:n *Better Life Indexistä* ja ennen kaikkea siihen kuuluvista indikaattoreista, sillä vaikka sen avulla ei voidakaan mitata aluekehitystä, sen ilmaisemat tulokset antavat viitteitä väestön elämänlaadusta, mikä voi olla lähtökohta määriteltäessä tulevaisuudessa paikallis- ja aluetason tavoitteita ja strategioita.

22. katsoo, että menetelmiä, joilla BKT:tä pyritään mukauttamaan laajentamalla perinteisiä taloudellisen suorituskyvyn mittareita käsittämään rahaksi muunnettuja ympäristöön liittyviä ja sosiaalisia tekijöitä, voitaisiin analysoida tarkemmin erilaisten toimintapolitiikkojen taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristövaikutusten mallinnusta tai simulointia silmällä pitäen Komitea pitää tässä yhteydessä tärkeänä *Social Progress Indexiä*, jota käytetään jo 40 maassa.

23. katsoo, että olisi viipymättä koottava vertailukelpoisia tilastotietoja paikallis- ja sitä alemmalta tasolta ja laadittava Eurostatin tilastoluokkia OECD:n ja komission nykyisten kaupunki- ja maaseutualueita koskevien luokitusten pohjalta. Näin saatavilla luotettavilla ruohonjuuritason tiedoilla voidaan edistää sekä päätöksentekoa että arviointia EU:n tasolla.

24. huomauttaa määrällisten tietojen riittämättömyydestä, kun kyse on EU:n eri alueista, joilla on kehitykseen vaikuttavia alueellisia erityispiirteitä – mm. maantieteellisiä, ympäristöön liittyviä, taloudellisia ja sosiaalisia erityispiirteitä. Erityinen esimerkki tästä ovat syrjäisimmät alueet. Lisäksi komitea ehdottaa, että Eurostat ottaa käyttöön perussopimuksessa yksilöidyt alueelliset kategoriat, joista syrjäisimmät alueet ovat esimerkki. Niiden pohjalta voitaisiin laatia tilastoja, jotka edistäisivät osaltaan EU:n politiikkojen ja toimien tarvittavaa alueellista mukauttamista ja sovittamista.

25. suhtautuu myönteisesti merkittävään työhön, jota Euroopan komissio on tehnyt BKT:n mukauttamisen alalla soveltaessaan erityisen onnistunutta lähestymistapaa ulottaa kansantalouden tilinpito kattamaan ympäristö- ja sosiaalikeskustelut. Komitea kiinnittää kuitenkin huomiota asiaan liittyviin teoreettisiin vaikeuksiin sekä tarvittaviin huomattavan suuriin resursseihin, jotta sosiaaliset näkökohdat voidaan ilmaista rahamääräisesti erityisesti, kun kyse on alueiden ja kuntien tilinpidosta. Se myös epäilee, ovatko tällaisen monimutkaisen lähestymistavan tulokset helposti viestittävässä suuressa yleisölle.

26. kannattaa siksi menetelmiä, jotka täydentävät BKT:tä, kun mitataan edistymistä kohti yhteisiä strategisia tavoitteita, sillä kyseisenlaiset menetelmät kuvastavat moniulotteista todellisuutta niin, että ne kattavat hyvinvoinnin eri näkökohdat talous-, sosiaali- ja ympäristöalalla rajoitetun indikaattoreiden joukon avulla.

27. katsoo tässä yhteydessä, että soveltuvin menetelmä päätöksentekoa varten millä tahansa hallintotasolla on sellainen, joka mittaa kattavasti hyvinvointia ja käsittää seuraavat näkökohdat: taloudelliset kysymykset (muun muassa tuottavuus, innovointi ja vienti), työllisyys (muun muassa työllisyyttä ja työpaikkojen laatua koskevat indikaattorit), ympäristökysymykset (muun muassa talouden energiantensiteetti ja -tehokkuus, luonnonsuojelualueet ja biologinen monimuotoisuus, uusiutuvien energialähteiden osuus ja hiilidioksidipäästöt), väestörakenteen kehitys (ajankohtaista tilannetta ja kehityssuuntaa kuvaavat indikaattorit mukaan lukien), sosiaalinen osallisuus (muun muassa köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen uhkaamat ihmiset ja tulonjako) ja aluekohtaiset kysymykset (muun muassa palvelujen saatavuus ja kantokyky).

28. ehdottaa lisäksi, että indikaattoreiden valinnan tulisi kohdistua pääasiassa niihin, jotka mittaavat toteutettujen toimenpiteiden mahdollisia vaikutuksia kvantifioidulla erityisesti tulokset ja vaikutukset sekä kustannukset. Komitea painottaa lisäksi, että syrjäisimpien alueiden tapauksessa on erityistä tarvetta tiedoille tietyistä puutteista ja epäsuotuisista olosuhteista, jotka on otettava huomioon ennen politiikkojen muotoilemista ja toteuttamista.

29. ehdottaa näin ollen, että kaikki EU:n toimielimet seuraavat Euroopan kehityssuuntauksia tukeutuen Euroopan strategian ja politiikan analysointijärjestelmän (ESPAS) puitteissa tehtävään arvokkaaseen työhön ja tekevät tähän liittyvää yhteistyötä. Näin luotaisiin kaikille hallintotasoille ennakkovarointusjärjestelmä sellaisia Euroopan kannalta merkittäviä taloudellisia, sosiaalisia tai ympäristöön liittyviä kehityssuuntauksia varten, jotka saattavat vaikuttaa strategisiin tavoitteisiin tai edellyttää strategisten painopisteiden mukauttamista.

Eurooppa 2020 -strategian tarkistaminen ja koheesiopolitiikan tulevaisuus

30. painottaa, että Eurooppa 2020 -strategiassa vahvistetaan joukko tavoitteita niihin liittyvine keskeisine indikaattoreineen sekä todetaan, että on tärkeää täydentää talouskasvua koskevia tietoja muilla taloudellisilla, sosiaalisilla, ympäristöä koskevilla ja väestörakenteen kehitykseen liittyvillä indikaattoreilla kestäväpohjaisen edistymisen mittaamiseksi. Tämä päätelmä pätee yhtä lailla valtiotasoa alemmilla hallintotasoilla.

31. korostaa, että prosessi Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden asettamiseksi ja strategian edistymistä mittaavien indikaattoreiden valitsemiseksi suuntautui hyvin voimakkaasti ylhäältä alaspäin ilman että siinä olisi otettu huomioon erityistilannetta paikallis- ja aluetasolla. Koheesiopolitiikassa sitä vastoin tunnustetaan alueellisesti eriytyvät tarpeet ja tavoitteet, koska yleisiin EU:n tavoitteisiin pyrkimisen ei pitäisi rajoittaa yksittäisen alueen tai kunnan kehityspotentiaalia, joka perustuu aluekohtaiseen tietoon ja osaamiseen. Tästä syystä AK peräänkuuluttaakin aluekohtaisia tavoitteita Eurooppa 2020 -strategian yhteydessä.

32. arvostaa nykyistä koheesiopolitiikkaa, josta alueet saavat paljon hyötyä ja lisäarvoa ja jolla edistetään merkittävästi asianomaisten alueiden kehitystä. Komitea kehottaa Euroopan komissiota laatimaan koheesiopolitiikan toimintatapaa koskevan strategian vuonna 2021 alkavaa ohjelmakautta varten ja pitämään kiinni nykyisestä toteuttamismuodosta, jossa BKT:llä – yhdistettynä asianmukaisesti muihin indikaattoreihin – on keskeinen asema arvioinnin ja täytäntöönpanon yhteydessä.

33. huomauttaa tässä yhteydessä, että koheesiopolitiikan Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoite on suunnattu eri tavalla. Erityisesti rajatylittävän yhteistyön kehittämisen tavoitteeksi on asetettu rajaseutujen integraation tukeminen kaikilla elämäntilanteilla, mikä menee Eurooppa 2020 -strategian tavoitteita pidemmälle. On syytä kehittää menetelmiä ja indikaattoreita, joiden avulla alalla tapahtunutta edistystä voidaan kartoittaa ja arvioida entistä paremmin.

34. huomauttaa, että koheesiopolitiikka myötäilee tiiviisti Eurooppa 2020 -strategiaa, mutta kritisoi epäsuhtaa yhtäältä Eurooppa 2020 -strategiassa ja toisaalta koheesiopolitiikassa sovellettavien mittaus- ja toimintamenetelmien välillä.

35. muistuttaa Euroopan komissiota siitä, että alueellinen ulottuvuus olisi tuotava voimakkaammin esiin tarkistetussa Eurooppa 2020 -strategiassa erityisesti alueellisen yhteenkuuluvuuden yhteydessä. Merkityksellisten taloudellisten, ympäristöä koskevien ja sosiaalisten indikaattoreiden kehittäminen voisi parantaa paikallisen ja alueellisen politiikan laatua tässä suhteessa. Kyseisenlaisissa strategioissa tulisi hyödyntää moniulotteiseen lähestymistapaan perustuvia menetelmiä, joissa BKT:tä tai muita taloudellisia indikaattoreita täydennetään sosiaalisten ja ympäristöä koskevien näkökohtien mittauksilla, jotka ovat saaneet poliittisen hyväksynnän kaikilla hallintotasoilla.

36. huomauttaa, että kun otetaan huomioon voimakkaat kannustimet rakennerahastovarojen keskittämiseksi temaattisesti rajalliseen määrään politiikanaloja, jotka edistävät osaltaan Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista, on järkeenkäypää olettaa, että koheesiopolitiikan onnistumista mitataan edistymisellä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa.

37. kannattaa painokkaasti sitä, että Eurooppa 2020 -strategian ja sen vuoden 2020 jälkeisen seuraajan uudet yleistavoitteet asetetaan alhaalta ylöspäin, jotta tulevissa kansallisissa uudistusohjelmissa voidaan raportoida alue- ja paikallisviranomaisien panoksesta kansallisiin yleistavoitteisiin. Tämä johtaisi myös siihen, että jäsenvaltioiden hallitukset ottaisivat paikallis- ja alueviranomaiset mukaan kansallisten uudistusohjelmien valmisteluun, mikä nykyisin tapahtuu vain harvassa jäsenvaltiossa.

38. toivoo, että koheesiopolitiikassa voidaan palata sen alkuperäiseen tehtävään eli alueiden välisten kehityserojen vähentämiseen ja se voi toimia tärkeimpänä investointipolitiikkana EU:n tasolla. Tähän liittyen tulee myös tarkastella uudelleen koheesiopolitiikan kytkentää vuoden 2020 jälkeiseen tulevaan Eurooppa 2020 -strategiaan.

39. korostaa kuitenkin sitä, että monet EU:n välineet perustuvat edelleen ylenmääräisen kapea-alaiseen taloudelliseen mittariin. Tämä koskee myös koheesiopolitiikkaa, jossa varat jaetaan jäsenvaltioiden kesken asukaskohtaisen BKT:n ja työttömyyden mukaan, kun vastaavasti NUTS 2 -tason alueiden luokittelu yhteen kolmesta kehitysluokasta, jotka määräävät määrärahojen jaon, perustuu yksinomaan asukaskohtaiseen BKT:hen.

40. huomauttaa, ettei tukikelpoisuutta koskevissa päätöksissä näin ollen oteta lähtökohtaisesti huomioon sosiaalisia, ympäristöön liittyviä ja alueellisia näkökohtia Euroopan eri alueilla. Looginen askel olisi kuitenkin perustaa tulevat välineet entistä kattavampaan ja yhdenmukaisempaan menetelmään, jossa hyödynnetään yhä enemmän sosiaalisia, ympäristöä koskevia ja alueellisia indikaattoreita. Ne toisivat esiin erityisesti perussopimuksessa vahvistetut alueelliset erityispiirteet, jotka on otettava huomioon alueiden tukikelpoisuudesta päätettäessä.

41. kysyy, miten NUTS-taso 2 pystyy heijastamaan todellisia yhteisöjä ja todellisia maantieteellisiä alueita, kun monissa jäsenvaltioissa NUTS-alueet ovat pelkkiä tilastollisia yksiköitä, jotka pohjautuvat väestöön eivätkä vastaa todellisia rajoja tai toiminnallisia maantieteellisiä alueita. Vaikka NUTS-luokitusta käytetään nykyisin myös EU:n rakennerahastovarojen jakamiseen, sen soveltamisella EU:n koheesio-, liikenne-, ympäristö- ja muiden toimintapolitiikkokojen muotoiluun ja näiden alueellisten vaikutusten arviointiin on merkittäviä seurauksia, joiden vuoksi EU-politiikat eivät ole todellisen tilanteen tasalla. Rahastovarojen oikeudenmukaisemman jaon varmistamiseksi onkin ensiarvoisen tärkeää, että tukikelpoisuus-päätöksiä tehtäessä otetaan BKT:n olennaisten puutteiden – esimerkiksi NUTS-alueiden välisen työmatkaliikenteen aiheuttaman alueellisen vinouman – kompensoimiseksi huomioon alueiden sosiaalinen ja ympäristötilanne.

42. painottaa tähän liittyen, että rakennerahastojen toiminnan, koheesiorahasto mukaan luettuna, olisi seuraavalla monivuotisella rahoituskaudella katettava BKT:tä täydentäviä toimia, mikäli ne ovat kaikilla poliittisesti hyväksyttävillä kaikilla hallintotasolla.

Seuraavat vaiheet BKT:hen ja muihin indikaattoreihin perustuvan strategian mahdollistamiseksi

43. tunnustaa samalla yleistavoitteiden legitiimiyden kattavien strategisten tavoitteiden saavuttamiseksi ja muistuttaa, että edistymisen seuraamiseksi tavoitekohtaisia, yhdenmukaistettuja ja vertailukelpoisia alueellisia tietoja on oltava saatavilla oikea-aikaisesti.

44. korostaa tässä yhteydessä, että indikaattoreiden sekä säännöllisesti ajantasaistettavan tiedon saaminen aluetasolta on olennaisen tärkeää, jotta voidaan parantaa teknisen ehdotuksen luotettavuutta ja tehdä hyviä poliittisia päätöksiä. Vaikka Eurostatin hyvinvointi-indikaattorien tietojärjestelmä on jo tehokas ja hyvin eriytynyt, Euroopan komission ja Eurostatin tulisi puuttua kiireellisesti tähän alue- ja paikallistason päättäjien suureen haasteeseen myös Eurooppa 2020 -strategian ja koheesio politiikan monitasoista toteuttamista ajatellen. Tavoitteena tulisi olla tietojärjestelmän parantaminen ja tehostaminen, ja samalla olisi kehitettävä ja käytettävä poliittisen vaikutuksenarvioinnin menetelmiä.

45. on tässä suhteessa tyytyväinen komission saavuttamaan edistymiseen sen vuonna 2009 julkaiseman etenemissuunnitelman ”Edistyksen mittaaminen muuttuvassa maailmassa” osalta, mutta pitää valitettavana, että vain vähän parannuksia on saatu aikaan alue- ja paikallistason tietojen tuottamisessa ja levittämisessä.

46. toteaa, että useissa tapauksissa ne maat, missä alueellisten ja etenkin paikallisten tietojen saatavuus on puutteellista, ovat maita, jotka voivat käyttää huomattavan osan EU:n rakennerahastoista saamista varoistaan ns. temaattisen tavoitteen 11 (institutionaalisten valmiuksien kehittäminen) puitteissa. Koska ohjelmakausi on vasta alkanut, tässä tarjoutuu ainutlaatuinen tilaisuus kerätä alue- ja paikallistasolla yleiseurooppalaisia vertailukelpoisia tietoja, joita voidaan käyttää perustana vuoden 2020 jälkeisten EU-politiikkokojen muotoilussa ja arvioinnissa.

47. kehottaa parantamaan edelleen hallinnollisten tietojen laatua Euroopan tilastojärjestelmässä sekä nopeuttamaan maantieteellisiin viitetietoihin perustuvien tilastojen käyttöön ottamista, jotta voidaan lisätä tiedonkeruun arvoa ja vähentää vastaajille aiheutuvia rasitteita.

48. suhtautuu myönteisesti siihen, että BKT:stä ja muista indikaattoreista annetun viimeisimmän AK:n lausunnon jälkeen EU:n tasolla saatavilla olevan tiedon määrä erityisesti paikallis- ja aluetason osalta on tasaisesti kasvanut, mutta pitää valitettavana, että suuria puutteita on edelleen. Komitea ehdottaakin, että Euroopan komissio esittää – mahdollisimman varhaisessa vaiheessa – analyysin nykyisistä ja näköpiirissä olevista epäkohdista, kun pyrkimyksenä on tarjota kattava joukko BKT:tä täydentäviä taloudellisia, sosiaalisia, ympäristöä koskevia ja väestörakenteen kehitykseen liittyviä tietoja Euroopassa.

49. pitää tältä osin erityisen valitettavana sitä, että nykyisin Eurooppa 2020 -strategian indikaattoreiden alueellistamisaste ei ole riittävä, sillä vain muutamat tarvittavista indikaattoreista Eurooppa 2020 -strategian yleistavoitteiden seuraamiseksi aluetasolla (NUTS 2 ja 3 -taso) ovat saatavilla ja joskus vasta huomattavan pitkän ajan kuluttua. Sama koskee vaihtoehtoisia indikaattoreita, joita alueet ja kunnat saattavat pitää tarpeellisina alueellaan ennakoedellytyksenä edistymiselle kohti EU:n päämääriä ja tavoitteita. Ajantasaisten alueellisten tilastojen avulla voitaisiin kehittää alueellisen edistyksen yhdistelmäindikaattori, kuten alueiden komitea on ehdottanut.

50. kehottaa Euroopan komissiota ja Eurostatia asettamaan aikataulun, jonka mukaisesti paikallis- ja alueviranomaiset otetaan mukaan (realistiseen) tavoitteidenasetteluun ja tarjotaan alueellisia tilastoja, joita tarvitaan uudistetun Eurooppa 2020 -strategian suunnitteluun, toteuttamiseen, seurantaan ja arviointiin alueellisesti ja paikallisesti eriytettyjen tavoitteiden kautta.

51. korostaa tarvetta laajentaa nykyistä tilasto- ja indikaattorijärjestelmää (joka perustuu NUTS-asetukseen) mitattaessa edistystä paikallis- ja aluetasolla. Tämä koskee erityisesti nk. toiminnallisten alueiden käsitettä sekä rajaseutuja. Komitea ehdottaa, että Euroopan komissio kehittää edelleen tähän liittyviä käsitteitä ja indikaattoreita ja ottaa huomioon makroaluestrategioiden soveltamisalueet.

52. toteaa jälleen, että kaupunki- ja maaseutu-ulottuvuutta tulisi painottaa nykyistä enemmän monilla eri EU:n politiikanaloilla erityisesti alueellista yhteenkuuluvuutta ajatellen. Merkityksellisten taloudellisten, ympäristöä koskevien ja sosiaalisten indikaattorien kehittäminen voisi parantaa paikallisen ja alueellisen politiikan laatua tässä suhteessa.

53. kehottaa Euroopan komissiota sisällyttämään Euroopan tilasto-ohjelmaan tarvittavat toimenpiteet, jotta voidaan poistaa EU:n monimuotoisuutta ja alueellisia erityispiirteitä koskevien tilastotietojen puutteet. Tämä koskee erityisesti toimenpiteitä tietojen keräämiseksi ja indikaattoreiden luomiseksi alueiden syrjäisestä sijainnista ja eristyneisyydestä. Tavoitteena on alueellisen yhteenkuuluvuuden periaatteen mukaisesti parantaa sellaisten eurooppalaisten poliitikkojen laatimista ja toteuttamista, jotka soveltuvat entistä paremmin alueille, joille nämä seikat ovat ominaisia.

54. katsoo, että on laadittava päätöksentekoa tukeva malli, jonka avulla voidaan määritellä hyvinvoinnin painopisteiden tärkeysjärjestys paikallistasolla, jotta voidaan tuoda esiin paikalliset ja alueelliset erityispiirteet kaikille EU:n alueille yhteisessä kehityksessä sekä hyödyntää kyseistä tärkeysjärjestystä tehtäessä ennako- ja jälkiarviointia poliittisten toimien tehokkuudesta myös Euroopan komission ja paikallisyhteisöjen neuvotteluissa tai paikallisten sidosryhmien kuulemisissa.

Bryssel 11. helmikuuta 2016

*Euroopan alueiden komitean
puheenjohtaja*

Markku MARKKULA

Euroopan alueiden komitean lausunto – Nuorisoalan eurooppalainen yhteistyö (2010–2018)

(2016/C 120/06)

Esittelijä: Csaba BORBOLY (RO, EPP), Harghitan lääninvaltuuston puheenjohtaja**Viiteasiakirja:** Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Luonnos neuvoston ja komission yhteiseksi vuoden 2015 raportiksi nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistettujen puitteiden täytäntöönpanosta (2010–2018)

COM(2015) 429 final

POLIITTISET SUOSITUKSET

EUROOPAN ALUEIDEN KOMITEA

1. on tyytyväinen voidessaan todeta komission tunnustavan, että nuorisoalalla on tärkeää vahvistaa sellaisten toimintapolitiikkojen laatimista, jotka perustuvat tosiasioihin ja näyttöön, sekä koordinoida mahdollisimman tehokkaasti unionin, alueiden ja jäsenvaltioiden toimia ja resursseja, jotta voidaan saavuttaa nuorisopolitiikan tavoitteet.
2. arvostaa erityisesti sitä, että komissio pitää tarpeellisena reagoida nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön 2016–2018 puitteissa mahdollisimman nopeasti ja politiikkaa asianmukaisesti mukauttaen sellaisiin uusiin haasteisiin kuin nuorten pakolaisten kotouttaminen tai ääriliikehännän leviäminen nuorten keskuudessa.
3. pitää tätä taustaa vasten nimenomaan tervetulleena nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön puitteiden (2010–2018) tuomaa hyötyä, kun sillä vahvistetaan Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja niiden paikallis- ja alueyhteisöjen välistä yhteistyötä sekä luodaan ja parannetaan Euroopan yhdentymishankkeen nuorille tarjoamia mahdollisuuksia ja etuja. Komitea kehottaa siksi komissiota jatkamaan puitteiden soveltamista vuoden 2018 jälkeen ja kehittämään niitä edelleen.
4. katsoo, että yhtäläisten mahdollisuuksien turvaamisen, sosiaalisen integraation edistämisen ja nuorten kilpailukyvyyn lisäämisen työmarkkinoilla tulee olla tulevaisuudessakin keskeisiä tavoitteita nuorisopolitiikassa aktiivisen kansalaisuuden (nuorten osallistumisen), nuorisotyön vahvistamisen, syrjimättömyyden ja kulttuurien välisen ymmärtämyksen edistämisen ohella.
5. on kuitenkin huolissaan siitä, ettei komissio mainitse alue- ja paikallisyhteisöjen roolia nuorisopolitiikan yhteydessä, vaikka on selvää, että suurimmassa osassa niistä jäsenvaltioista, missä on nuorisoasioita koskevia kansallisia toimintapolitiikkoja, paikallis- ja alueyhteisöillä on eriasteisesti tiettyä toimivaltaa alalla.
6. pitää tervetulleena Eurostatin toimia tietoaimeskokonaisuuksien tuottamiseksi nuorisoasioita koskevistä eri tekijöistä ja kokonaisuuksien koordinoimiseksi.
7. kehottaa komissiota arvioimaan järjestelmällisesti nuorisopolitiikan alueellista vaikutusta valtiotasoa alempana, ainakin NUTS 2 -tasoon asti. Jotta alueiden roolia EU:n nuorisostrategian täytäntöönpanossa voitaisiin vahvistaa edelleen, komitea pitää EU:n jäsenvaltioiden välisen avoimen koordinoitimenetelmän puitteissa tarpeellisena kehittää mitattavissa olevia indikaattoreita, kaikki julkisen vallan tasot kattavia, nuorisoa koskevia konkreettisia toimintasuunnitelmia sekä vahvoja kumppanuuksia nuorisoyhteisöjen ja julkisten tahojen välillä.

8. kuultuaan sidosryhmiä katsoo, että vaikka Erasmus+-ohjelma ja nuorisotakuu ovat keskeisiä välineitä strategisten tavoitteiden saavuttamiseksi, ongelmat ovat paljon monitahoisempia ja unionin toimet nuorisotalalla menevät paljon pidemmälle kuin nämä kaksi tehokasta välinettä, jotka – siitä huolimatta, että ne ovat lähtökohtaisesti tehokkaita – ovat osoittautuneet riittämättömiksi, sillä nuorisotakuun soveltaminen on yhä hyvin puutteellista. Etenkin heikossa asemassa olevia nuoria varten on laadittava aloitteita, joilla tuetaan sosiaalisten tukijärjestelmien parista tulevia nuoria, jotka 18-vuotiaina ovat vaarassa jäädä ilman minkäänlaista suojelua, ja ohjataan näin heidän siirtymistään aikuisuuteen. Komitea kiinnittääkin huomiota siihen, että nuorisopolitiikan tuloksista on tarjottava asianmukaisessa muodossa muutakin tietoa erityisesti, kun kyse on mm. nuorisotyöttömyyden ja sosiaalisen osallisuuden kaltaisista aiheista. Näin voidaan myös saada selville, olisiko aiheellista määrittää jo kuluvalle ohjelmakaudella erityiset toimintalinjat Euroopan rakenne- ja investointirahastoja varten. Kun otetaan huomioon nykyisten haasteiden monitahoisuus ja laajuus, nuorisopolitiikka tulisi valtavirtaistaa kaikkiin EU-toimintapolitiikkoihin kuuluvaksi. Tässä tulisi soveltaa horisontaalista lähestymistapaa, sillä kyseiset politiikat voivat paitsi auttaa löytämään ratkaisuja nuorten erityisiin ongelmiin myös toimia lähtökohtana uuden talouskasvun käynnistämiseksi. Lisäksi omien perinteiden ja eri ammattien arvojen uudelleenlöytämisen saattaa tarjota uusia työllistymismahdollisuuksia. On myös panostettava edelleen huomattavasti jäsenvaltioiden ja paikallis- ja alueyhteisöjen välisen hyvien käytänteiden vaihdon edistämiseen nuorison osallistumisen ja nuorisotyön aloilla. Lisäksi yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen taloudelliset argumentit, joita käsiteltiin 12. joulukuuta 2014 kokoontuneessa kulttuuriministerineuvostossa ⁽¹⁾ Eurooppa 2020 -strategian väliarvioinnin yhteydessä, tulisi nyt muuntaa konkreettisiksi investoinneiksi koulutukseen osana EU:n pitkän aikavälin nuoriso- ja kasvustrategioita.

9. pitää ilahduttavana, että komissio on parantanut nuorille työnhakijoille suunnattua tiedotusta avoimia työpaikkoja koskevaan tiedonvaihtoon tarkoitetussa Eures-järjestelmässä, käynnistänyt aloitteen ”Eka Eures-työpaikka”, jolla autetaan nuoria löytämään työpaikka ulkomailta, ja ryhtynyt konkreettisiin toimenpiteisiin, jotta voitaisiin toteuttaa harjoittelun laatu- ja sisältösuhteista annetussa neuvoston suosituksessa esitetty kehoitus lisätä harjoittelupaikat Eures-portaaliin. Komitea kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään näiden välineiden tarjoamia mahdollisuuksia nykyistä laajemmin.

10. panee huolissaan merkille nuorten suoran poliittisen toiminnan vähentymisen (ja erityisesti äänestysprosentin laskun) ja sen, että se on vanhempiin sukupolviin verrattuna alhaisempi, mutta samalla iloitsee monien nuorten kiinnostuksesta osallistua aktiivisina jäseninä paikalliseen yhteisöön ja järjestöihin liittymisen, online-välineiden (sosiaalisen median) tai vapaaehtoistyön kautta. Näin ollen on pidettävä tervetulleena, että komissio ja jäsenvaltiot haluavat hyödyntää uusia demokraattisiin prosesseihin osallistumisen muotoja sekä pääsyä poliittiseen päätöksentekoon EU:n nuorisostrategian puitteissa. Nuoria on myös valistettava entistä paremmin heidän oikeudestaan ehdottaa ja kannattaa eurooppalaista kansalaisaloitetta.

11. suosittelee, että komissio tutkii jäsenvaltioiden toimivaltaa opetuksen sisällön ja koulutusjärjestelmiensä järjestämisen suhteen tiukasti kunnioittaen jäsenvaltioiden ja alueiden parhaita käytänteitä politiikkatuntemuksen opetuksessa ja äänioikeuden ikärajan alentamisessa ja erityisesti sitä, miten nämä toimet ovat vaikuttaneet suoraan tai välillisesti nuorten poliittiseen osallistumiseen ja heidän osallistumishalukkuutensa kehitykseen. Tutkimuksen tulokset olisi aiheellista jakaa jäsenvaltioiden ja alueiden kanssa.

12. pitää nuoriso- ja myös urheilujärjestöjen – virallisissa puitteissa toimivien sekä koulujen ulkopuolella aktiivista kansalaisuutta varten epävirallista koulutusta ja arkioppimiseen liittyvää toimintaa tarjoavien järjestöjen – roolia erityisen tärkeänä, sillä ne edistävät osaltaan suurella määrällä nuorten osallistumistaitojen kehittämistä ja päätöksentekoprosessin laadun parantamista. Näin ollen komitea pitää näille järjestöille annettavaa tukea tärkeänä.

13. korostaa myös tarvetta tunnistaa ja tuoda esille nuorten jäsentymätön kanssakäyminen, joka on yhä yleisempää myös sosiaalisen median vastuullisen käytön ansiosta. Tämä koskee usein nuoria, joilla on vaikeuksia hyödyntää tarjolla olevia mahdollisuuksia ja joilla ei ole välineitä institutionaaliseen toimintaan.

14. on samaa mieltä siitä, että on tunnustettava laadukkaan nuorisotyön merkitys ja kehitettävä sen valmiuksia vastata uusiin yhteiskunnallisiin, käyttäytymiseen liittyviin ja teknologisiin muutoksiin. Tässä yhteydessä on myös edelleenkin tuettava epävirallisen koulutuksen ja arkioppimisen tunnistamista ja tunnettuutta nuorisotyössä.

⁽¹⁾ Kulttuuriministerineuvoston 3358. kokouksen lehdistötiedote (englanniksi)
<http://www.consilium.europa.eu/en/workarea/downloadAsset.aspx?id=40802190967>

15. on huolissaan siitä, että nuorisotyö, joka kuuluu useissa jäsenvaltioissa lisäksi yleensä paikallisviranomaisten vastuulle, on joutunut kaikkialla Euroopassa määrärahalieikkausten kohteeksi, samaan aikaan kun köyhyyden ja syrjäytymisen vaarassa on yhä suurempi osa nuorista, terveydelle haitalliset tavat ovat yhä yleisempiä nuorten keskuudessa ja nuoria kuolee tämän takia, mikä edellyttäisi tällaisen toiminnan vahvistamista. Lisäksi on olemassa erityinen tarve edistää myönteisiä elämäntapoja, joiden ansiosta voidaan hillitä huumeiden käyttöä, alkoholin väärinkäyttöä, tupakointia ja liikalihavuutta, muun muassa kannustamalla fyysiseen aktiivisuuteen. Samaan aikaan on kuitenkin tärkeää laatia aktiivisia politiikkoja, joiden avulla nuorille tarjotaan joko järjestöjen kautta tai yksilöllisesti mahdollisuuksia henkilökohtaiseen ja ammatilliseen kehittymiseen, jotta he kykenevät ”kehittämään uudenlaisia sosiaalisia suhteita” (vuonna 2001 julkaistu valkoinen kirja EU:n nuorisopolitiikasta).

16. kehottaa vastauksena nykyiseen muuttoliikekriisiin ja Euroopan muuttoliikeagendan taustaa vasten asettamaan välittömästi paikallis- ja alueviranomaisten käyttöön taloudellisia resursseja, jotta nämä pystyvät täyttämään velvollisuutensa muuttoliikekysymysten ja integroinnin saralla.

17. on sitä mieltä, että nuorten muuttoliike vähemmän vaurailta Euroopan alueilta tai alueilta, joita talouskriisi on koetellut eniten, heikentää alueellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja synnyttää vakavia väestökehitykseen liittyviä haasteita. Kasvun ja työpaikkojen luomisen edistämiseksi näillä alueilla, mikä on keskeistä nuorten joukkomuuton ja siihen liittyvän aivovuodon torjumiseksi, komitea korostaa, että on tuettava muun muassa alueidenvälisiä kumppanuuksia sekä suoria paikallis- ja aluetason toimia ERI-rahastoista rahoitettavin erityistoimenpitein.

18. pitää hyvien käytänteiden jakamista monialaisessa yhteistyössä nuorten tukemiseksi tärkeänä välineenä, koska se antaa jäsenvaltioille ja paikallis- ja alueviranomaisille sekä nuorten edustajille mahdollisuuden oppia toisiltaan. Lisäksi Euro-Välimeri-nuorisofoorumin ja Euroopan nuorisofoorumin kaltaiset aloitteet edistävät vuoropuhelua esimerkiksi elinikäisen oppimisen edistämisen ja eurooppalaisen liikkuvuuden, koulutus- ja työllisyyspolitiikan ja sukupuolten tasa-arvon aloilla.

19. ehdottaa, että kehitetään unionin nuorille tarkoitettu peruspaketti, jonka jokaisen jäsenvaltion tulisi mahdollisuuksien mukaan tarjota nuorille. Kyseisessä paketissa voitaisiin painottaa erityisesti laajakaistayhteyksiä, mahdollisuutta toisen vieraan kielen vähintään B2-tasoa vastaavan taidon saavuttamiseen julkisen koulutuksen puitteissa, ammatinvalinnanohjausta ja jatkuvaa neuvontaa, mahdollisuutta osallistua asianmukaisesti vapaaehtoistyöhön, valmiuksia ensimmäiseen työpaikkaan sekä joustavia ja helposti saatavilla olevia rahoitusmuotoja, joita tarvitaan uramahdollisuuksia tarjoavien opintojen suorittamiseen. Samalla komitea pyytää Euroopan komissiota toteuttamaan toimia sen varmistamiseksi, että EU:n kaikilla nuorilla, jotka ovat kiinnostuneet ammattikoulutuksesta, on pääsy siihen ja että heille tarjotaan kaikissa jäsenvaltioissa tunnustettu ja hyväksytty ”ammattipätevyuden ja osaamisen vähimmäistason takuu”, joka antaa heille oikeuden hankkia koulutuksen vähimmäistaso ja siihen liittyvän osaamisen asiaankuuluva taso. Tätä osaamista on tuettava asianmukaisella validoinnilla, jolla tunnustetaan nuorten epävirallisessa ympäristössä harjoittaman toiminnan lisäarvo.

20. toteaa, että on tarpeen tehdä tutkimuksia Euroopan eri alueilla, jotta saadaan parempi kuva nuorten asuntotilanteesta ja asuinolosuhteista. On erityisen tärkeää, että alalla vaihdetaan parhaita käytänteitä ja laaditaan paikallistason toimintasuunnitelmia, sillä monilla alueilla asunnoista on ylitarjontaa, kun taas monilla muilla alueilla asuntokanta on laadultaan sellainen, ettei nuorille voida varmistaa asianmukaisia asuinolosuhteita, ja toisilla alueilla puolestaan hinnat ovat niin korkeat, ettei nuorilla ole mahdollisuuksia saada asuntoa. Näin ollen on aiheellista laatia asianmukaisten tietojen pohjalta toimintasuunnitelmia, joiden tavoitteena on helpottaa nuorten pääsyä hyviin asuinoloihin. Komitea ehdottaa etenkin, että nuorille varataan osuus julkisesta asuntotarjonnasta, että edistetään yhteisvastaullisen naapurisuuden muotoja sekä itsenäisesti toimeen tulevien vanhusten ja nuorten yhteisasumista ja että tuetaan asunnonostoa nuorille myönnettävin matalakorkoisin lainoin.

21. korostaa, että on tarpeen määrittää, miten nuorisopolitiikan alalla voidaan vastata sellaisiin haasteisiin kuin työnhakijoiden osaamisen ja työnantajien, tuotannollisten ja alueellisten tarpeiden kohtaanto, myös korkean nuorisotyöttömyyden vähentämisen kontekstissa, yhtäläiset mahdollisuudet nuorille, jotka elävät syrjäisillä alueilla, syrjäisimmillä alueilla, saarilla tai maaseudulla sijaitsevista pienissä kunnissa, joilla on väestökehitykseen liittyviä haasteita, tai sellaisten ammattikoulutusaloitteiden edistäminen, jotka on mukautettu alueellisiin erityispiirteisiin ja erityisiin valmiuksiin. Komitea painottaa myös alan hyvien käytänteiden vaihtoa ja käsityöammattien uutta arvostusta. Komitea korostaa, että työnhakijoiden osaamisen ja työnantajien tarpeiden kohtaanto on tärkeä tekijä nuorisotyöttömyyden ja nuorten työuran jatkokehityksen kannalta. On myös otettava käyttöön menetelmiä, joilla voidaan varmistaa, että nuorten epävirallisen koulutuksen ja vapaaehtoistyön kautta saama osaaminen validoidaan ja siitä annetaan todistus, jotta tällaista osaamista voidaan hyödyntää myös työpaikkaa etsittäessä. Komitea katsoo, että näihin asioihin on kiinnitettävä lisää huomiota, ja vetoaa yritysten yhteiskuntavastuuseen, jotta yritykset suhtautuisivat myötätuntoisesti nuoriin, jotka ovat paitsi tämän päivän ja huomisen työvoimaa mutta myös yritysten tarjoamia palveluja ja hyödykkeitä käyttäviä potentiaalisia asiakkaita.

22. pitää tarpeellisena, että niin jäsenvaltioiden kuin paikallis- ja alueyhteisöjenkin tasolla kiinnitetään nuorisopolitiikan yhteydessä edelleen erityistä huomiota muun muassa kristilliseen kulttuuriin perustuvien eurooppalaisten perusarvojen edistämiseen, nuorten syrjintään biologisen ja sosiaalisen sukupuolen, rodun tai etnisen alkuperän, uskonnon tai vakaumuksen, vammaisuuden ja sukupuolisen suuntautumisen perusteella sekä asian vaatimien toimenpiteiden laatimiseen – myös kansallisiin tai etnisiin vähemmistöihin kuuluvien nuorten erityisongelmien osalta.

23. kehottaa asianomaisia alue- ja paikallisyhteisöjä tekemään kansallinen lainsäädäntö ja eurooppalaiset periaatteet huomioon ottaen kaikkensa sen puolesta, että kansallisten tai kielivähemmistöjen äidinkielellä opetusta antavat oppilaitokset säilyvät ja niitä perustetaan lisää. Lisäksi komitea kehottaa jäsenvaltioita monikielisuuden ja syrjimättömyyden periaatteiden mukaisesti tarjoamaan kansallisiin ja kielivähemmistöihin kuuluville nuorille heidän erityinen koulutus-tilanteensa huomioiden opintomahdollisuuksia, joiden avulla varmistetaan, että he voivat oppia tuloksekkaasti maan virallista kieltä.

24. katsoo, että nuorten keskuudessa lisääntyvään sukupuoleen perustuvaan väkivaltaan puuttumiseksi on ensisijaisen tärkeää käynnistää kiireellinen toimintasuunnitelma, jossa tuodaan esiin tehokkaan yhteiskasvatuksen merkitys kaikissa EU-maissa.

25. toteaa, että nuorilla on vain rajalliset mahdollisuudet saada tarvittavaa rahoitusta yritystensä kehittämiseen, asumiseensa tai opintojensa jatkamiseen. Komitea katsookin, että on tärkeää, että alue- ja paikallisviranomaiset pyrkivät etsimään paikallisia ratkaisuja, joilla voitaisiin yhtäältä parantaa alueen kilpailukykyä ja toisaalta tarjota nuorille yhtäläiset mahdollisuudet.

26. korostaa näin ollen, että on edistettävä nuoria yhteen tuovia foorumeita ja toimintaa, joita paikalliset toimijat tarjoavat yhteistyössä myös sellaisten yksityisten tahojen kanssa, jotka ymmärtävät kohderyhmänä olevien nuorten tarpeita ja pystyvät tarjoamaan tämän pohjalta mahdollisuuksia parantaa tulevaa työllistävyyttä, kokeilla yrittäjyystaitoja ja kehittää aktiivista osallistumista.

27. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että nuoret saavat riittävästi tietoa työläisäädännöstä, työsuojelunormeista ja vapaaehtoistyöhön sovellettavasta lainsäädännöstä ja että he saavat riittävästi suojaa, kun he harjoittavat ammattia, tekevät vapaaehtoistyötä tai suorittavat harjoittelujaksoja tai työharjoittelua asuinmaassaan tai jossain muussa jäsenvaltiossa kuin tavanomaisessa asuinmaassaan. Tähän tavoitteeseen pääsemiseksi komitea ehdottaa, että tukeudutaan jo vakiintuneisiin verkostoihin, kuten Europe Direct-, Eurodesk- ja Eures-verkostoihin, ja paikallisviranomaisiin, jotka ovat tärkeimpiä nuorisopoliittisten toimien edistäjiä ruohonjuuritasolla.

28. korostaa, että on oltava erityisen varovainen nuorten vapaaehtoistyöntekijöiden tai työmarkkinoilla olevien nuorten suojelun suhteen, ja kehottaa alueita tutkimaan, mitä yhteistyömahdollisuuksia alalla on keskinäisen oppimisen ja parhaiden käytänteiden vaihtamisen suhteen. Komitea korostaa myös, että on vahvistettava vapaaehtoistyön sosiaalista ja yhteiskunnallista arvoa, kuten nuorten siviilipalvelun tapauksessa.

29. katsoo, että olisi aiheellista tutkia, miten uudet, syntymässä olevat sosiaaliset ja yhteisölliset arvot voivat edistää nuorten yhteiskunnallista osallistumista ja heidän onnistumistaan yhteiskuntaan integroitumisessa. Näitä ovat esimerkiksi ympäristötietoisuus kestävyysperiaatteiden mukaisen ja energiatehokkaan tuotannon osalta, paikallistason osallistuminen, vaikeassa tilanteessa olevien ihmisten auttaminen sekä käsityöläistöiminnan arvostuksen kohoaminen. Olisi myös tutkittava, miten voidaan edistää ja tukea perheiden perusuonteista roolia henkilön sosiaalisen ja taloudellisen kasvun ensisijaisena tukena. Komitea suosittaa tällaista yhteyttä ja perheen mainitsemista uusissa kestävä kehityksen tavoitteissa (YK). Tukitoimet kattavat alkuperäiset perheet, uusperheet ja muodostumassa olevat perheet. Toimet koskevat perheiden suojelua ja perheenperustamisen ja vanhemmuuden tukemista erityisesti alueilla, joilla on väestökehitykseen liittyviä haasteita.

30. katsoo, että maaseutuvoittoisilla alueilla on kiinnitettävä erityistä huomiota nuoreen väestöön, joka on kyseisten alueiden todellinen strateginen voimavara, ja edistettävä heidän juurtumistaan maaseudulle, vahvistettava heidän mahdollisuuksiaan asua jatkossakin kyseisissä yhteisöissä, jotka ovat toisinaan kooltaan hyvin pieniä, ja turvattava mahdollisuuksien mukaan maataloustoiminnan jatkuminen alueella sellaisia perinteisiä viljelymenetelmiä käyttäen (asianmukaisen koulutuksen avulla), jotka ovat ympäristöystävällisiä ja kestäväpohjaisen talouden periaatteiden mukaisia, sillä varauksella, että nämä käytännöt ovat rahoituskellisesti toteuttamiskelpoisia ja taloudellisesti kannattavia.

31. katsoo, että eri jäsenvaltioiden nuorisopolitiikan alalla käyttöön ottamat erilliset toimenpiteet eivät aina riitä ja että niiden koordinointi on usein sattumanvaraista. Komitea kannattaakin tässä yhteydessä ehdotusta, jonka mukaan unionin tasolla tarvitaan vahvempaa sitoutumista ja enemmän toimenpiteitä, jotta voidaan parantaa koordinointia, kehittää yhdenmukaistamista ja hyödyntää synergiamahdollisuuksia, erityisesti kun otetaan huomioon, että nuori sukupolvi on avoimempi liikkuvuuden ja muuttamisen suhteen. Tarkistetussa politiikassa tulee myös tarkentaa, että alue- ja paikallisyhteisöillä on ensisijainen rooli.
32. pitää tarpeellisenä vahvistaa nuorten roolia demokraattisissa prosesseissa, jotta heidän äänensä saataisiin kuuluville. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi on edistettävä nuorten välistä vuoropuhelua ottamalla mukaan kansalaisyhteiskunta ja erityisesti nuorisjärjestöt, paikallisviranomaiset – sekä yksittäin että yhteenliittyminä –, epäviralliset ryhmät, Europe Direct -tiedotuspisteet, jotka voivat edistää tiedonkulkua nuorten ja instituutioiden välillä, ja kansalaisjärjestöt, jotka edustavat sitä osaa väestöstä, joka on avoimin muutokselle ja sosiaaliselle innovoinnille ja kykenee edistämään koko yhteiskunnan uudistumista. Juuri tämän takia komitea korostaa sitä, että on tärkeää laajentaa järjestelmällistä vuoropuhelua, ja antaa tukensa komission alalle suunnitteleuille uusille toimenpiteille pyrittäessä vahvistamaan nuorten ja heitä edustavien järjestöjen osallistumismahdollisuuksia. Komitea tähdentää vielä, että näiden tavoitteiden saavuttamiseksi voisi olla aiheellista laatia jäsenynejä toimintalinjoja, kuten tehtiin nuorisotakuun kohdalla nuorisotyöaloitteen kautta.
33. korostaa, että on tärkeää laajentaa järjestelmällistä vuoropuhelua, ja tukee komission alalla suunnittelemissa uusissa toimenpiteissä pyrittäessä vahvistamaan sekä nuorten että heitä edustavien järjestöjen osallistumismahdollisuuksia. Komitea muistuttaa, että järjestelmällisen vuoropuhelun muotoilussa erityisesti nuoret vaativat laatukriteereitä, jotka on otettava parhaalla mahdollisella tavalla huomioon vuoropuheluprosessissa. Tähän kuuluvat mm. kumppanuuteen ja tasavertaisuuteen perustuva vuoropuhelu ja riittävät aikaresurssit. Nuoret tulisi ottaa mukaan mielipiteenmuodostukseen eri poliittisilla tasoilla ja mahdollisimman monilla poliittisilla aihealueilla. Erityisesti nuorisotyöllisyysaloitteessa voitaisiin vahvistaa nuorten osallistumisen alueellista näkökulmaa järjestelmällisen vuoropuhelun muodossa.
34. pitää tärkeänä, että edistetään vammaisten nuorten osallistamista ja todellista yhdenvertaisuutta, jotta nuoret vammaiset voisivat hyödyntää jäsenvaltioiden ja alueiden tarjoamia mahdollisuuksia.
35. korostaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden politiikoissa on asetettava etusijalle riskiryhmiin kuuluvien nuorten – esimerkiksi työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten (NEET) – osallistaminen ja maahanmuuttajataustaiset nuoret, jotka ovat suuremmassa vaarassa joutua riskiryhmiin.
36. katsoo, että kun lisäksi otetaan huomioon nykyinen erittäin vakava terrorismin uhka Euroopassa sekä nuorten keskuudessa valitettavasti leviävä poliittinen ja uskonnollinen radikalisoituminen, EU:n turvallisuusagendan mukaisesti väkivallan, radikalisoitumisen ja ääriajattelun ehkäisemiseksi on ensisijaista vahvistaa osallistumista ja luottamusta instituutioihin sekä varmistaa nuorten oikeus elää moniarvoisissa yhteisöissä, jotka perustuvat eurooppalaiseen demokraattisiin arvoihin, oikeusvaltioperiaatteeseen ja perusoikeuksiin.
37. ehdottaa, että eurooppalaiset alue- ja paikallisyhteisöt laativat – ottaen huomioon EU:n ja jäsenvaltioiden nuorisopolitiikat – alueellisia ja paikallisia strategioita, joissa käsitellään selkeästi nuorten erityisiä ongelmia ja mahdollisuuksia. Näitä suunnitelmia hahmoteltaessa on huolehdittava siitä, että kohderyhmä eli nuoret osallistuvat mahdollisimman laajasti niiden laatimiseen, täytäntöönpanoon ja arviointiin ja että vastavuoroista oppimista edistetään. Komitea myös painottaa, että kaikkiin nuorisostrategioihin ja -politiikkoihin on sisällytettävä horisontaalisia toimia biologisen ja sosiaalisen sukupuolen, rodun tai etnisen alkuperän, uskonnon tai vakaumuksen, vammaisuuden ja sukupuolisen suuntautumisen perusteella tapahtuvan syrjinnän torjumiseksi.
38. kehottaa Euroopan komissiota edistämään ja tukemaan politiikkoja, joilla kehitetään nuorten yrittäjyyttä kulttuurialalla ja luovilla aloilla, jotta luodaan työpaikkoja ja vastataan tehokkaalla tavalla kaikille niille nuorille, jotka haluavat muuntaa harrastuksensa kulttuurialan ammateiksi.

Bryssel 11. helmikuuta 2016.

*Euroopan alueiden komitean
puheenjohtaja*

Markku MARKKULA

(Valmistavat säädökset)

ALUEIDEN KOMITEA

116. TÄYSISTUNTO, 10.–11. HELMIKUUTA 2016

Euroopan alueiden komitean lausunto – Pitkäaikaistyöttömien työllistäminen

(2016/C 120/07)

Esittelijä: Enrico ROSSI (IT, PES), Toscanan aluehallituksen puheenjohtaja**Viiteasiakirja:** Ehdotus – Neuvoston suositus pitkäaikaistyöttömien työllistämisestä

COM(2015) 462

I. MUUTOSEHDOTUKSET

Muutosehdotus 1

Ehdotus suositukseksi

Johdanto-osan 4 kappale

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>Kaikkein herkimmin pitkäaikaistyöttömiksi joutuvat henkilöt, joiden osaamis- ja koulutustaso on alhainen, sekä kolmansien maiden kansalaiset, vammaiset ja romanien kaltaiset muita heikommassa asemassa olevat vähemmistöt. Aiemmalla ammatilla voi olla tärkeä merkitys, sillä eräissä maissa pitkäaikaistyöttömyys selittyy pitkälti alakohtaisilla ja suhdannenäkökohdilla.</p>	<p>Kaikkein herkimmin pitkäaikaistyöttömiksi joutuvat henkilöt, joiden osaamis- ja koulutustaso on alhainen, naiset (erityisesti heikosti koulutetut naiset) ja yksinhuoltajat, eläkeikää lähestyvät henkilöt sekä kolmansien maiden kansalaiset, vammaiset ja kroonisesti sairaat sekä romanien kaltaiset muita heikommassa asemassa olevat vähemmistöt. Erityisessä asemassa ovat myös nuoret, sillä heihin liittyy sosiaalisen syrjäytymisen ja koulunkäynnin keskeyttämisen riski sekä riski menettää tuotantokapasiteettia yhteiskunnassa sen vuoksi, että nuoret eivät pääse työmarkkinoille. Aiemmalla ammatilla voi olla tärkeä merkitys, sillä eräissä maissa pitkäaikaistyöttömyys selittyy pitkälti alakohtaisilla, alueellisilla ja paikallisilla sekä suhdannenäkökohdilla.</p>

Muutosehdotus 2

Ehdotus suositukseksi

Johdanto-osan 7 kappale

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
<p>Investointeja inhimilliseen pääomaan olisi lisättävä ja tehostettava, jotta useammat henkilöt saisivat hyvän ja merkityksellisen pätevyyden, osaamisvajeeseen puututtaisiin ja luotaisiin perusta sujuvalle siirtymiselle työn oppimisesta jatkuvaan työllistettävyyteen. Koulutusjärjestelmien suorituskyvyn ja merkityksellisyyden parantaminen auttaisi hillitsemään uusien työttömien tulvaa. Tämän vuoksi koulutusjärjestelmät olisi nykyaikaistettava eurooppalaisen ohjausjakson, eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisten puitteiden (ET 2020) ⁽¹⁵⁾, elinikäisen oppimisen avaintaidoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen ⁽¹⁶⁾ sekä työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämisestä annetun komission suosituksen ⁽¹⁷⁾ mukaisesti.</p> <p>⁽¹⁵⁾ Neuvoston päätelmät, annettu 12 päivänä toukokuuta 2009, eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista (ET 2020).</p> <p>⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, elinikäisen oppimisen avaintaidoista.</p> <p>⁽¹⁷⁾ C(2008) 5737.</p>	<p>Investointeja inhimilliseen pääomaan olisi lisättävä ja tehostettava, jotta useammat henkilöt saisivat hyvän ja merkityksellisen pätevyyden, osaamisvajeeseen puututtaisiin ja luotaisiin perusta sujuvalle siirtymiselle työn oppimisesta jatkuvaan työllistettävyyteen. Koulutusjärjestelmien suorituskyvyn ja merkityksellisyyden parantaminen yhdessä työvoimapalvelujen kanssa auttaisi hillitsemään uusien työttömien tulvaa. Koulunkäynnin keskeyttämisen vähentäminen, joka kuuluu Eurooppa 2020 -tavoitteisiin, auttaisi samaten ehkäisemään pitkäaikaistyöttömyyttä, jonka yksi perussyy on juuri koulunkäynnin jääminen kesken. Tämän vuoksi koulutusjärjestelmät olisi nykyaikaistettava eurooppalaisen ohjausjakson, eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisten puitteiden (ET 2020) ⁽¹⁵⁾, elinikäisen oppimisen avaintaidoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen ⁽¹⁶⁾ sekä työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämisestä annetun komission suosituksen ⁽¹⁷⁾ mukaisesti.</p> <p>⁽¹⁵⁾ Neuvoston päätelmät, annettu 12 päivänä toukokuuta 2009, eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista (ET 2020).</p> <p>⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, elinikäisen oppimisen avaintaidoista.</p> <p>⁽¹⁷⁾ C(2008) 5737.</p>

Muutosehdotus 3

Ehdotus suositukseksi

Johdanto-osan 8 kappale

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
<p>Koordinoidun työllisyysstrategian laatimiseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen suuntaviivoissa ⁽¹⁸⁾ kehoitetaan alentamaan pitkäaikaistyöttömyyttä ja rakenteellista työttömyyttä merkittävästi kattavilla ja toisiaan vahvistavilla strategioilla, joissa mm. annettaisiin aktiivista yksilöllistä työllistymistukea.</p> <p>⁽¹⁸⁾ COM(2015) 98.</p>	<p>Koordinoidun työllisyysstrategian laatimiseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen suuntaviivoissa ⁽¹⁸⁾ kehoitetaan alentamaan pitkäaikaistyöttömyyttä ja rakenteellista työttömyyttä merkittävästi kattavilla ja toisiaan vahvistavilla strategioilla, joissa mm. annettaisiin aktiivista ja osallistavaa yksilöllistä työllistymistukea.</p> <p>⁽¹⁸⁾ COM(2015) 98.</p>

Perustelu

Sosiaalista osallisuutta on edistettävä.

Muutosehdotus 4

Ehdotus suositukseksi

Johdanto-osan 9 kappale

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
<p>Mainituissa suuntaviivoissa kannustetaan jäsenvaltioita edistämään työllistettävyyttä investoimalla inhimilliseen pääomaan tehokkaiden ja työvoiman ammattitaitoa parantavien koulutusjärjestelmien kautta. Lisäksi niissä kehoitetaan jäsenvaltioita kannustamaan työhön perustuvia oppimisjärjestelmiä, joissa esim. yhdistetään teoria ja käytäntö, ja parantamaan ammattikoulutusta. Yleisemmin ottaen suuntaviivoissa pyydetään jäsenvaltioita ottamaan huomioon joustoturvaperiaatteet ja lujittamaan aktiivisia työmarkkinatoimenpiteitä parantamalla niiden tehokkuutta, kohdentamista, saavutettavuutta ja kattavuutta sekä niiden vuorovaikutusta toimeentulotuen ja sosiaalipalvelujen tarjoamisen kanssa.</p>	<p>Mainituissa suuntaviivoissa kannustetaan jäsenvaltioita edistämään työllistettävyyttä investoimalla inhimilliseen pääomaan tehokkaiden ja työvoiman ammattitaitoa parantavien koulutusjärjestelmien kautta. Lisäksi niissä kehoitetaan jäsenvaltioita kannustamaan työhön perustuvia oppimisjärjestelmiä, joissa esim. yhdistetään teoria ja käytäntö, ja parantamaan ammattikoulutusta. Yleisemmin ottaen suuntaviivoissa pyydetään jäsenvaltioita ottamaan huomioon joustoturvaperiaatteet ja osallistavuus ja lujittamaan aktiivisia työmarkkinatoimenpiteitä parantamalla niiden tehokkuutta, kohdentamista, saavutettavuutta ja kattavuutta sekä niiden vuorovaikutusta toimeentulotuen ja sosiaalipalvelujen tarjoamisen kanssa.</p>

Muutosehdotus 5

Ehdotus suositukseksi

Johdanto-osan 10 kappale

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
<p>Tässä suosituksessa ehdotettujen toimien olisi vastattava täysin eurooppalaisen ohjauksjakson yhteydessä annettuja maakohtaisia suosituksia ja ne olisi pantava täytäntöön vakaus- ja kasvusopimuksen sääntöjä noudattaen.</p>	<p>Tässä suosituksessa ehdotettujen toimien olisi vastattava täysin eurooppalaisen ohjauksjakson yhteydessä annettuja maakohtaisia suosituksia ja ne olisi pantava täytäntöön vakaus- ja kasvusopimuksen sääntöjä noudattaen. Jotta voidaan kuitenkin välttää se, ettei yksittäisten maiden epätasapaino ole hallittavissa, ja jotta voidaan tehokkaasti edistää vakauttamista euroalueella, sopimuksessa voitaisiin mainita sovituista ja ajallisesti rajallisista erityisaloitteista niiden maiden tukemiseksi, joiden työvoimapalvelut ovat kauimpana parhaisissa käytänteissä esitetystä ja noudatettavista normeista.</p>

Perustelu

Kun otetaan huomioon eri jäsenvaltioiden työvoimapalvelujen väliset erot, tarvitaan toimenpiteitä toiminnan tason parantamiseksi kaikissa maissa. Mainintaan rakenteiden muokkaamisesta on siksi liitettävä viittaus niiden tukemiseksi tarvittaviin mekanismeihin ottaen huomioon, että työvoimapalvelujen rakenne on yleensä heikompi juuri niissä maissa, missä pitkäaikaistyöttömyyttä on paljon.

Muutosehdotus 6

Ehdotus suositukseksi

Johdanto-osan 15 kappale

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
<p>Kaikkein pahiten pitkäaikaistyöttömyydestä kärsiville kohdistettavia työllistämistoimia olisi tehostettava. Tämä olisi tehtävä samalla kun kannustetaan rekisteröitymistä työvoimapalveluihin ja muihin toimivaltaisiin virastoihin tukitoimenpiteiden kattavuutta koskevan ongelman ratkaisemiseksi.</p>	<p>Kaikkein pahiten pitkäaikaistyöttömyydestä kärsiville kohdistettavia työllistämistoimia olisi tehostettava. Tämä olisi tehtävä samalla kun kannustetaan rekisteröitymistä työvoimapalveluihin ja muihin toimivaltaisiin virastoihin tukitoimenpiteiden kattavuutta koskevan ongelman ratkaisemiseksi. Sen edistämiseksi, että yhä useammat työttömät rekisteröityisivät työvoimapalveluihin, on laadittava erityisesti tätä asiaa koskeva viestintä- ja neuvontastrategia. Sitä voidaan tehostaa kutsumalla mukaan kansalaisyhteiskunnan organisaatioita. Työvoimapalveluihin rekisteröityminen ei kuitenkaan yksistään riitä, jos kyseiset palvelut eivät kykene tehokkaasti tarjoamaan henkilökohtaista suunnitelmaa, joka johtaa työllistymiseen. Työttömällä ei ole myöskään intressiä kirjautua palveluihin, elleivät ne todistetusti toimi tehokkaasti. Tässä yhteydessä työvoimapalvelujen on oltava aloitteellisempia yritysten suuntaan.</p>

Perustelu

Työvoimapalveluihin rekisteröitymisen edistämiseksi tarvitaan varmasti tehokas viestintästrategia, mutta paljon riippuu työvoimapalvelujen tunnustetusta kyvystä saada työnhakija työllistymään. Jäsenvaltioiden tosiasiallinen kyky vahvistaa olemassa olevia rakenteita on näin ollen myös perusedellytys sille, että työttömällä on kannustimia rekisteröityä.

Muutosehdotus 7

Ehdotus suositukseksi

Johdanto-osan 17 kappale

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
<p>Pitkäaikaistyöttömiä tukevilla yksilöllisillä lähestymistavoilla olisi puututtava sitkeään työttömyyteen johtaviin esteisiin ja nykyaikaistettava ja täydennettävä rekisteröinnin yhteydessä tehtyjä alkuarviointeja. Tämä saattaisi työnhakijat velkaneuvonnan, kuntoutuksen, sosiaaliavun, hoitopalvelujen, maahanmuuttajien kotouttamisen, asumistuen ja kuljetuspalvelujen kaltaisten tukipalvelujen piiriin, mikä edistäisi työllistymisen esteiden poistamista ja auttaisi työnhakijoita saavuttamaan työllisyyteen johtavat selkeät tavoitteet.</p>	<p>Pitkäaikaistyöttömiä tukevilla yksilöllisillä lähestymistavoilla olisi puututtava sitkeään työttömyyteen johtaviin esteisiin ja nykyaikaistettava ja täydennettävä rekisteröinnin yhteydessä tehtyjä alkuarviointeja. Tämä saattaisi työnhakijat velkaneuvonnan, kuntoutuksen, sosiaaliavun, hoitopalvelujen, maahanmuuttajien kotouttamisen, asumistuen ja kuljetuspalvelujen kaltaisten tukipalvelujen piiriin, mikä edistäisi työllistymisen esteiden poistamista ja auttaisi työnhakijoita saavuttamaan työllisyyteen johtavat selkeät tavoitteet. Olisi arvioitava mahdollisuutta velvoittaa sosiaaliavustuksia saavat pitkäaikaistyöttömät rekisteröitymään työvoimapalveluihin.</p>

Muutosehdotus 8

Ehdotus suositukseksi

Johdanto-osan 20 kappale

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
<p>Tässä suosituksessa työllistymissopimuksella tarkoitetaan työnhakijan ja keskitetyn yhteyspisteen välistä kirjallista sopimusta, jonka tavoitteena on helpottaa siirtymistä työmarkkinoille. Sopimukset laaditaan asianomaisten työntekijöiden henkilökohtaisen tilanteen perusteella ja niissä täsmennetään kansallisella tasolla käytettävissä olevat yksilölliset toimenpiteet (työmarkkinat, koulutus, sosiaalipalvelut), joiden tarkoituksena on tukea ja auttaa työnhakijoita poistamaan oman työllistymisensä esteet. Niissä määritellään tavoitteet, määräajat, keskinäiset velvoitteet ja uudelleentarkastelulauseke ja yksilöidään sekä käytettävissä olevat aktiiviset tukitoimenpiteet ja toimeentulotukivälineet että saatavilla olevat sosiaaliturvapalvelut. Työllistymissopimuksissa vahvistetaan, että etuuksien saamisen edellytyksenä on osallistuminen aktiivisiin työmarkkinatoimenpiteisiin ja työnhakutoimiin kansallisen lainsäädännön mukaisesti.</p>	<p>Tässä suosituksessa työllistymissopimuksella tarkoitetaan työnhakijan ja keskitetyn yhteyspisteen välistä kirjallista sopimusta, jonka tavoitteena on helpottaa siirtymistä työmarkkinoille. Sopimukset laaditaan asianomaisten työntekijöiden henkilökohtaisen tilanteen perusteella ja niissä täsmennetään kansallisella tasolla käytettävissä olevat yksilölliset toimenpiteet (työmarkkinat, koulutus, sosiaalipalvelut), joiden tarkoituksena on tukea ja auttaa työnhakijoita poistamaan oman työllistymisensä esteet. Niissä määritellään tavoitteet, määräajat, keskinäiset velvoitteet ja uudelleentarkastelulauseke ja yksilöidään sekä käytettävissä olevat aktiiviset tukitoimenpiteet ja toimeentulotukivälineet että saatavilla olevat sosiaaliturvapalvelut. Työllistymissopimuksissa vahvistetaan, että etuuksien saamisen edellytyksenä on osallistuminen aktiivisiin työmarkkinatoimenpiteisiin ja työnhakutoimiin kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja tähdätään tosiasialliseen sosiaaliseen osallisuuteen.</p>

Muutosehdotus 9

Ehdotus suositukseksi

Ensimmäinen tekstikappale

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
<p>Jäsenvaltiot tukevat työnhakijoiden rekisteröitymistä ja yhtenäistettyjen toimenpiteiden työmarkkinasuuntautuneisuuden vahvistamista. Ne tekevät yksilöllisen arvioinnin rekisteröidyille pitkäaikaistyöttömille. Ne laativat erityisiä työllistymissopimuksia viimeistään silloin, kun työttömyys on kestänyt 18 kuukautta. Tätä varten</p>	<p>Jäsenvaltiot tukevat työnhakijoiden rekisteröitymistä ja yhtenäistettyjen toimenpiteiden työmarkkinasuuntautuneisuuden vahvistamista. Ne tekevät yksilöllisen arvioinnin rekisteröidyille pitkäaikaistyöttömille. Ne laativat erityisiä työllistymissopimuksia viimeistään silloin, kun työttömyys on kestänyt 18 kuukautta. Ne toteuttavat panoksena työllistämistoimiin tuettuja työpaikkoja köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi. Jos työllistäminen ei onnistu, tulee toteuttaa yleispäteviä tulotukitoimia. Tätä varten</p> <p>Olemassa olevien työvoimapalvelujen vahvistaminen</p>

Muutosehdotus 10

Ehdotus suositukseksi

Ensimmäinen tekstikappale – Lisätään uusi kohta ensimmäisen tekstikappaleen jälkeen

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
	<p><i>Jäsenvaltiot varmistavat, että niiden työvoimapalvelujen rahoitus ja henkilöstön ammattipätevyys ovat tasolla, joka mahdollistaa suosituksen tavoitteisiin vastaamisen. Tällaisten rakenteiden määrittelyssä sovellettavat normit voisivat perustua myös unionin laajuisen julkisten työvoimapalvelujen verkoston työn tuloksiin. Jäsenvaltioiden tulee siis määrittää olemassa olevien rakenteiden mukauttamiseksi tarvittavat varat ja määritellä, miten ja mistä ne saadaan. Tässä yhteydessä on muistettava myös nykyiset yhteisrahoitusmahdollisuudet, kuten Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) annettu asetus (EU) N:o 1301/2013 ja Euroopan sosiaalirahastosta (ESR) annettu asetus (EU) N:o 1304/2013, sekä yksinomaan tähän tarkoitukseen osoitettaviin EU:n varoihin perustuvien unionitason ratkaisujen mahdollisuus, onhan pitkäaikaistyöttömyyden vähentäminen yksi unionin strateginen perustavoite. Taloudellinen tuki voitaisiin niin ikään käyttää työvoimapalvelujärjestelmän muiden organisatoristen uudistusten toteuttamiseen sellaisissa maissa, joiden osalta komissio ja neuvosto pitävät eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä uudistuksia välttämättöminä.</i></p>

Perustelu

Kun otetaan huomioon eri jäsenvaltioiden työvoimapalvelujen väliset erot, tarvitaan toimenpiteitä toiminnan tason parantamiseksi kaikissa maissa. Mainintaan rakenteiden muokkaamisesta on siksi liitettävä viittaus niiden tukemiseksi tarvittaviin mekanismeihin ottaen huomioon, että työvoimapalvelujen rakenne on yleensä heikompi juuri niissä maissa, missä pitkäaikaistyöttömyyttä on paljon. EAKR- ja ESR-asetuksissa säädetään mahdollisuuksista yhteisrahoittaa työmarkkinainstituutioihin tehtäviä investointeja tai työmarkkinainstituutioiden nykyaikaistamista.

Muutosehdotus 11

Ehdotus suositukseksi

Kolmas tekstikappale

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
<p>Yksilöllinen arviointi ja lähestymistapa</p> <p>Työvoimapalvelut antavat yhdessä muiden työllistymistä tukevien kumppaneiden kanssa yksilöllistä ohjeistusta asianomaisille henkilöille.</p> <p>(2) Jäsenvaltiot varmistavat, että kaikille pitkäaikaistyöttömille ehdotetaan perusteellisen yksilöllisen arvioinnin tekemistä ja annetaan ohjausta viimeistään silloin, kun heidän työttömyytensä on kestänyt 18 kuukautta. Arvioinnissa olisi käsiteltävä työttömän työllistettävyyss näkymiä, työllistymisen esteitä ja aiempia työnhakuyrityksiä.</p>	<p>Yksilöllinen arviointi ja lähestymistapa</p> <p>Työvoimapalvelut antavat yhdessä muiden työllistymistä tukevien kumppaneiden kanssa yksilöllistä ohjeistusta asianomaisille henkilöille ja hyödyntävät tässä yhteydessä yksityisiä työvoimapalveluja tarjoavia toimijoita ja hyväksytyjä tilapäistyövoimaa välittäviä toimistoja.</p> <p>(2) Jäsenvaltiot varmistavat, että kaikille pitkäaikaistyöttömille ehdotetaan perusteellisen yksilöllisen arvioinnin tekemistä ja annetaan ohjausta viimeistään silloin, kun heidän työttömyytensä on kestänyt 18 kuukautta. Arvioinnissa olisi käsiteltävä työttömän työllistettävyyss näkymiä, työllistymisen esteitä ja aiempia työnhakuyrityksiä.</p>

Perustelu

Yksityisillä työnvälitystoimistoilla ja hyväksytyillä tilapäistyövoimaa välittävillä toimistoilla on myös roolinsa tässä yhteydessä.

Muutosehdotus 12

Ehdotus suositukseksi

Kuudes tekstikappale

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
Nuorisotakuun piiriin kuulumattomille rekisteröityneille pitkäaikaistyöttömille ehdotetaan työllistymissopimuksen tekemistä viimeistään silloin, kun heidän työttömyytensä on kestänyt 18 kuukautta . Siinä olisi oltava ainakin yksilöllinen palvelutarjous, jonka tavoitteena on työpaikan löytäminen, ja siinä olisi yksilöitävä asianomainen keskitetty palvelupiste.	Nuorisotakuun piiriin kuulumattomille rekisteröityneille pitkäaikaistyöttömille ehdotetaan työllistymissopimuksen tekemistä 18 kuukauden kuluessa heidän työttömyytensä alkamisesta . Siinä olisi oltava ainakin yksilöllinen palvelutarjous, jonka tavoitteena on työpaikan löytäminen, ja siinä olisi yksilöitävä asianomainen keskitetty palvelupiste. Työllistymissopimus on laadittava vuorovaikutuksessa työttömän kanssa siten, että tällä on sopimuksessa aloitteellinen ja keskeinen rooli ja osavastuu sopimuksesta.

Perustelu

Työttömään kohdistuvia toimia olisi toteutettava jo ennen kuin työttömyys on kestänyt 12 kuukautta (minkä jälkeen se katsotaan pitkäaikaistyöttömyydeksi). Lisäksi olisi varmistettava, että työtön pääsee osallistumaan aktiivisemmin profiilinsa ja mahdollisuuksiensa määrittelyyn. Näin vahvistettaisiin myös hänen velvollisuuttaan ottaa vastaan mahdollisia koulutus- tai työtarjouksia.

Muutosehdotus 13

Ehdotus suositukseksi

7 kohta

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
Jäsenvaltiot perustavat työnantajien , työmarkkinaosapuolten, työvoimapalvelujen, valtion viranomaisten ja sosiaalipalvelujen välisiä kumppanuuksia sen varmistamiseksi, että tarjoksissa otetaan huomioon yritysten ja työntekijöiden todelliset tarpeet.	Jäsenvaltiot perustavat työmarkkinaosapuolten, työvoimapalvelujen, valtion viranomaisten ja sosiaalipalvelujen välisiä kumppanuuksia sen varmistamiseksi, että tarjoksissa otetaan huomioon yritysten ja työntekijöiden todelliset tarpeet.

Muutosehdotus 14

Ehdotus suositukseksi

8 kohta

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
Jäsenvaltiot kehittävät avointen työpaikkojen esivalinnan, rekrytointituen, työpaikkamentoroinnin ja -koulutuksen sekä rekrytoinnin jälkeisen tuen kaltaisia palveluja työnantajille pitkäaikaistyöttömien ammatillisen uudelleensijoitumisen helpottamiseksi.	Jäsenvaltiot kehittävät avointen työpaikkojen esivalinnan, rekrytointituen, työpaikkamentoroinnin ja -koulutuksen sekä rekrytoinnin jälkeisen tuen kaltaisia palveluja työnantajille pitkäaikaistyöttömien ammatillisen uudelleensijoitumisen helpottamiseksi käyttämällä tarvittaessa hyväksi nykyisiä aktiivisia työllisyyspolitiikkoja, jotka on suunnattu kyseiselle kohderyhmälle.

Perustelu

Tarkoitus on tuoda esiin aktiivisten työllisyyspolitiikkojen merkitys.

Muutosehdotus 15

Ehdotus suositukseksi

9 kohta – Lisätään uusi kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
	<p><i>Jäsenvaltiot integroivat eri rakennerahastojen käyttöä entistä tehokkaammin esimerkiksi nivomalla yhteen ESR:stä rahoitettavat koulutustoimet ja muista rakennerahastoista rahoitettavat kasvua ja innovointia tukevat toimet. Ne voivat erityisesti luoda kannustimia yrityksille, jotka palkkaavat pitkäaikaistyöttömiä. Pitkäaikaistyöttömien kouluttamiseen voitaisiin käyttää ESR:n tarjoamaa rahoitusta. Jäsenvaltioita ja alueita kehoitetaan tutkimaan mahdollisuuksia tukea viranomaistahoja, jotka edistävät rakennerahastoja toiminnallisesti yhdistäviä hankkeita, tarvittaessa muun muassa nk. suoritusvarauksen tarjoamien resurssien avulla.</i></p>

Perustelu

Koska pitkäaikaistyöttömien työllistyminen on jo sinänsä hankalampaa, rakennerahastoja tulee hyödyntää mahdollisimman tehokkaasti heidän työllistymismahdollisuuksiensa lisäämiseksi. Yrityksiä, jotka sitoutuvat palkkaamaan avoimiin työpaikkoihinsa pitkäaikaistyöttömiä, tulee palkita, ja pitkäaikaistyöttömien kouluttamista tulee tukea ESR-rahoituksen avulla.

Muutosehdotus 16

Ehdotus suositukseksi

10 kohta – Lisätään uusi kohta tekstin ”SUOSITTAA KOMISSIOLLE SEURAAVAA:” jälkeen

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
	<p><i><u>Komissio laatii erityisesti pitkäaikaistyöttömien ryhmälle suunnatuista aktiivisista työllisyyspolitiikoista ennakkoonalyysin, jotta voidaan ehdottaa toteutettavaksi erityistoimenpiteitä jäsenvaltioissa. Lisäksi komissio vahvistaa yleishyödyllisiin töihin ja tulotukeen liittyvien aktiivisten politiikkojen analyysia, jotta työskentely yhdistetään työmarkkinoilla hyödynnettävissä olevien taitojen hankkimiseen. Julkisten työvoimapalvelujen on hallinnoitava yleishyödyllisiin töihin liittyviä aktiivisia politiikkoja.</u></i></p>

Perustelu

Muutosehdotuksessa suositetaan ennakkoonalyysin laatimista aktiivisista työllisyyspolitiikoista. On vahvistettava aktiivisia politiikkoja nivomalla ne sekä työllistymissopimukseen että mahdollisiin yleishyödyllisiin töihin sellaisten ammatillisten taitojen hankkimiseksi, joita voidaan hyödyntää työmarkkinoilla yleishyödyllisen työskentelyn päättymisen jälkeen.

Muutosehdotus 17

Ehdotus suositukseksi

10 kohta – Lisätään uusi kohta tekstin ”SUOSITTA A KOMISSIOLLE SEURAAVAA:” jälkeen

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
	<p><i>Komissio laatii (15 päivänä toukokuuta 2014 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 573/2014/EU perustetun) unionin laajuisen julkisten työvoimapalvelujen verkoston ehdotusten perusteella suositukset laadullisista ja määrällisistä vaatimuksista, jotka kunkin maan työvoimapalvelujen on täytettävä. Tässä yhteydessä on myös myönnettävä yhteisön varoja työvoimapalvelujen vahvistamiseen.</i></p>

Perustelu

Jäsenvaltioiden olisi organisoitava työvoimapalvelunsa niin, että ne pystyvät torjumaan rakenteellista työttömyyttä hyödyntäen mahdollisimman tehokkaasti ESR:n tarjoamaa rahoitusta. Suhdanteista johtuvan lisätyöttömyyden torjuntaan voitaisiin käyttää yhteisiä varoja, joita kaikki maat voivat saada rakennetyöttömyyden tasosta riippumatta. Näin voitaisiin vakauttaa suhdannesyклиä, mikä hyödyttäisi keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä kaikkia maita.

Muutosehdotus 18

Ehdotus suositukseksi

10 kohta – Lisätään uusi kohta tekstin ”SUOSITTA A KOMISSIOLLE SEURAAVAA:” jälkeen

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
	<p><i>Komissio erottaa toisistaan rakennetyöttömyyden (jonka kohdalla kunkin maan pitäisi käyttää omia varojaan tai hallinnollisten valmiuksien parantamista koskevaan ESR:n temaattiseen tavoitteeseen liittyviä määrärahoja) ja työttömyyden, joka johtuu tavanomaista jyrkemmistä ja pitkittyneistä taantumakausista, jotka johtavat työttömyyden huomattavaan lisääntymiseen ja aiheuttavat siten lisäpainetta työvoimapalveluille.</i></p> <p><i>Komissio kannustaa jäsenvaltioita määrittämään ennalta sovittujen normien perusteella tilapäisen lisätuen, jota olemassa olevat rakenteet tarvitsevat voidakseen vastata suhdanteista johtuviin häiriöihin.</i></p> <p><i>Komissio arvioi mahdollisuutta vastata lisäkustannuksista monivuotisen rahoituskehysten väliarvioinnin yhteydessä. Määriteltyjen ratkaisujen edellytyksenä olisi oltava, että jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja toteutettava julkisten ja yksityisten työvoimapalvelujen tehostamiseen tähtääviä uudistuksia, joiden tarve ja suunta on määritelty eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä annetuissa maakohtaisissa suosituksissa.</i></p>

Muutosehdotus 19

Ehdotus suositukseksi

10 kohta – Lisätään uusi kohta tekstin ”SUOSITTAA KOMISSIOLLE SEURAAVAA:” jälkeen

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
	<p><i>Komissio kannustaa yhdistämään pitkäaikaistyöttömille suunnattuihin tukitoimiin yleispätevämpiä köyhyyden torjuntaan liittyviä tukitoimia siten, että työttömälle taataan – jos työllistymistavoite jää saavuttamatta ja työttömyyskorvaukset päättyvät – kuitenkin vähimmäistulo (kun köyhyyden kriteerit selvästi ja varmasti täyttyvät) sillä edellytyksellä, että hän ottaa vastaan yleishyödyllisiä tilapäistöitä, joihin liittyy pyrkimys valmentaa työtöntä työmarkkinoille palaamiseen ja varmistaa sosiaalinen osallisuus.</i></p>

Perustelu

Jos pitkäaikaistyötöntä ei saada työllistymään, tulee löytää asianmukaisia ratkaisuja sen riskin ehkäisemiseksi, että hän syrjäytyy tai ajautuu köyhyyteen työttömyyskorvausten päättymisen jälkeen, sillä tästä aiheutuisi kustannuksia yhteiskunnalle ja joka tapauksessa sosioekonomisen yhteenkuuluvuuden heikkenemisen uhka.

Muutosehdotus 20

Ehdotus suositukseksi

15 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>Komissio arvioi yhdessä jäsenvaltioiden kanssa ja asianomaisten sidosryhmien kuulemisen jälkeen tämän suosituksen mukaisesti toteutettuja toimia ja antaa neuvostolle saatuja kokemuksia koskevan kertomuksen ... [3 vuoden kuluessa suosituksen antamisesta] mennessä.</p>	<p>Komissio arvioi yhdessä jäsenvaltioiden kanssa ja asianomaisten sidosryhmien kuulemisen jälkeen tämän suosituksen mukaisesti toteutettuja toimia erityisesti seuraavissa tarkoituksissa:</p> <ul style="list-style-type: none"> — jäsenvaltioiden tukemiseksi niiden pyrkimyksissä uudistaa sosiaalisen suojelun järjestelmiä, jotta saataisiin aikaan yhteisiin talous- ja finanssi-indikaattoreihin pohjautuva unionin laajuinen vakuutusjärjestelmä pitkäaikaistyöttömyyden varalta. — sen arvioimiseksi vuosien 2014–2020 monivuotisen rahoituskehysten väliarvioinnin yhteydessä, mihin painopisteisiin EU:n varoja tulee osoittaa, jotta voidaan jatkaa nuorisotakuuseen liittyviä toimia ja varmistaa pitkäaikaistyöttömyyden asianmukainen torjunta erityisaloittein, esimerkiksi perustamalla tilapäinen rahasto (nuorisotakuun mallin mukainen aikuistakuurahasto) pitkäaikaistyöttömyyden torjumiseksi. <p>Komissio antaa neuvostolle saatuja kokemuksia koskevan kertomuksen ... [3 vuoden kuluessa suosituksen antamisesta] mennessä.</p>

Perustelu

Pitkäaikaistyöttömyys on vain osa yleisempää köyhyysongelmaa, ja sen taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset ovat erityisen vakavia. Suosituksessa esitettävien toimien tulee siis kattaa myös köyhyyden torjuntaan liittyviä tukitoimia, ja kaikkia sellaisia maita, jotka eivät vielä ole päättäneet tällaisista toimista, olisi kehotettava tekemään niin.

II. POLIITTISET SUOSITUKSET

EUROOPAN ALUEIDEN KOMITEA

Alustavat huomiot

1. toteaa, että suositusehdotuksessa on kunnioitettava toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita, mutta on tyytyväinen siihen, että tekstissä tarkastellaan pitkäaikaistyöttömyyden taloudellisia ja sosiaalisia seurauksia. Se on viiden puheenjohtajan kertomuksen "Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistely" mukaan "yksi eriarvoisuuden ja sosiaalisen syrjäytymisen pääsystä. Sen vuoksi tehokkaat työmarkkinat, jotka edistävät korkeaa työllisyystasoa ja pystyvät selviytymään häiriöistä ilman liian suurta työttömyyttä, ovat olennaisen tärkeitä."
2. pitää merkittävänä, että ehdotuksen tavoitteena on työttömien palaaminen työelämään ja että siinä osoitetaan työvoimapolkujen tehtäväksi huolehtia kunkin työttömän kohdalla siitä, että kaikki yritysmaailman ja yhteiskunnan toimijat osallistetaan työllistämisyrittämiin.
3. korostaa, että ehdotuksessa painotetaan järjestelmän hallinnointivälineitä ja esitetään hallinnon osalta keskitettyä palvelupistettä koskeva strategia.
4. korostaa pitkäaikaistyöttömyyden torjunnan tärkeyttä, jotta varmistetaan toimivat paikallistaloudet. Komitea korostaa, ettei pitkäaikaistyöttömyys ole kestäväpohjaista, ja muistuttaa, että on tärkeää ennakoida tarvittavia taitoja ja sovittaa ne yhteen työmarkkinoiden tarpeiden kanssa. Aloilla, missä ammattitaidon tarjonta ja kysyntä eivät kohtaa tai missä esiintyy merkittävää osaamisvajetta, on vahvistettava koulutusohjelmia tarvittavien taitojen kehittämiseksi. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä työttömien muuttajien ja turvapaikanhakijoiden kielitaitoon.
5. toteaa, että ehdotuksella on merkittäviä vaikutuksia myös köyhyyden torjuntaan, joka kuuluu talouskriisin seurausten vuoksi yhä edelleen vaikeimmin saavutettaviin Eurooppa 2020 -tavoitteisiin.

Yleistä

toteaa kuitenkin, että ehdotuksessa jätetään huomiotta muutamia seikkoja, joista mainittakoon erityisesti seuraavat:

6. muistuttaa, että julkisia työvoimapolkua tulee vahvistaa ja niistä tulee tehdä tehokkaampia ja toimivampia. Suosituksessa itse asiassa ehdotetaan vain tukitoimien – jotka kuuluvat jäsenvaltioiden vastuulle – koordinoinnin parantamista eikä kiinnitetä riittävästi huomiota järjestelmien eroihin, kun otetaan huomioon ongelman laajuus ja ongelmaa ratkoviin tahojen käytettävissä olevat resurssit. Tämä huomattiin jo nuorisotakuun täytäntöönpanon yhteydessä. Monissa maissa on siis tarvetta työvoimapolkujen merkittävälle vahvistamiselle. Vallitsevista eroista voidaan mainita esimerkkinä, että työvoimapolkujen virkailijoiden ja aktiiviväestön määrän suhde on Saksassa 1:400, Ranskassa 1:600 ja Italiassa 1:3 000.
7. suosittaa näin ollen tiiviimpää yhteistyötä yksityisten työvoimapolkujen kanssa ja tilapäistyövoimaa välittävien toimistojen hyödyntämistä silloin, kun julkiset työvoimapolkut eivät kykene riittävästi neuvomaan ja auttamaan pitkäaikaistyöttömiä.
8. kehottaa jäsenvaltioita ja alueita tiiviimpään yhteistyöhön, jotta työttömyysaste saadaan mahdollisimman tehokkaasti laskuun EU:ssa. Tämä edellyttää, että tämänkaltaiset ohjelmat saavat enemmän huomiota tiedotusvälineissä. Esimerkiksi Eures-verkosta voitaisiin mainostaa televisiossa, internetissä ja muissa joukkotiedotusvälineissä, jotta ulkomailta töitä etsivät työnhakijat löytäisivät ajantasaista tietoa työllistymismahdollisuuksista. Komitea suosittelee, että otetaan käyttöön työvoimapolkujen ja muiden sosiaalipalvelujen kansainvälinen yhteistyörakenne tietojen vaihtamiseksi tehokkaammin ja nopeammin.

9. korostaa tarvetta määrittää parhaisiin käytänteisiin mukautumisen edellyttämät resurssit. Tässä yhteydessä voidaan hyödyntää unionin laajuisen julkisten työvoimapalvelujen verkoston (päätös N:o 573/2014/EU) työn tuloksia ja arvioida, miten paljon varoja tarvitaan, jotta kaikissa maissa voidaan täyttää asetetut vaatimukset, sekä esittää ehdotuksia siitä, miten voidaan tukea eri maissa puutteiden korjaamiseksi tarvittavia ponnistuksia.

10. muistuttaa, että työttömyyden rakenteellinen osa on syytä erottaa suhdannekehityksen mukaan määräytyvästä dynaamisesta osasta. Työvoimapalvelujen (joiden toiminnan tarkoitus on vähentää rakenteellista työttömyyttä) olisi voitava mukautua nopeasti erityisen heikon taloussuhdanteen aiheuttamiin lisävaatimuksiin. Jäsenvaltioiden olisi vastattava kustannuksista, joita näiden vaatimusten huomioiminen rakenteissa aiheuttaa, ja hyödynnettävä tässä mm. EAKR- ja ESR-rahoitusta (hallinnollisten valmiuksien parantamista koskeva temaattinen tavoite). Toimenpiteiden vaikutuksia voidaan arvioida ja EU:n säännöksiin mahdollisesti tarvittavia muutoksia tarkastella monivuotisen rahoituskehityksen väliarvioinnin yhteydessä.

11. painottaa inhimilliseen pääomaan investoimisen tärkeyttä mutta huomauttaa, että koska tällaiset investoinnit tuottavat tulosta pitkällä aikavälillä, yritykset usein suosivat nuoria ja vastavalmistuneita, minkä seurauksena iäkäs tai keski-ikäinen potentiaalinen työvoima on heikommassa asemassa. Työttömyyden torjumiseksi tarvitaan kannustimia, joilla iäkkäät ja keski-ikäiset työttömät saadaan kouluttautumaan ja vaihtamaan alaa ja joiden avulla huolehditaan siitä, että yritysten ja julkisen sektorin kannattaa palkata tällaisia henkilöitä. Pitkäaikaistyöttömyyden ennaltaehkäisemiseksi on yhtä lailla tärkeää edistää elinikäistä oppimista, jolla tähdätään nykyisen työvoiman ja koulutusta vailla olevien työntekijöiden uudelleen koulutukseen.

12. korostaa, että työvoimapalvelujen kaavailun nykyaikaistamisen avulla voidaan puuttua pitkäaikaistyöttömyyteen mutta myös lyhytkestoiseen työttömyyteen ja nuorisotyöttömyyteen.

13. huomauttaa, että ehdotettu työvoimapalvelujen nykyaikaistaminen on pitkälinen ja hankala prosessi varsinkin niissä jäsenvaltioissa, joiden nykyinen järjestelmä on jäykkä ja byrokraattinen. Keskitettyjen yksilöllisten palvelupisteiden sujuva toiminta edellyttää ennen muuta joustavuutta asianomaisilta instituutioilta sekä tiedon asianmukaista ja nopeaa levitystä. Samoissa palvelupisteissä voidaan valmistella henkilökohtaisia palvelutarjouksia, mutta on pidettävä mielessä, että tehtävästä saattaa työnhakijoiden määräästä riippuen aiheutua mittava hallinnollinen taakka. Palvelupisteissä on joka tapauksessa oltava pätevä henkilöstö, joka ei ainoastaan välitä olemassa olevia työtarjouksia vaan pystyy myös arvioimaan työnhakijoiden henkilökohtaiset ominaisuudet ja keskeiset osaamisalueet. Komitea kehottaakin jäsenvaltioita ottamaan huomioon nämä tekijät otettaessa tällaisia mekanismeja käyttöön.

14. painottaa tarvetta toteuttaa vahvempia toimia myös työn kysynnän osalta, sillä kun se junnaa paikallaan, työttömien on vaikea löytää uutta työpaikkaa edes räätälöityjen koulutuspolkujen kautta. Komitea antaa arvoa suosituksessa esitetyille kehoituksille lujittaa suhteita työnantajiin, mutta se katsoo, että työn kysynnän lisäämiseksi tarvitaan vahvempaa kannustinta yhdistää rakennerahastoista saatavaa rahoitusta. EAKR ja maaseuturahasto, jotka on suunnattu järjestelmän kilpailukykyä parantavia innovatiivisia hankkeita esittämään kykeneville yrityksille, tarjoavat useissa tilanteissa mahdollisuuksia asianmukaisen koulutuksen saaneiden henkilöiden palkkaamiseen. ESR:stä rahoitettavien koulutustoimien yhdistäminen voisi tällaisissa tapauksissa edistää työttömien työllistymistä. Jäsenvaltioiden olisi edistettävä yhdenmukaista rahoituksen käyttöä myös yksinkertaistamalla pk-yritysten mahdollisuuksia käyttää rahoitusta ja hyödyntämällä nk. suoritusvarausta.

15. toteaa, että koska pitkäaikaistyöttömät ovat vaarassa syrjäytyä työttömyyskorvausten päättyessä, jos työllistyminen ei onnistu, on perustavan tärkeää, että jokainen maa toteuttaa köyhyydentorjuntatoimia Euroopan komission määrittelemien suuntaviivojen mukaisesti. Suuntaviivat sisältyvät komission 3 päivänä lokakuuta 2008 antamaan suositukseen työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämisestä (2008/867/EY) ja sen jälkeen annettuun komission tiedonantoon aiheesta "Kasvua ja yhteenkuuluvuutta tukevat sosiaaliset investoinnit" (COM(2013) 83 final). AK toivoo, että jäsenvaltiot todella käynnistävät Euroopan komission suosittamat toimet.

16. muistuttaa lisäksi, että mahdollisten köyhyyden torjuntaan liittyvien tukitoimien ehdoksi tulee asettaa, että henkilö ottaa vastaan kestoaltaan rajattua yleishyödyllistä työtä, johon liittyy pyrkimys valmentaa työtöntä työmarkkinoille palaamiseen.

17. korostaa, että työllistymiseen johtava koulutuspolku on organisoitava tiiviissä yhteistyössä asiaankuuluvien instituutioiden kanssa, jotta jäsenvaltiot voivat saavuttaa parhaita mahdollisia tuloksia kaikilla tasoilla ja jotta saadaan vähennettyä ammatillista ja sosiaalista eristyneisyyttä ja köyhyyttä. Komitea kehottaa kiinnittämään huomiota siihen, että tällaisilla toimenpiteillä on myönteisiä vaikutuksia, sillä ne kannustavat toiseen jäsenvaltioon taloudellisista syistä ja toimeentulon hankkimiseksi työskentelemään lähteneitä eurooppalaisia palaamaan kotimaahansa. Taloudellisen muuttoliiikkeen odotetaan vähenevän, ja mahdollisuudet työpaikan löytämiseen ja toimeentulon hankkimiseen paikallisilta työmarkkinoilta paranevat.

18. korostaa alueiden ja paikallisyhteisöjen keskeistä roolia, sillä ne ovat luonnostaan olennaisia toimijoita pyrittäessä parantamaan työvoimapalveluja – myös siksi, että rakennerahastotoimien suunnittelu ja toteutus kuuluu monissa jäsenvaltioissa niiden toimivaltaan. Alue- ja paikallisyhteisöillä voi myös olla tärkeä asema ammatillisen koulutuksen ja aikuiskoulutuksen organisoimisessa ja toteuttamisessa, sillä monilta alueilta ja varsinkin kyläkeskuksista puuttuvat myös aikuisille suunnatut kootut koulutusvalmiudet. Paikallis- ja alueyhteisöjen rooli on sitäkin tärkeämpi, kun otetaan huomioon, että niillä on tietoa paikallisista työmarkkinoista ja ne ylläpitävät suhteita paikallisiin yrityksiin, jotka voivat edistää käytännön ammattiopetusta. Lisäksi aikuiskoulutukseen tai ammatilliseen koulutukseen haluavat joutuvat matkustamaan koulutukseen useiden kuukausien ajan. Tästä aiheutuu lisäkustannus, joka voi olla suuri rasite pienen korvauksen varassa tai kokonaan ilman tukea eläville työttömille.

19. kehottaa näin ollen ottamaan ongelman alueellisen ulottuvuuden paremmin huomioon komission suositusehdotuksessa ja pyytää neuvostoa kiinnittämään huomiota alue- ja paikallisyhteisöjen avainasemaan työvoimapalvelujen tehokkuuden lisäämisessä.

Bryssel 10. helmikuuta 2016.

*Euroopan alueiden komitean
puheenjohtaja*

Markku MARKKULA

Euroopan alueiden komitean lausunto – Kalatalousalan tietojen keruuta koskevat unionin puitteet

(2016/C 120/08)

<p>Esittelijä: Olgierd GEBLEWICZ, Länsi-Pommerin voivodikunnan aluejohtaja (PL, EPP)</p> <p>Viiteasiakirja: Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista unionin puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta (uudelleen laadittu toisinto)</p> <p>COM(2015) 294 final</p>

I. MUUTOSEHDOTUKSET

Muutosehdotus 1

Johdanto-osan 10 kappale

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
(10) Loppukäyttäjän määritelmä olisi saatettava yhdenmukaiseksi asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 olevan ”tutkimustiedon loppukäyttäjän” määritelmän kanssa, ja sen olisi katettava myös tieteelliset elimet, jotka ovat tekemisissä kalastuksenhoiton ympäristönäkökohtien kanssa.	(10) Loppukäyttäjän määritelmä olisi saatettava yhdenmukaiseksi asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 olevan ”tutkimustiedon loppukäyttäjän” määritelmän sekä tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) suositusten kanssa, ja sen olisi katettava myös tieteelliset elimet, jotka ovat tekemisissä kalastuksenhoiton ympäristönäkökohtien kanssa.

Perustelu

Loppukäyttäjän määritelmä on liian laaja, erityisesti kun loppukäyttäjät voivat määritellä tietotarpeet. Näin ollen tietojen loppukäyttäjät tulisi jakaa niihin loppukäyttäjiin, jotka pystyvät määrittelemään tietotarpeet, ja niihin, joilla on ainoastaan pääsy käsiksi tietoihin.

Monivuotista tiedonkeruuohjelmaa (Data Collection Multi-Annual Programme, DC MAP) koskevan tarkistuksensa ensimmäisen osan (viite: STECF-13-06) sivulla 6 ja tietojenkeruupuitteita (Data Collection Framework, DCF) koskevan tarkistuksensa neljännen osan (STECF-14-07) sivuilla 43–45 ja 106 STECF ehdottaa loppukäyttäjien jakamisen seuraavaan kolmeen luokkaan:

- Luokka 1: tärkeimmät tietojen loppukäyttäjät, joita varten DCF suunniteltiin, mukaan lukien Euroopan komissio, muut komission määrittelemät elimet kuten ICES ja STECS, jotta ne saavat säännöllisesti suoraan YKP-päätöksentekoa tukevia neuvoja, sekä muut kalastuksenhoituelimet, kuten alueelliset kalastuksenhoitojärjestöt ja Välimeren yleinen kalastuskomissio, jotka käyttävät DCF-tietoja kalastuksenhoitopolitiikkojensa täytäntöönpanossa.
- Luokka 2: muut elimet, kuten neuvoo-antavat toimikunnat tai alihankkijat, joilta komissio voi pyytää neuvoja tai analyyseja DCF-tietojen pohjalta.
- Luokka 3: kaikki muut elimet, kuten kansalaisjärjestöt, kalastajien järjestöt ja korkea-asteen oppilaitokset, jotka haluavat käyttää DCF-tietoja omiin tarkoituksiinsa.

Kaikilla kolmella tietojen loppukäyttäjien luokalla on pääsy käsiksi tietoihin, mutta vain luokat 1 ja 2 voivat osallistua tietotarvemennettelyihin.

Muutosehdotus 2

Johdanto-osan 14 kappale

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
(14) Tämän asetuksen olisi katettava myös sellaiset kalastuspolitiikkaa koskevat tietotarpeet, joita ei suoraan säädellä asetuksella (EU) N:o 1380/2013, kuten esimerkiksi asetukseen (EY) N:o 1100/2007 ja asetukseen (EY) N:o 2347/2002 liittyvät tietotarpeet.	(14) Tämän asetuksen olisi katettava myös sellaiset kalastuspolitiikkaa koskevat tietotarpeet, joita ei suoraan säädellä asetuksella (EU) N:o 1380/2013, kuten esimerkiksi asetukseen (EY) N:o 1100/2007, asetukseen (EY) N:o 812/2004 ja asetukseen (EY) N:o 2347/2002 liittyvät tietotarpeet.

Perustelu

Yhdenmukaisuus asetuksen (EU) N:o 508/2014 77 artiklan c kohdan kanssa.

Muutosehdotus 3

4 artikla

Unionin monivuotisten ohjelmien perustaminen

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
4 artikla Unionin monivuotisten ohjelmien perustaminen 1. Siirretään komissiolle 23 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä sellaisten unionin monivuotisten ohjelmien perustamisesta, jotka koskevat biologisten, teknisten, ympäristöön liittyvien ja sosioekonomisten tietojen keruuta ja hallintaa kalatalousalalla. 2. Unionin monivuotiset ohjelmat perustetaan sen jälkeen, kun on kuultu 8 artiklassa tarkoitettuja alueellisia koordinoitiryhmiä, tieteellis-teknis-taloudellista kalastuskomiteaa (STECF) tai muuta asiaankuuluvaa tieteellistä neuvoa-antavaa elintä. 3. Unionin monivuotista ohjelmaa perustaessaan komissio ottaa huomioon seuraavat: a) yhteisen kalastuspolitiikan hoidon synnyttämät tietotarpeet; b) sellaisen tiedon tarve ja relevanssi, jota tarvitaan kalastuksenhoitoa ja ekosysteemin suojelemista koskevia päätöksiä varten, mukaan lukien haavoittuvat lajit ja elinympäristöt;	4 artikla Unionin monivuotisten ohjelmien perustaminen 1. Siirretään komissiolle 23 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä sellaisten unionin monivuotisten ohjelmien perustamisesta, jotka koskevat biologisten, teknisten, ympäristöön liittyvien ja sosioekonomisten tietojen keruuta ja hallintaa kalatalousalalla. 2. Unionin monivuotiset ohjelmat perustetaan sen jälkeen, kun on kuultu 8 artiklassa tarkoitettuja alueellisia koordinoitiryhmiä, tieteellis-teknis-taloudellista kalastuskomiteaa (STECF) tai muuta asiaankuuluvaa tieteellistä neuvoa-antavaa elintä. 3. Unionin monivuotista ohjelmaa perustaessaan komissio ottaa huomioon seuraavat: a) yhteisen kalastuspolitiikan hoidon synnyttämät tietotarpeet ja saatavilla olevat tiedot ; b) sellaisen tiedon tarve ja relevanssi, jota tarvitaan kalastuksenhoitoa ja ekosysteemin suojelemista koskevia päätöksiä varten, mukaan lukien haavoittuvat lajit ja elinympäristöt;

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
c) tukea politiikkatoimien vaikutusten arviointia;	c) tukea politiikkatoimien vaikutusten arviointia;
d) kustannukset ja hyödyt;	d) kustannukset ja hyödyt;
e) olemassa olevat aikasarjat;	e) olemassa olevat aikasarjat;
f) tarve välttää päällekkäistä tiedonkeruuta;	f) tarve välttää päällekkäistä tiedonkeruuta;
g) alueelliset erikoispiirteet;	g) alueelliset erikoispiirteet;
h) unionin ja sen jäsenvaltioiden kansainväliset velvollisuudet.	h) unionin ja sen jäsenvaltioiden kansainväliset velvollisuudet.

Perustelu

Tiedonkeruusta aiheutuvien lisäkustannusten rajoittamiseksi ja koska kaikkia tietoja käsitellään jo muutenkin lajeittain ja tyypeittäin, uusia tiedonkeruuvälitteitä ei pidä asettaa neuvottelematta kaikkien osapuolien kanssa.

Muutosehdotus 4

6 artikla

Kansalliset työsuunnitelmat

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
1. Jäsenvaltioiden on kerättävä tiedot asetuksen (EU) N:o 508/2014 18 artiklassa tarkoitetun toimintaohjelman puitteissa sekä unionin monivuotisen ohjelman mukaisesti laaditun työsuunnitelman puitteissa ja asetuksen (EU) N:o 508/2014 21 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden nykyisten, unionin lainsäädännön mukaisten tietojen keruuta koskevien velvollisuuksien noudattamista.	1. Jäsenvaltioiden on kerättävä tiedot asetuksen (EU) N:o 508/2014 18 artiklassa tarkoitetun toimintaohjelman puitteissa sekä unionin monivuotisen ohjelman mukaisesti laaditun työsuunnitelman puitteissa ja asetuksen (EU) N:o 508/2014 21 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden nykyisten, unionin lainsäädännön mukaisten tietojen keruuta koskevien velvollisuuksien noudattamista.
2. Jäsenvaltioiden työsuunnitelmissa on oltava yksityiskohtainen kuvaus seuraavista:	2. Jäsenvaltioiden työsuunnitelmissa on oltava yksityiskohtainen kuvaus seuraavista:
a) tietojen keruutiheys;	a) tietojen keruutiheys;
b) tietojen lähde, menettelyt ja menetelmät tietojen keräämiseksi ja koostamiseksi loppukäyttäjille annettaviksi tietokokonaisuuksiksi;	b) tietojen lähde, menettelyt ja menetelmät tietojen keräämiseksi ja koostamiseksi loppukäyttäjille annettaviksi tietokokonaisuuksiksi;
c) laadunvarmistus- ja laadunvalvontapuitteet sen varmistamiseksi, että tiedot ovat riittävän laadukkaat 13 artiklan mukaisesti;	c) laadunvarmistus- ja laadunvalvontapuitteet sen varmistamiseksi, että tiedot ovat riittävän laadukkaat 13 artiklan mukaisesti;
d) miten ja milloin tietoja tarvitaan;	d) miten ja milloin tietoja tarvitaan loppukäyttäjien määritelmän mukaisesti ;

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
<p>e) kansainväliset ja alueelliset yhteistyöjärjestelyt, mukaan lukien kahden- ja monenväliset sopimukset, jotka on tehty tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi; ja</p> <p>f) miten unionin ja sen jäsenvaltioiden kansainväliset velvollisuudet on otettu huomioon.</p> <p>3. Jotta tiedonkeruutoiminta olisi riittävän kattavaa ja tehokasta ja jotta vältettäisiin päällekkäiset tiedonkeruutoimet, jokaisen jäsenvaltion on työsuunnitelmaa laatiessaan sovittava toimensa yhteen toisten jäsenvaltioiden kanssa erityisesti samalla merialueella.</p> <p>4. Jokaisen jäsenvaltion on varmistettava, että sen työ on sovellettavien alueellisten koordinoitiryhmien yhteisten suositusten mukaista, jos komissio on hyväksynyt tällaiset suositukset alueellisena työsuunnitelmana 8 artiklan mukaisesti.</p>	<p>e) kansainväliset ja alueelliset yhteistyöjärjestelyt, mukaan lukien kahden- ja monenväliset sopimukset, jotka on tehty tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi; ja</p> <p>f) miten unionin ja sen jäsenvaltioiden kansainväliset velvollisuudet on otettu huomioon.</p> <p>3. Jotta tiedonkeruutoiminta olisi riittävän kattavaa ja tehokasta ja jotta vältettäisiin päällekkäiset tiedonkeruutoimet, jokaisen jäsenvaltion on työsuunnitelmaa laatiessaan sovittava toimensa yhteen ja tehtävä yhteistyötä toisten jäsenvaltioiden kanssa erityisesti samalla merialueella.</p> <p>4. Jokaisen jäsenvaltion on varmistettava, että sen työ on sovellettavien alueellisten koordinoitiryhmien yhteisten suositusten mukaista, jos komissio on hyväksynyt tällaiset suositukset alueellisena työsuunnitelmana 8 artiklan mukaisesti.</p>

Perustelu

Asetusehdotuksessa esitetään, että tärkeimpien tietojen loppukäyttäjien tulisi päästä osallistumaan tietovaatimusten laadintaan ja että niillä tulisi olla mahdollisuus esittää tarvittaessa tietopyyntöjä. Näin ollen tärkeimmillä tietojen loppukäyttäjillä tulisi olla kaiken aikaa mahdollisuus määritellä tietotarpeita ja esittää tietopyyntöjä. Sillä hetkellä, kun jäsenvaltioiden olisi laadittava työsuunnitelmia, määriteltävä tietotarpeita ja asetettava määräpäivät tietopyynnöille, määrääjat tietojen viimeistelylle loppukäyttäjien tarpeisiin eivät välttämättä ole tiedossa.

On tärkeää, että jäsenvaltiot paitsi sovittavat toimensa yhteen myös tekevät aktiivisesti **yhteistyötä** samalla merialueella. Ks. perusasetuksen johdanto-osan kappale 46 ("Lisäksi jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä keskenään ja komission kanssa tiedonkeruun koordinoimiseksi."). Tämän tulisi olla myös yhdenmukaista tarkasteltavana olevan asetusehdotuksen 8 artiklan otsikon ja sisällön kanssa.

Muutosehdotus 5

7 artikla

Kansalliset yhteyshenkilöt

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
<p>1. Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä kansallinen yhteyshenkilö ja ilmoitettava siitä komissiolle. Kansallinen yhteyshenkilö toimii komission ja jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon yhteyspisteenä työsuunnitelmien valmisteluun ja täytäntöönpanoon liittyvissä kysymyksissä.</p> <p>2. Lisäksi kansallisen yhteyshenkilön on</p>	<p>1. Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä kansallinen yhteyshenkilö ja ilmoitettava siitä komissiolle. Kansallinen yhteyshenkilö toimii komission ja jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon yhteyspisteenä työsuunnitelmien valmisteluun ja täytäntöönpanoon liittyvissä kysymyksissä, ja yhteyshenkilö otetaan mukaan kaikkeen monivuotista tiedonkeruuhjelmaa eli muun muassa toimitettuja tietoja, raportointia ja asiaan liittyviä kokouksia käsittelevään viestintään.</p> <p>2. Lisäksi kansallisen yhteyshenkilön on</p>

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>a) koordinoitava 10 artiklassa tarkoitetun vuosikertomuksen laadintaa;</p> <p>b) varmistettava tietojen toimitukset jäsenvaltioissa; ja</p> <p>c) varmistettava, että asiaankuuluvat asiantuntijat osallistuvat komission järjestämiin tapaamisiin ja 8 artiklassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin alueellisiin koordinointiryhmiin.</p> <p>3. Jos jäsenvaltiossa on useita työsuunnitelman täytäntöönpanoon osallistuvia elimiä, kansallinen yhteyshenkilö vastaa tällaisen työn koordinoinnista.</p>	<p>a) koordinoitava 10 artiklassa tarkoitetun vuosikertomuksen laadintaa;</p> <p>b) varmistettava tietojen toimitukset jäsenvaltioissa; ja</p> <p>c) varmistettava, että asiaankuuluvat asiantuntijat osallistuvat komission järjestämiin tapaamisiin ja 8 artiklassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin alueellisiin koordinointiryhmiin;</p> <p>d) varmistettava tarvittaessa sellaisten rannikkoalueilla sijaitsevien paikallis- ja alueviranomaistahojen kuuleminen, joilla on oikeudellista tai taloudellista toimivaltaa kalatalouden alalla tai joiden alueella kalatalous on tärkeässä asemassa, ja annettava näille tietoa.</p> <p>3. Jos jäsenvaltiossa on useita työsuunnitelman täytäntöönpanoon osallistuvia elimiä, kansallinen yhteyshenkilö vastaa tällaisen työn koordinoinnista.</p>

Perustelu

Koska paikallis- ja alueviranomaisilla on hyvät tiedot kalataloudesta ja näillä saattaa olla oikeudellista tai taloudellista toimivaltaa kalatalouden alalla, nämä tarvitsevat myös tietoja alan tilanteesta. Lisäksi näillä on erittäin merkittävä rooli yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanovälineen eli asetuksen (EU) N:o 508/2014 täytäntöönpanossa.

Muutosehdotus 6

8 artikla

Koordinointi ja yhteistyö

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>1. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 25 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on sovitettava samaa merialuetta koskevat toimensa yhteen muiden jäsenvaltioiden kanssa ja tehtävä kaikkensa toimintansa sovittamiseksi yhteen sellaisten kolmansien maiden kanssa, joilla on samalla merialueella suvereniteettiänsä tai lainkäyttövaltaansa kuuluvia vesialueita. Tätä varten asianomaisen jäsenvaltion on perustettava jokaiselle merialueelle alueellinen koordinointiryhmä.</p> <p>2. Alueelliset koordinointiryhmät koostuvat jäsenvaltioiden asiantuntijoista, komissiosta ja asiaankuuluvista tiedon loppukäyttäjistä.</p>	<p>1. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 25 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on sovitettava samaa merialuetta koskevat toimensa yhteen muiden jäsenvaltioiden kanssa ja tehtävä kaikkensa toimintansa sovittamiseksi yhteen sellaisten kolmansien maiden kanssa, joilla on samalla ICES:in tai FAO:n määritelmän mukaisella merialueella suvereniteettiänsä tai lainkäyttövaltaansa kuuluvia vesialueita. Tätä varten asianomaisen jäsenvaltion on perustettava jokaiselle merialueelle alueellinen koordinointiryhmä.</p> <p>2. Alueelliset koordinointiryhmät koostuvat jäsenvaltioiden asiantuntijoista, komissiosta, asiaankuuluvista tiedon loppukäyttäjistä sekä niiden rannikkoalueilla sijaitsevien paikallis- ja alueviranomaistahojen edustajista, joilla on oikeudellista tai taloudellista toimivaltaa kalatalouden alalla tai joiden alueella kalatalous on tärkeässä asemassa.</p>

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
<p>3. Alueelliset koordinoitiryhmät laativat toimiansa koskevat menettelysäännöt ja sopivat niistä.</p> <p>4. Jos jokin kysymys koskee useaa aluetta, alueellisten koordinoitiryhmien on sovitettava toimensa yhteen toisten ryhmien ja komission kanssa.</p> <p>5. Alueelliset koordinoitiryhmät voivat alueellisen työsuunnitelman luonnoksena laatia yhteisiä suosituksia menettelyistä, menetelmistä, laadunvarmistuksesta ja laadunvalvonnasta 5 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa sekä 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen keruun ja käsittelyn osalta, ja ne voivat laatia myös alueellisesti koordinoituja näyttöstrategioita. Tällöin alueellisten koordinoitiryhmien on otettava huomioon mahdollinen STECF:n lausunto. Kyseiset suositukset on toimitettava komissiolle, joka tarkistaa, onko yhteisten suositusten luonnos tämän asetuksen säännösten ja unionin monivuotisen ohjelman mukainen, ja jos luonnos sitä on, hyväksyy alueellisen työsuunnitelman täytäntöönpanosäädöksillä.</p> <p>6. Jos komissio hyväksyy alueelliset työsuunnitelmat, niillä korvataan kunkin jäsenvaltion laatimien työsuunnitelmien asianomaiset kohdat. Jäsenvaltioiden on päivitettävä työsuunnitelmiaan vastaavasti.</p> <p>7. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä säännöistä, jotka koskevat 5 kohdassa tarkoitettujen alueellisten työsuunnitelmien jättämiseen ja hyväksymiseen liittyviä menettelyjä, muotoa ja aikatauluja.</p> <p>Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.</p>	<p>3. Alueelliset koordinoitiryhmät laativat toimiansa koskevat menettelysäännöt ja sopivat niistä.</p> <p>4. Jos jokin kysymys koskee useaa ICES:in tai FAO:n määritelmän mukaista aluetta, itäisen Keski-Atlantin kalastuskomitean (CECAF) alueella maantieteellisesti sijaitsevat EU:n vedet mukaan luettuina, alueellisten koordinoitiryhmien on sovitettava toimensa yhteen toisten ryhmien ja komission kanssa.</p> <p>5. Alueelliset koordinoitiryhmät voivat alueellisen työsuunnitelman luonnoksena laatia yhteisiä suosituksia menettelyistä, menetelmistä, laadunvarmistuksesta ja laadunvalvonnasta 5 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa sekä 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen keruun ja käsittelyn osalta, ja ne voivat laatia myös alueellisesti koordinoituja näyttöstrategioita. Tällöin alueellisten koordinoitiryhmien on otettava huomioon mahdollinen STECF:n lausunto. Kyseiset suositukset on toimitettava komissiolle, joka tarkistaa, onko yhteisten suositusten luonnos tämän asetuksen säännösten ja unionin monivuotisen ohjelman mukainen, ja jos luonnos sitä on, hyväksyy alueellisen työsuunnitelman täytäntöönpanosäädöksillä.</p> <p>6. Jos komissio hyväksyy alueelliset työsuunnitelmat, niillä korvataan kunkin jäsenvaltion laatimien työsuunnitelmien asianomaiset kohdat. Jäsenvaltioiden on päivitettävä työsuunnitelmiaan vastaavasti.</p> <p>7. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä säännöistä, jotka koskevat 5 kohdassa tarkoitettujen alueellisten työsuunnitelmien jättämiseen ja hyväksymiseen liittyviä menettelyjä, muotoa ja aikatauluja.</p> <p>Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.</p>

Perustelu

Koska paikallis- ja alueviranomaisilla on hyvät tiedot kalastuksesta ja nämä osallistuvat oikeudellisen tai taloudellisen toimivaltansa nojalla alan hallinnointiin, nämä tarvitsevat myös tietoja alan tilanteesta. Lisäksi näillä on erittäin merkittävä rooli yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanovälineen eli asetuksen (EU) N:o 508/2014 täytäntöönpanossa. Viittaamalla ICES:iin täsmennetään ”merialueen” käsitettä.

ICES:in määritelmä kattaa ainoastaan Pohjois-Atlantin merialueet, ei Välimerta eikä Mustaa merta. FAO:n määrittelemä jako kattaa kaikki merialueet.

Muutosehdotus 7

16 artikla

Menettely yksilöimättömien ja yhdisteltyjen tietojen saatavuuden varmistamiseksi

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön asianmukaiset prosessit ja sähköiset tekniikat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 25 artiklan tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi, ja niiden on pidättäydyttävä rajoittamasta tarpeettomasti laajinta mahdollista yksilöimättömien ja yhdisteltyjen tietojen jakelua.</p> <p>2. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukaiset suoja-toimet, jos tiedot sisältävät tietoja tunnistetuista tai tunnistettavissa olevista luonnollisista henkilöistä. Komis-siolle siirretään valta antaa 23 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla määritellään asianmukaiset suoja-toimet, joita on käytettävä tällaisia tietoja käsi-teltäessä.</p> <p>3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asiaankuuluvat yksilöimättömät ja yhdistellyt tiedot päivitetään ja saatetaan loppukäyttäjien saataville yhden kuukauden kuluessa kysei-siä tietoja koskevan pyynnön vastaanottamisesta. Jos pyynnön esittää jokin muu <i>asianomainen</i> osapuoli, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot päivitetään ja asetetaan saataville kahden kuukauden kuluessa kyseisiä tietoja koskevan pyynnön vastaanottamisesta.</p> <p>4. Jos yksilöimättömiä tietoja pyydetään tieteellistä julkaisua varten, jäsenvaltiot voivat tietojen kerääjien ammatillisten etujen suojaamiseksi vaatia, että tietojen julkaisua lykätään kolmella vuodella siitä päivämäärästä, johon tiedot liittyvät. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava loppukäyttäjille ja komissiolle tällaisista päätöksistä ja niiden perusteista.</p>	<p>1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön asianmukaiset prosessit ja sähköiset tekniikat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 25 artiklan tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi, ja niiden on pidättäydyttävä rajoittamasta tarpeettomasti laajinta mahdollista yksilöimättömien ja yhdisteltyjen tietojen jakelua.</p> <p>2. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukaiset suoja-toimet, jos tiedot sisältävät tietoja tunnistetuista tai tunnistettavissa olevista luonnollisista henkilöistä.</p> <p>3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asiaankuuluvat yksilöimättömät ja yhdistellyt tiedot päivitetään ja saatetaan STECF:n määritelmän mukaisten loppukäyttäjien saata-ville yhden kuukauden kuluessa kyseisiä tietoja koskevan pyynnön vastaanottamisesta, mikäli pyyntö on esitetty ennalta määritetyn vuosiaikataulun puitteissa. Jos pyyn-nön esittää jokin tärkeimmistä tietojen loppukäyttäjistä vuosiaikataulun ulkopuolella tai jokin muu osapuoli kuin tärkeimmät tietojen loppukäyttäjät, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot päivitetään ja asetetaan saataville kahden kuukauden kuluessa kyseisiä tietoja koskevan pyynnön vastaanottamisesta.</p> <p>4. Jos yksilöimättömiä tietoja pyydetään tieteellistä julkaisua varten, jäsenvaltiot voivat tietojen kerääjien ammatillisten etujen suojaamiseksi vaatia, että tietojen julkaisua lykätään kolmella vuodella siitä päivämäärästä, johon tiedot liittyvät. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava loppukäyttäjille ja komissiolle tällaisista päätöksistä ja niiden perusteista.</p>

Perustelu

Yhdenmukaisuus loppukäyttäjien määritelmän kanssa. Henkilötietojen suojaan liittyvä kysymys on ratkaisevan tärkeä. Ei ole suotavaa, että ainoastaan Euroopan komissio käsittelee annettavia säännöksiä ja käyttöön otettavia suoja-toimia. STEFC (Euroopan komission tieteellis-tekniis-taloudellinen kalastuskomitea) määrittelee selkeästi loppukäyttäjät.

Muutosehdotus 8

17 artikla

Yhteensopivat tietojen säilytys- ja vaihtojärjestelmät

<i>Komission ehdotus</i>	<i>AK:n muutosehdotus</i>
<p>1. Jotta kustannuksia saataisiin karsittua ja loppukäyttäjien ja muiden asianomaisten osapuolten pääsy tietoihin helpotettaisiin, jäsenvaltioiden, komission, tieteellisten neuvonantavien elinten ja asiaankuuluvien loppukäyttäjien on tehtävä yhteistyötä tietojen yhteensopivien säilytys- ja vaihtojärjestelmien kehittämiseksi ottaen huomioon direktiivin 2007/2/EY säännökset. Kyseisillä järjestelmillä on myös helpotettava tietojen jakelua muille asianomaisille osapuolille. Edellä 8 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja alueellisia työsuunnitelmia voidaan käyttää tällaisista järjestelmistä sopimiseen.</p> <p>2. Jos 1 kohdassa tarkoitettuihin tietojen säilytys- ja vaihtojärjestelmiin sisältyy tietoja tunnistetuista tai tunnistettavissa olevista luonnollisista henkilöistä, on otettava käyttöön suojatoimia. Komissiolle siirretään valta antaa 23 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla määritellään asianmukaiset suojatoimet, joita on käytettävä tällaisia tietoja käsiteltäessä.</p> <p>3. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä säännöistä, jotka koskevat menettelyjä, muotoja, koodeja ja aikatauluja, joita on käytettävä tietojen säilytys- ja vaihtojärjestelmien yhteensopivuuden varmistamiseksi. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset on annettava 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen.</p>	<p>1. Jotta kustannuksia saataisiin karsittua ja loppukäyttäjien pääsy tietoihin helpotettaisiin, jäsenvaltioiden, komission, tieteellisten neuvonantavien elinten ja asiaankuuluvien loppukäyttäjien on tehtävä yhteistyötä tietojen yhteensopivien säilytys- ja vaihtojärjestelmien kehittämiseksi ottaen huomioon direktiivin 2007/2/EY säännökset. Kyseisillä järjestelmillä on myös helpotettava tietojen jakelua muille osapuolille kuin STECF:n määritelmän mukaisille tärkeimmille tietojen loppukäyttäjille. Edellä 8 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja alueellisia työsuunnitelmia voidaan käyttää tällaisista järjestelmistä sopimiseen.</p> <p>2. Jos 1 kohdassa tarkoitettuihin tietojen säilytys- ja vaihtojärjestelmiin sisältyy tietoja tunnistetuista tai tunnistettavissa olevista luonnollisista henkilöistä, on otettava käyttöön suojatoimia.</p> <p>3. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä säännöistä, jotka koskevat menettelyjä, muotoja, koodeja ja aikatauluja, joita on käytettävä tietojen säilytys- ja vaihtojärjestelmien yhteensopivuuden varmistamiseksi. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset on annettava 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen.</p>

Perustelu

Yhdenmukaisuus loppukäyttäjien määritelmän kanssa.

Henkilötietojen suojaan liittyvä kysymys on ratkaisevan tärkeä. Ei ole suotavaa, että ainoastaan Euroopan komissio käsittelee annettavia säännöksiä ja käyttöön otettavia suojatoimia.

II. POLIITTISET SUOSITUKSET

EUROOPAN ALUEIDEN KOMITEA

1. pitää tervetulleena komission ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista unionin puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta ja katsoo, että se muodostaa tärkeän perustan alueellistettujen yhteisen kalastuspolitiikan luomiselle.

2. pitää tietojen keruuta ratkaisevan tärkeänä kalavaroja koskevan tiedon sekä pitkän aikavälin kalastuksenhoidon parantamisen kannalta. Parempi tietojen keruu mahdollistaisi kestäväen enimmäistuoton entistä tuotettavamman arvioinnin ja pitkän aikavälin kestävyuden saavuttamisen neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 mukaisesti.

3. pitää ehdotusta keskeisenä välineenä, jonka avulla voidaan saavuttaa kestäväpohjainen kalastus vuoteen 2020 mennessä.

4. panee merkille, että huomion asteittainen siirtyminen vaikutuksiin, jotka kalastuksella on ekosysteemiin, on lisännyt tarvetta ottaa huomioon nämä vaikutukset. Tämä periaate on kirjattu uuden YKP:n 2 artiklaan yhtenä päätavoitteena (neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013).

5. toteaa, että kaupallisesti hyödynnettyjen ja muita meren eläinlajeja koskevien tietojen sekä asianomaisten muiden ympäristötietojen luotettava keruu johtaa kantojen tilanteen sekä meriekosysteemien ja niiden dynamiikan entistä tarkempaan arviointiin.
6. pohtii, onko suotavaa pidentää tietojenkeruuväliä, sillä tämä saattaa vaikuttaa tietokokonaisuuksien seurantaan ja koostamiseen, etenkin kun on kyse tiedoista, jotka saattavat muuttua nopeasti ja vaikuttaa merkittävästi hoitotoimenpiteisiin.
7. pitää ehdotusta oleellisena askeleena kohti uudistetun yhteisen kalastuspolitiikan ekosysteemilähtöisen lähestymistavan luomista.
8. katsoo, että ensimmäinen vaihe haavoittuviin meriekosysteemeihin kohdistuvan kalastuksen vaikutusten arvioimisessa olisi kalastustoimien alueellisen jakautumisen ja haavoittuvien merellisten luontotyyppien sijainnin päällekkäisyyksien analysoiminen. Ennakkoodellytyksenä on luontotyyppikarttojen saatavuus: alueilla, joilta tällaisia karttoja ei ole, tulisi toteuttaa erityisiä tutkimuksia, jotka rahoitetaan osana suoraa hallinnointia. Toisessa vaiheessa tulisi tarkastella yksityiskohtaisesti eri kalastusvälinetyyppien vaikutuksia eri luontotyyppiin.
9. panee merkille huomattavat mahdollisuudet lisätä yhteentoimivuutta meristrategiapuitedirektiivin kanssa.
10. esittää, että tutkimusalusten käyttäminen sekä DCF:n että meristrategiapuitedirektiivin tarkoituksiin on paras keino toimintakustannusten minimoimiseksi. Voitaisiin kuitenkin pohtia henkilöresurssien ja varusteiden riittävyttä jäsenvaltioissa uusien toimien toteuttamismahdollisuuksien kannalta.
11. kannattaa tavoitetta sovittaa saatavilla olevat tiedot ja hallinnointitarpeet paremmin yhteen mutta varoittaa Euroopan komission ehdottaman kustannus-hyöty-analyysin tai kustannus-käyttö-analyysin mahdollisista seurauksista. Merellä tehtäviä tutkimuksia ei kaikkien tietojen osalta voida korvata edullisemmilla menetelmillä.
12. kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan käytössä olevia tiedonkeruujärjestelmiään yhteentoimivuuden varmistamiseksi. Tällaisissa arviointitoimissa tulisi tarkastella sääntöjen noudattamista, tiedonsiirtoprotokollia, tietojen keruuta, käsittelyä ja toimittamista sekä laadunarviointia. Tehokkaan alueellisen tiedonkeruun ja alueellisten tietokantojen perustamisen tulisi johtaa siihen, että kerätyt tiedot otetaan paremmin huomioon hoitosuunnitelmissa.
13. kehottaa kaikkia sidosryhmiä pyrkimään mahdollisuuksien mukaan siihen, että kerätyt tiedot ovat avoimesti saatavilla sellaisessa muodossa, jota asianomaiset käyttäjät, paikallis- ja alueviranomaiset mukaan luettuina, pystyvät hyödyntämään. On ensiarvoisen tärkeää tuoda enemmän tietoa yksittäisten alueiden saataville ja ottaa niiden tarpeet entistä paremmin huomioon.
14. panee merkille, että tieteellisiä kalastustietoja on jo laajasti saatavilla mutta harvoin muodossa, jota paikallis- ja alueviranomaiset pystyvät helposti hyödyntämään, koska paikallistasolta puuttuu sopiva rajapinta ja osaaminen.
15. korostaa tietojen keruun merkitystä sinisen talouden laadullisen ja määrällisen analysoinnin kannalta ottaen huomioon, että tietojen keruuta tarvitaan nykyisten tiedon puutteiden poistamiseen.
16. korostaa sosioekonomisten tietojen tärkeyttä kalastus- ja vesiviljelyalalla ja esittää oletuksenaan, että näiden tietojen yhteensovittaminen voi keskipitkällä aikavälillä osaltaan edistää kyseisten alojen työ- ja sosiaalissäännösten yhdenmukaistamista ja vahvistamista.
17. toteaa kuitenkin, että Euroopan meri- ja kalatalousrahaston (EMKR) määrärahoja tulisi käyttää ainoastaan CFP- ja EMKR-asetusten mukaiseen tietojen keruuseen.
18. katsoo, että CFP:n tarpeita vastaavaan tietojen keruuseen ja tieteelliseen neuvontaan tulisi osoittaa rahoitusta, joka heijastaa CFP:n kunnianhimoisia tavoitteita. Mikäli tietoja kerätään muihin kuin CFP-tarkoituksiin, kyseinen toiminta tulisi rahoittaa muilla kuin EMKR-varoilla.

19. korostaa sosioekonomisten tietojen keruun merkitystä jalostusteollisuuden kannalta. Jalostettujen kalatuotteiden alkuperä on tärkeä parametri pienten kalastusyhteisöjen arvoketjun ymmärtämisessä, ja tällaisen tiedon saatavuudesta voisi olla merkittävää hyötyä poliittisen lähestymistavan luomisessa paikalliseen pienimuotoiseen rannikkokalastukseen nähden kansallisella ja Euroopan unionin tasolla. Esimerkiksi työntekijöiden sukupuolijakaumaa ja työn tyyppiä koskevien sosioekonomisten tietojen keräämisellä ja huolellisella analyysillä voitaisiin avata uusia mahdollisuuksia työpaikkojen ja talouskasvun luomiselle rannikkoalueilla. Arvioiden mukaan jokaista kalastusalueella tietojen keruuseen, lainsäädännön noudattamisen valvontaan ja sen täytäntöönpanoon sijoitettua euroa kohti on mahdollista saada 10 euron tuotto.

20. toteaa jälleen, että merten ja valtamerten tilaa koskevan tiedon kerääminen ja jakaminen ei saa luoda paikallis- ja alueviranomaisille eikä talouden toimijoille minkäänlaisia haittatekijöitä tai hallinnollisia lisärasitteita ⁽¹⁾.

21. pitää tervetulleena, että Euroopan komissio on sisällyttänyt ehdotukseensa myös vesiviljelyalan sosioekonomiset tiedot. Komitea katsoo, että sininen talous tarjoaa suuria mahdollisuuksia edistää kasvu- ja työllisyysstrategiaa, etenkin kun se luo arvokkaita työpaikkoja rakenteellisesti heikoilla alueilla. Tiedon keruun parantamisella on myös myönteinen vaikutus innovointiin ja kilpailuun, ja se auttaa vähentämään merialueisiin liittyvää epävarmuutta ⁽²⁾.

22. on tyytyväinen siihen, että ehdotuksessa kunnioitetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistettua suhteellisuusperiaatetta.

23. pitää tervetulleena Euroopan komission vakuuttavaa pyrkimystä soveltaa ehdotukseen järkevän sääntelyn ja yksinkertaistamisen periaatteita.

24. ehdottaa, että lainsäätäjä luo loppukäyttäjien pääryhmien luokituksen, jotta varmistetaan yhdenmukaisuus STECF-suositusten kanssa:

Luokka 1: tärkeimmät tietojen loppukäyttäjät, joita varten DCF suunniteltiin, mukaan lukien Euroopan komissio, muut komission määrittelemät elimet kuten ICES ja STECS, jotta ne saavat säännöllisesti suoraan YKP-päätöksentekoa tukevia neuvoja, sekä muut kalastuksenhoitoelimet, kuten alueelliset kalastuksenhoitojärjestöt ja Välimeren yleinen kalastuskomissio, jotka käyttävät DCF-tietoja kalastuksenhoitopolitiikkojensa täytäntöönpanossa.

Luokka 2: muut elimet, kuten neuvoa-antavat toimikunnat tai alihankkijat, joilta komissio voi pyytää neuvoja tai analyyseja DCF-tietojen pohjalta.

Luokka 3: kaikki muut elimet, kuten paikallis- ja alueviranomaiset, joiden alueella kalastuksella on tärkeä rooli, kansalaisjärjestöt, kalastajien järjestöt ja korkea-asteen oppilaitokset, jotka haluavat käyttää DCF-tietoja omiin tarkoituksiinsa.

25. vaatii, että yhteisen kalastuspolitiikan puitteissa olisi kerättävä paitsi kalakantatietoja kestäväpohjaisen kalastuksen ja vesiviljelyn tavoitteen saavuttamiseksi myös luotettavaa tietoa kaloja syöviä petoja (esim. saukko, merimetso ja harmaahaikara) ja muita tiukasti suojeltuja eläinlajeja (esim. majava) koskevien toimien pohjaksi.

Bryssel 10. helmikuuta 2016.

*Euroopan alueiden komitean
puheenjohtaja*

Markku MARKKULA

⁽¹⁾ NAT-V/044.

⁽²⁾ NAT-V/044.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI